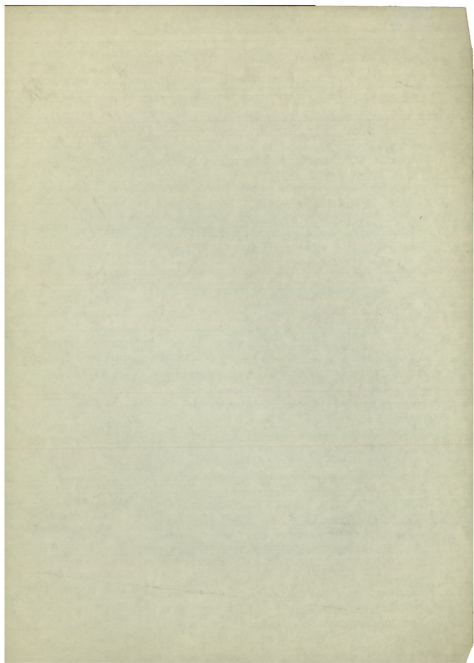
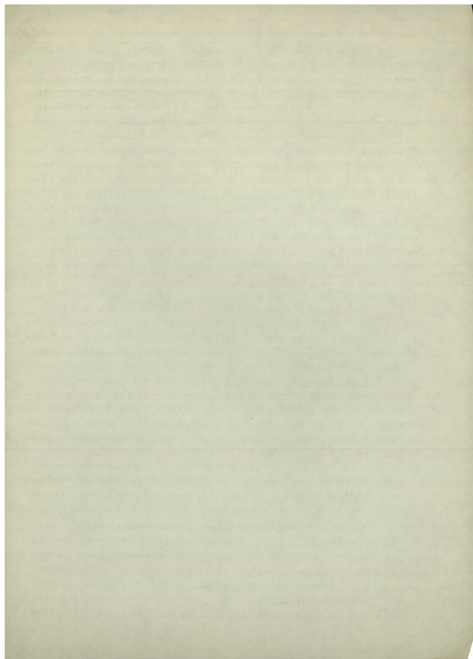

Η όπερα "ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ" είναι συνέχεια του "ΔΙΟΝΥΣΟΥ". Ο "ΔΙΟΝΥΣΟΣ", εμφανίστηκε σαν κύκλος τραγουδιών σε συναυλία των Θελεβέρη του 1985, στην αίθουσα "Ορφείας", στην Αθήνα. Αιτίους μετά, κυκλοφόρησε σε δίσκο. Είναι έργο έντεχνης-λαϊκής μουσικής. Χρησιμοποίησε λαϊκό τραγουδιότι, χορωδία και λαϊκή ορχήστρα (δύο μικροζούκια-κιθάρες-μπάσο και κρουστά), εμπλουτισμένη με φλόουτ, όμποε και δύο βιολοντσέλα. Εντούτοις, θεωρώ το "ΔΙΟΝΥΣΟ", σαν ένα σύγχρονο "θρησκευτικό" όραμα. Γι' αυτό, γιατί προσπάθη να ξαναφέρω στη μνήμη του λαού, αρχαίους και σύγχρονους μύθους, μήπως και τον βοηθήσω να δει μέσα από τα σύμβολα, την ουσία της ζωής του, που, έχω τη γνώμη, ότι χάνεται, όλο και πιο πολύ. Εκπνάζεται ασταμάτητα, με σωρούς προϊόντων, κάθε λογής: εμπορικά, διαφημιστικά, πολιτικά, πολιτιστικά, κλπ. Φυσικά, στόχος μου είναι η σημερινή πραγματικότητα. Από την οποία, δανείζομαι πρόσωπα, χαρακτήρες, γεγονότα και συμβάντα. Όμως, οι αναφορές σ' αυτά, ακατάλλητες κατά τη γνώμη μου, γιά να είμαστε πειστικοί και επικαιροί, απέναντι στο σύγχρονο θεατή-ακροατή, δεν γίνονται με διάθεση μικροπολιτική, αντιπολιτευτική. Άλλωστε, στην ουσία γίνεται όλα αυτά; Απλές ανανακλάσεις μιας πολύ ουσιαστικότητας και αληθινότερης πραγματικότητας. Είναι πρόσωπα και γεγονότα σήμερα, που συμβολίζουν μιά στιγμή, μέσα στη ροή της ιστορίας. Όμως ανανακλαστικά, όταν ο σύγχρονος Έλληνας, ακούει τα ονόματα: Όθων, Φρειδερίκη, Παπαδόπουλος, Καρούδας, η σκέψη του πάει αυτομάτως σε συγκεκριμένες καταστάσεις. Αυτό, με βοηθάει, να στηρίξω πάνω σ' αυτό το συγκεκριμένο και μερικό, το αφηρημένο και γενικό. Δηλαδή, το Μ Θ Ο. Μαζί με τα δικά του σύμβολα -αρχαία και σύγχρονα. Είναι απαραίτητο, λοιπόν, γιά να κατανοηθεί ο "ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ" σαν κείμενο όπερας, να γνωρίσουμε το "ΔΙΟΝΥΣΟ". Πριν, όμως, περδώ στην ιστορία και στα κείμενα του "ΔΙΟΝΥΣΟΥ", θέλω να γράψω δυό λόγια γιά τον ποιητή Κώστα Καρυωτάκη. Από τη βιογραφία του, έβγα με μεγάλη μου έκπληξη, ότι έχω μαζί του πολλά κοινά σημεία. Οι γονείς μας, ήταν δημόσιοι υπάλληλοι. Έτσι, τα παιδικά μας χρόνια, σηματοδότηκαν μ' αυτές τις μετακινήσεις-ξεριζώματα- από πόλη σε πόλη. Εγώ, γνώρισα,

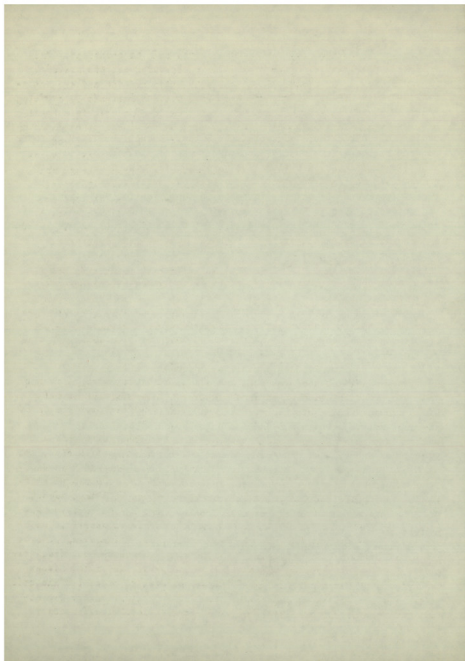

ΧΙΟ-Μιτυλήνη-Σύρο-Αθήνα-Γίδνενα-Αργοςτόλι-Πάτρα-Πύργο-Τρίπολη-
 Αθήνα-Χανιά. Εκείνος, Τρίπολη-Λευκάδα-Αργοςτόλι-Αδριασσα-Πάτρα-
 Καλαμάτα-Αθήνα-Χανιά-Πρέβεζα(υπογραμίζω τις πόλεις που συμπέσαμε).
 Γεννήθηκε στα 1896. Τότε γεννήθηκε και ο πατέρας μου. Στα Χανιά
 (1913) απέκτησε τον μοναδικό του φίλο, τον Ευγένιο Αρετάνη. Ήταν
 θεός μου. Όταν, εγώ, γεννιόμουν (1925), αυτός βρισκόταν στην
 Τρίπολη, την πόλη που με σημάδεψε όσο καμιά άλλη. Στα 1927,
 επισκέφθηκε τη Δημητσάνα. Δύο βήματα πιά κέρα από τη Σάτουνα.
 Όταν τον Απρίλιο, πήγε στο Παρσί, γιά ένα μήνα, έμεινε στο "Ho-
 τέι σε ~~τα~~ Παροσπί". Στο ίδιο ακριβώς ξενοδοχείο, μέναμε με τη
 Μυρτώ, εικοσιέξη χρόνια αργότερα, στα 1954, όταν κρωτοπήγαμε στο
 Παρσί. Κοινή η αγάπη γιά τις εκδρομές. Κοινή και η αγάπη γιά τη
 θάλασσα. Αυτό, όμως, θα περί κανείς, είναι εξωτερικά σημάδια.
 Ξωστό. Η σχέση μου με τον Καρυωτάκη, άρχισε λίγα χρόνια μετά το
 θάνατό του, όταν ανακάλυψα την ποιησή του -ακριβώς στην πόλη που
 γεννήθηκε- στα 1940. Ιδιαίτερα, με σημάδεψε, η συλλογή του "Ελ-
~~φεία~~ και ΣΑΤΥΡΕΣ". Στην όπερα, χρησιμοποίησά τα ποιήματα: "Όλα τα
 πράγματά μου έμειναν όπως", "Τι νέοι που φτάσαμεν εδώ", "Άντρα
 μου, δέντρα βελύλλα", από τα "ΕΛΕΓΕΙΑ", και τα: "Δημόσιοι Υπάλλη-
 ληλοι" και "Ο Μιχαλίδς", από τις "ΣΑΤΥΡΕΣ". Στίχοι, που με είχαν
 κυριολεκτικά σημάδεψει, είναι μεταξύ άλλων: "Μόνο μπορεί να μέ-
 νουμε κατόπι μας οι στίχοι-δέκα μονάχα στίχοι μας να μένουνε μαθεύ-
 οτα περισσότερα που σκοπούν οι ναυαγοί στην τύχη-κι' όταν φέρου-
νο μήνυμα δεν είναι πιά καιρός", "Αι' έμαστε νέοι, πολύ-νέοι, και
 μάς άφησεν εδώ, μιά νύχτα, σ'ένα βράχο- το κλοίο που τώρα χάνεται
 στου απείρου την καρδιά-χάνεται και ρωτιόμαστε τι νύχουμε, τι
νύχου-που σβύνομε όλοι, φεύνομε έτσι νέοι σχεδόν καιρίδι", "δε θα
 δώ τους ουρανούς που νοσταλγώ κατέ μου", "στέ ακάλυτο μήδεν, στην
 Απεραντούση", "Σύμβολα εμείναμε καιρέν που απάνω μας βαραινουν-
 όλυτοι γράφοι που μιλούν μονάχα στον εαυτό τους-τέφοι που κίντα
 με ανοιχτή χρονολογία προσμένουν-γράμματα που δεν έφτασαν κατέ στον
 προορισμό τους", "Ένα ξερό δασυόφυλλο την ώρα αυτή θα πείσει-το
 κροσσόμα του βίου σου και θ' απογυμνωθείς", "Θαίνωαργά νέες χίμαι-
 ρες να κλάσεις", "ευτυχίζω σε σένα-τις ερχόμενες τύχες-την άγνωστα
 του κόσμου". Στην Δευτεριά: "Πεταλούδες χρυσές οι Αμερικάνοι-
 λογαριάζουν πόσα δολάρια κίνεωσήμερα το υπερουόιο μέταλλό σου",
 "Μικράν, μικράν κατάνυστον-ψυχήν έχουν αι μάσαι-ιδιοτελή καρδάνω
 και πορείαν αναίσθητον-εις τους κολάρους", "Ένα διστάμα διδάσκημα
 παίζετε το τέρας-μετα τέσσαρα κόβια κολλητά-τρέχετε και διαβάζετε
 μετά-των οδηγών σας "διδ τάς μητέρας"- ... "ή να βυθομετρούσατε

ο
ορβονέ

κι' εσες-με μι'α φουρκίτα τ'άδειο σας κεφάλι"... "αυτοφαστοί, μηδενικώ-
κλάσματα, και γι' αυτό προνομίουλα", "Ρίξε το όπλο και σφρίσσου πρηγής-
όταν ακούσεις ανθρώπους". Το 1928 είναι ο μοιραίος χρόνος γι' τον κοι-
ητή. Δημόσιος υπάλληλος σε Νομαρχία -όπως και ο πατέρας μου- τον θε-
βρωτήριο αποσπάζει στην Πάτρα. Από το Υπουργείο τον διώκουν, πράγμα
που του γεννά αγανάκτηση και πικρία. Όταν τον Απρίλιο πηγαίνει στο
Παρίσι, οι γονείς του, του προτείνουν να μείνει εκεί, κι' αυτοί θα τον
βοηθούν οικονομικά. Όμως ο Καρυωτάκης, υπερήφανος, δεν δέχεται. Ακο-
λουθεί τη Μοίρα του, που τον οδηγεί, τον Ιούλιο, στην Πρέβεζα. Εκεί,
η απελπισία του, από το περιβάλλον και τις συνθήκες ζωής, γίνεται πλή-
ρης. Τίποτα όμως δε δείχνει την απόφασή του. Τον Ιούλιο, γράφει αρκε-
τές επιστολές προς τον πατέρα και τον αδελφό του. Παραπονείται, γιατί
βρήκε δωμάτιο σε "ερείκωμένο σπίτι" ή ότι ο κόσμος είναι "αμόρφωτος
και φτωχός". Οι υπάλληλοι "φουκαράδες". "Ότι υπάρχει "ζέστη, υγρασία,
κυρετοί". Τότε, γράφει και στέλνει στον Έστο Α. Καρυωτάκη, το ποίημα
"Πρέβεζα". Αναγγέλει, ότι θα αρχίσει να ζωγραφίζει. Σκοπεύει να μεί-
νει άλλους δύο μήνες και μετά να πάρει άδεια αναρωτική: (3.7.1928).
Επισκέπτεται τη Δευκίδα, όπου διαπιστώνει ότι δεν υπάρχουν παρά μόνο
"χμυρίδες με άσπρα δ: επί το πλεστόν παντελόνια, απ' αυτά που φορούν οι
Αρβανίτες, πρότους ξαδέρφους του Μπαρμπαγιώργου". Στις 13.7.28, γρά-
φει στον πατέρα του: "Αν καταλάβει ο θάνατος ότι θα υψωθούν οι μετο-
χές της Τραπεζής της Ελλάδος και είναι ακόμη καιρός, να με εγγράψεις
μέχρι του ποσού των 2.500 ή 3 χιλιάδων δραχμών". Στις 16, του ίδιου
μήνα, σε γράμμα του προς τον Θ.Κ. Καρυωτάκη, αναφέρει τον Δημήτρη Μη-
τρόπουλο. Μετά περιγράφει τα της Πρέβεζας: "μόνο τώρα και κάμποσες
μέρες έχουμε μουσική στο καφενείο της παραλίας από δύο όργανα, δηλ. ένα
σαντούρι και το φωνητικό όργανο ενός Σμυρνιού. Γραφικότατον κοινόν
κείμενα στις καρέκλες ροφώντας απολαυστικά τσιτσιμπύρα. Γι' ένα τέλ-
χος τζαμπατζήδων. Και μέσα στις βάρκες, γλυκύτατα παρθένοι, κόραι
αλιέων, ύστατοι φορείς του ρομαντισμού, λιχνίζοντας παθητικώτατα υπό
τους κλαυθμηρισμούς των αμανθέων". Και τον ρωτά: "Δε διοργανώνεις
καμιά εκδρομή ής εδώ; Το ταξίδι είναι κρήτης τέξεως και θα θέλεις μέρ-
η...". Και ενώ αυτό γράφει στις 16 Ιουλίου, στις 20, 4η σ'ύχητα, πη-
γαίνει σε μι'ά τοποθεσία που λέγεται Μονολίθι, γδύνεται, και κέφτει
στη θάλασσα, προσπαθώντας επί δέκα ώρες να πνιγεί. Τα ζημειώματα τα
κύματα τον πετούν στην ακτή του Μύτικα, όπου τον βρίσκει ο αρμότης
Ταξιάρχης Νίτσας, και τον βοηθά να πάει να βρει τα ρούχα του. Στις
21 Ιουλίου, γυρίζει στο σπίτι του, κέρνει κρέινό, και κλείνεται στο
δωμάτιό του. Κατά το μεσημέρι βγαίνει? φορά κοστούμι, γραβάτα, φα-
θάνι. Πηγαίνει στο σπλοκωλείο Αναγνωστόπουλου και αγοράζει ένα πιστό-

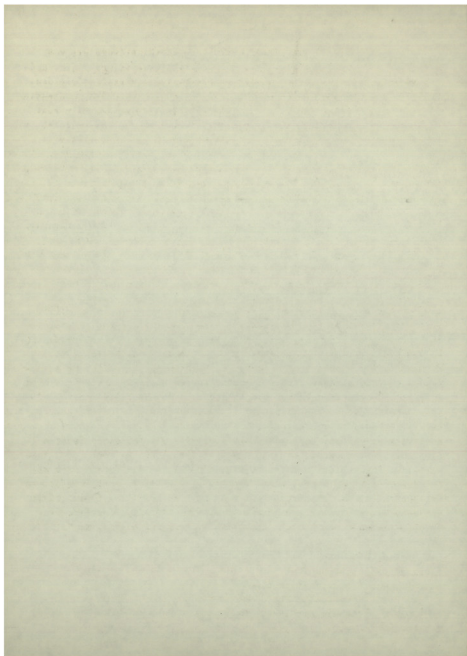

λι. θεύγει, και ζανάρχεται συγχυσμένος. "Το δπλο δε δουλεύει". "Εξήσασθε ότι είναι ασφαλισμένο". Προφανώς το δοκίμασε και δεν λειτούργησε. Γύρω στις 2μ.μ. πηγαίνει στην Βρυσούλα, λίγο πιο έξω από την Πρέβεζα, στο δρόμο της Άρτας, και κρέπεται στο παραλιακό μαφενέτο "Ο ευράνιος κήπος". Ζητάει κείνη και χαρτί από τον καταστηματάρχη Διονύσιο Καλλινικό. Μένει περίπου τρεις ώρες. Σηπνίζει τόνα τοιγάδρο πάνω στ'άλλο, & αυτός που σπάνια κλέπιζε. Και γράφει το σημείωμα που θα βρεθεί στην τοίχη του. Γύρω στις 5μ.μ. πληρώνει και πηγαίνει στην παραλιακή τοκοθεσία Άγιος Σπυρίδων. Επαλώνει κίτω από έναν ευκαλυπτόη με το αριστερό χέρι, βρίσκει την καρδιά, και με το δεξί πυροβολεί. Το σημείωμα: "Είναι καιρός να φανερώσω την τραγωδία μου. Το μεγαλύτερό μου ελάττωμα στάθηκε η αχαλίνωτη περιέργειά μου, η νοσηρή φαντασία και η προσπάθειά μου να πληροφορηθώ για όλες τις συγκινήσεις, χωρίς τις κερδότερες να μπορώ να τις αισθανθώ (...) Κάθε πραγματικότητα μου είναι αποκρουστική. Είχα τον βίγγο του κινδύνου. Και τον κίνδυνο, σαν ήρθε, τον δέχομαι με πρόθυμη καρδιά. Πληρώνω για όσου, καθώς εγώ, δεν έβλεπαν κανένα ιδανικό στη ζωή τους, έμειναν πάντα έρμαια των δισταγμών τους κι'εθεθήσαν την ύπαρξή τους παχυνθεί χωρίς ουσία. Τους βλέπω να έρχονται ολοένα περισσότεροι μαζί με τους αιώνες. Σ'αυτούς απευθύνομαι. Αφού εδοκίμασα όλες τις χαρές:" είμαι έτοιμος τώρα για ένα ατιμωτικό θάνατο. Δυκούμαι τους δυστυχούς γονείς μου, λυτούμαι τ'αδέρφιαμου. Αλλά φεύγω με το μέτωπο ψηλά (...)

Κ. Καρωτάκης

Υ.Τ. Και για ν'αλλάξουμε τόνο. Συμβουλευώ όσου έξέρου κολύμπι να μην επιχειρήσουν ν'αυτοκτονήσουν δια θαλάσσης. Όλη τη νύχτα απόψε επί δέκα ώρες εδερνώμουν με τα κύματα (...) Ορισμένως κίποτε όταν μου δοθεί ευκαιρία, θα γράψω τις εντυπώσεις ενός πνιγμένου..."

Αυτό τα λίγα για τον Καρωτάκη. Γυρίζω, τώρα, στο θρησκευτικό δράμα "ΑΙΟΝΥΣΟΣ". Στην όπερα, στην αρχή της δεύτερης πράξης, δείχνω πότε, πως και γιατί ζαναγυρίζει ο Διδύσος στην Ελλάδα. Λέει: "Αιώνες τώρα βαδίζω μόνος. Συντροφιά μου, παληά σκουριασμένα όνειρα. Γύρω μου γή καμμένη. Πού πήγαν οι Έλληνες; Γυρεύω τη θήβα να προσκυνήσω τους τάφους των προγόνων μου και κλέψω πάνω στον Όθωνα. "Την Ελλάδα τώρα την κατεκινούν Βανσarov" μου λέει. "Ήρθα εδώ, να κρυφτώ και να σκεφτώ". Οι στρατιώτες του Όθωνα, που τον φέχναυν, τελικά, τον βρίσκουν κρυμένο σε μιά σπηλιά, μέσα στα άγρια όρη. Όμως, αντί να τον σκοτώσουν, όπως ήταν η αρχική σκέψη, με πρόταση της Αμαλίας, τον πιάζουν για να τον κίνων υποκρινή, γιατί πιστεύουν, πως μονάχα έτσι, θα έχει το στόμα του κλειστό. Κι'ενώ αυτό θα κρέπαι να συμβαίνουν στα 1850-60, πηδάμε σχεδόν ένα αιώνα, για να φτάσουμε στα 1944. Οπότε στη σκηνή εισβάλλει μιά ομάδα με

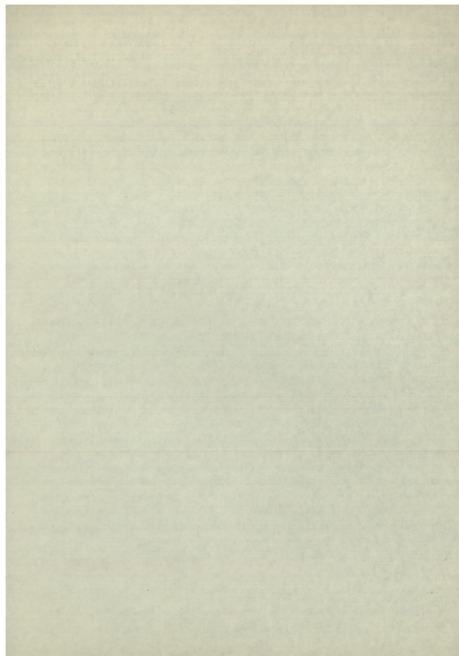

αντάρτες του ΕΑΑΕ. Ο Καπετάνιος, σπεύδει προς τον Διδύμσο και του λέει "Σύντροφε, φτάσαμε στην άρα. 'Ο Τούρτσιλ χτυπάει την Αθήνα. Πρέπει να τρέξουμε όλοι εκεί. Η μάχη προβλέπεται σημαντική". 'Ο Διδύμσος, πριν κατευθυνθεί μαζί με τους αντάρτες, προς την Αθήνα, μας επιστεύεται τις σκέψεις του; "Η Μάχη δεν θα τελειώσει ποτέ. Θα νικιέμε πάντα και πάντα απ'την αρχή. Η Μοίρα αυτού του τόπου, τραγική. Αν δε χυθεί αίμα θεού, θα κυβερνούν πάντα οι Βαυαροί. 'Ηρθα λοιπόν το χέμα της θήβας να φιλήσω. Στομ Μακρυγιάννη με το λαό θα πολεμήσω. 'Όμως η σφαίρα δε μπορεί να με σκοτώσει. Η Πυραμίδα μόνο θάμει τσιμεντώσει". Αναφέρεται φυσικά, στην "πυραμίδα της εξουσίας", που η δομή και οι λειτουργίες της μεταβάλλουν τον πολιτή σε υπήκοο. Στον κερήφανο κολήγορ, όπως συνηθίζεται να αποκαλείται στις μέρες μας, ο φορολογούμενος. Η λογική της Εξουσίας γιεί την Εξουσία, και της Εργασίας γιεί την Εργασία, βάζουν το λαό μέσα στο φαύλο κύκλο του ιδανικού καταναλωτή της δικής του εργασίας, που έχει γίνει εμπόρευμα-φτείχη. Η γενέσκουση της εμπορευματοποίησης οδηγεί αναγκαστικά στη δολοφονία του Διδύμσου. 'Όμως το πρόβλημα γιεί την Εξουσία είναι πως ο Διδύμσος είναι θεός. Επομένως, όπως όλοι οι σύγχρονοι ήρωες της νεοελληνικής μυθολογίας, ο Δαμπρόκης, ο Πέτρουλας και ο Παναγούλης, είναι αδύνατος. Επομένως, ένας τρόπος μόνο υπάρχει γιεί να γλυτώσει η πυραμιδική Εξουσία, από την επαναστατική παρουσία του Διδύμσου, και, κατ'επέκταση, του διονυσιακού πνεύματος: Να τον ρίξει σε λάκκο βαθύ, κι'από κών να το σκεπάζει με τσιμέντο. 'Όμως, κα'αυτή την εκδοχή, ο θεός του οίνου, την αντιμετώπιζει με εισιοβολία. Πιστεύει, δηλαδή, ότι η γέφυρα που θα θεμελιωθεί πάνω στο σόμα του, γιεί να περάσει ο Πρωτομόστορας Εξουσιαστής, μπορεί να λειτουργήσει ανάποδα: "Το γιοφύρι της 'Αρτας πάνω στο πτόμα μου θα θεμελιωθεί. Κι'όταν περάσει κι'ο τελευταίος Βαυαρός απ'την απέναντι μεριά, τότε κλεφτόκούλι μου σεξεί, τραγούδι και βιολιά". Μ'αυτές τις σκέψεις ο Διδύμσος, κέρνει μέρος στη μάχη του Δεκέμβρη. Στις 10 του μηνός, τραυματίζεται θανάσιμα, στου Μακρυγιάννη, κάτω από την Ακρόπολη, όπου είχαν οχυρωθεί τα στρατεύματα του Τούρτσιλ. Στο σημείο αυτό, αρχίζει το θρησκευτικό δράμα. Δηλαδή ο "ΔΙΟΝΥΣΟΣ". Η εισαγωγή του έργου, είναι η πομπή, που θα διαρκέσει 40 χρόνια. Στις μέρες μας, θα φτάσει στην Πνθια, όπου θα γίνει η Δίκη. Δε παρακολουθήσουμε, λοιπόν, το "ΔΙΟΝΥΣΟ".

ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΤΟ : Η κομπή
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ: Η Δίκη

Η Απολογία του Διδύμσου

Γειά και χαρά σας άσκιλοι μου δικαστές-είμαι μικροστό σας-βγάλτε νόχια και φωτιές-Η τιμηρία τρομερή-πρέπει να βγει-από τη συνδροση-αυτή-

Κάθε τους στίχους-κίθε μελωδία μαγική-κου μας πηγαίνει-ο' άγνωστη
μερίδ-χειμερική.-Γεία και χαρά του κόσμου αυτού οι δυνατοί-είμαι μπρο-
στά σας-βγάλε νύχια και χολή-σαν τα βουνά-που κλείνουν μέταλα σκληρά
και τα τρυκούν-και την καρδιά τους την κονούν-μαη καρδιά-μεσο' ακ' τα νύχια
τους γλυστρά-και τραγουδά.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α

Παράνα πάνε-οι στρατιές-στου Διονύσου-τις κορφές-γιά ν' ανόφουε φωτιές
Να κίφουν θλουν-το θεό-με τις νυφούλες-στο πλευρό-και τ' αγόρια-στο
χορό.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β

Διδύμοί μου-μετ' ασκικά φτερά-παλληκίρι μου-με του τράγου το κορμί-
παλληκίρι μου-σέρνεις πρώτος την πομπή-Διδύμοί μου-κοίτα ποιάς ο'
ακολουθεί- Έλληνες κι' αλλοδαποί.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ: Ο Δαδς (ακούγεται από μακριά)

Μιά φυλακή

(πώς μας φτάσαν ως εκεί)

Μιά φυλακή-η ζωή μου φυλακή-χωρίς ^{παινή} και δικαστή-η ζωή μου φυλακή
(απευθυνόμενος προς τον Διδύμο)

Στου Μακρυγιάννη-πριν προλάβεις να μιλήσεις-εγγλέζου βόλι-σε γωπέτιο-
Μας κοτταζες-με βλέμα μελαγχολικό-να σκεπτόσσουνα θαρείς-πόσο λίγο η
μέρα κράτησε

(σκεπτόμενος το σήμερα)

Μες στις πλατείες-έναν έναν καθισμένοι-τη μοναξιά μας τη γραμμένη-
τη σφράγιζες-με βλέμα μελαγχολικό-ποιάς θα πεί το μυστικό-στη ζωή μας-
τη χαμένη.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ: Ο Διδύμος γιά το Δαδ

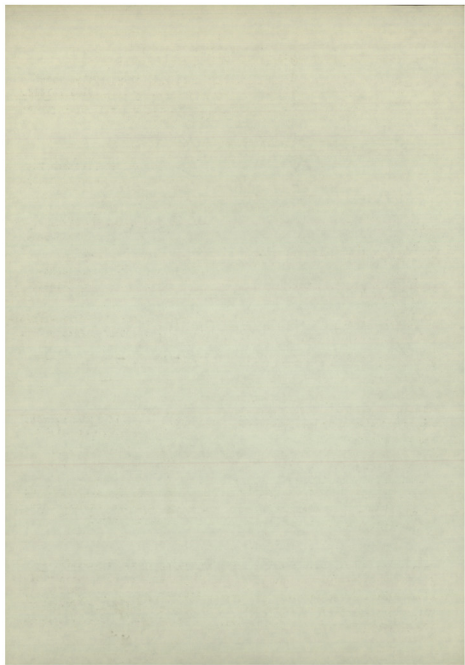
Α Στροφή. Το ψυγείο

(με τη σκέψη-προφανώς-προς τον περήφανο κολήγο)

Μη ριτάς καρδιά ^{μου} μου-μη καρδιοχτυπάς-πίκρες παραμύθια-τέλειωσαν γιά μας-
Στο τηλέφωνό σου-δλοι οι αριθμοί-έχουν παραλήπτη μιά ζωή νεκρή

ΑΝ ΕΧΕΙΣ ΜΑΤΙΑ ΠΟΥ ΚΟΙΤΟΥΝ-ΚΙ ΑΝ ΕΧΕΙΣ ΕΤΗΘΙΑ ΠΟΥ ΠΟΝΟΥΝ-ΠΩΣ ΤΗΝ ΑΝΤΕ-
ΧΕΙΣ ΔΕ ΜΟΥ ΔΕΣ-ΤΕΤΟΙΑ ΖΩΗ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΚΑΛΙΣ

Όσοι αγαπήσαν-κοίττωνται νεκροί-δσοι προσκνήσαν είναι οδηγό-μέσα στο
ψυγείο-δνοίξε να μελέ-γιά να μένεις έρθεκος να διατηρηθείς

Β. Στρούφι: ~~ΑΓΓΕΛΟΙ~~

Η. ΑΡΧΑΝΤΙ

Μιάν αλυσίδα-μου δένουν γύρω στο λαιμό-είμαι Αρκούδα-χορεύω γύφτικο χορό-μέσα στα γήπεδα-με γυμνάζουνε-τ'άγρια πλήθη-να χαιρετώ-με μαγιοδ-δες-μαζί με βάζουνε-τ'άγρια πλήθη-να προσκυνώ-μες στο κελί μου-άγγελοι μπαίνουν σιωπηλοί-ήρθε το τέλος-δεν ήρθε ακόμα η αρχή

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ: Χορικό

(Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ-Ο ΠΡΩΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΒΕΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΠΟΜΠΗΣ)

ΙΟ του Δεκέμβρη

Εσπροβόδίζουν-το παιδί-στην καγωνιά.- Έχει τα χέρια του-στο στήθος-σταυρωμένα-δεν έχει όραμα-δεν έχει φαρμακιά-κι'έχει τα νεύρα του-στην Άνοιξη ταμένα

ΕΤΙΣ ΙΟ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ-ΠΟΜΠΗ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ-ΑΓΟΡΙΑΚΑΙ ΚΟΡΙΤΕΙΑ-ΕΚΟΤΩΜΕΝΑ-ΣΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ ΠΕΡΝΟΥΝ-ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ-ΚΙ Η ΑΝΟΙΞΗ ΕΚΕΠΑΖΕΙ-ΜΕ ΑΝΘΟΥΣ-ΙΔΑΝΙΚΑ-ΚΟΡΜΙΑ ΑΔΕΛΦΩΜΕΝΑ

Καθός κοιτώμαι-το αγέρι το χλωμό-αρχίζει σκίφτομαι-ένα αλλοδατικό-ταξίβι-γιά όσους ζήσαμε-εκείνον τον καιρό-κι'ότι πιστεύαμε-θαμένο έχει μένει.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΟ: Η πραγματική απολογία του Διδύσου

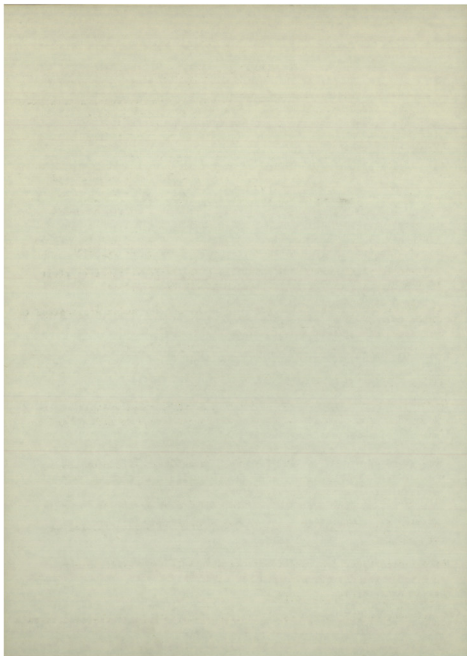
Σε τρεις "θόσεις"

Άλλα Ο προδότης

Εβνηγούσα μέσα στην Αθήνα-ήμουν τότε αμούστακο παιδί-είχα ένα πιστόλι και μιά φλίνα-αισιοδοξία τρομερή./ Η καθοδήγηση με στέλνει γιά να βρω-έναν προδότη που στη Ρούβα τριγυρίζει-βρλοκμ το σπύτι και την κόρτα του χτυπά-κι η μάνα του με γέλιο με κλωσορίζει./ Ελάτος γυιόνα μου να ζαποστάσεις-όπου νάσαι ο γυιόνας μου θαρθεί-γιά τη φτώχεια μας μη μας καταδικάσεις-η καρδιά μας μόνο είναι καλή./ Τήνε κοιτώμαι σκίφτομαι πως να της πω-πως ήρθα τον προδότη γυιό της να σκοτώσω-πάνω στο αίμα του παιδιού της τ'αχνιστό-μιά Ελλάδα ήβα πώς τώρα να στεριώσω?

Βήτα Ο Κολήγος

Στρατιώτες ορκισμένοι μήκαν στα Καλάβρυτα-ζήρεις τι σε περιμένει-δλα μαύρα και άδικα. Του καιρού μας οι στρατιώτες-δεν ορκίζονται ποτέ-είναι όλοι ιδιώτες-με προσωπικό σφάερ.-Στρατηγοί και θαρσαλοί μήκαν στο πονάκι μου-ζήρει τι με περιμένει-γράφω το χαρτάκι μου. Το εισόδημά μου γράφω-κι αφαιρώ το νοκί μου-και στο τέλος υπογράφω-και την κατα-

δίκη μου.

Γέμι Τη Ρωμηοσύνη να την κλάις

-θα σας μιλήσω μ'ένα αλλοιθτικό σκοπό-μη μου θυμόσετε πολύ παρα-
καλώ-φίχνη να βρή τη Ρωμηοσύνη-κι'αυτό το κίθος μου τη δίνει.

(φωνή που βγαίνει ξαφνικά από τις γύρω συνοικίες)

"ΤΗ ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ ΝΑ ΤΗΝ ΚΛΑΙΣ ΝΑ ΤΟ ΣΥΝΘΕΙΣΕΙΣ ΝΑ ΤΟ ΔΕΣ"

-Στην απορία μου απάντηση ζητώ-με αποσιώ^{χουνε} με κέρνουν γιό
τρελό-η Ρωμηοσύνη παντρεμένη-είναι ευτυχής και γκαστρωμένη.

(δύσως να δίνει σημασία στην ευτυχή διακ(α)τωση η φωνή εξακολουθεί)

"ΤΗ ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ ΝΑ ΤΗΝ ΚΛΑΙΣ ΝΑ ΤΟ ΣΥΝΘΕΙΣΕΙΣ ΝΑ ΤΟ ΔΕΣ"

(ο Διδύμος που πρώτη φορά συνειδητοποιεί την επανάσταση)

-Αυτά τα λόγια είναι παρανοητικά-αφού γκαστρωθήκη σημαίνει είναι
καλά-με κουμπάρο τον Καρούδα-"έξω οι βόσεις απ'τη Σούδα".

(φαίνεται ότι αυτό το επαναστατικό σύνθημα ερέθισε ακόμα περισσότερο τα
πθήθη και διαπλασιάζουν την ένταση της φωνής)

"ΤΗ ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ ΝΑ ΤΗΝ ΚΛΑΙΣ ΝΑ ΤΟ ΣΥΝΘΕΙΣΕΙΣ ΝΑ ΤΟ ΔΕΣ"

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟ: Ο δραματισμός

(Ο Δίκος έχει κιά ανοίξει μπροστά του, ενώ οι "έγκυροι κύκλοι" αποτε-
λειώνουν το χαρμάνι. Οι μίνες του κόσμου χαιρετούν το Διδύμο από το
λόφο του Φιλοπλάκου)

ΨΗΛΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΝ-ΜΑΥΡΑ ΠΑΝΙΑ ΚΑΙ ΘΡΗΒΟΥΝ-του κόσμου οι μύρες
μίνες-ΑΝΑΒΟΥΝ ΔΑΜΠΑΛΕΣ

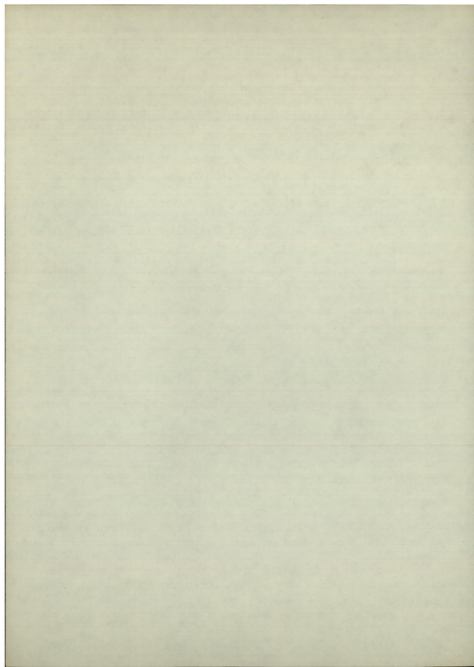
Μεσα στα τάρταρα να φωτίσουν-ξανθόν αρχάγγελο να ζυκνήσουν

ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΦΩΣ ΓΑΛΛΟ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΥΜΠΛΗΡΙΚΟ-ΤΗ ΓΗ ΝΑ ΚΑΤΑΚΛΥΒΕΙ-ΚΑΙ ΝΑ
ΜΑΣ ΟΔΗΓΗΣΕΙ

Μεσα στα κρύσταλλα της αβύσσου-μπροστά στις κύβες της Παράδεισου

ΜΕΡΟΣ ΟΓΔΩΔΕΚΗ: Ο αποχαιρετισμός

(Ο Διδύμος δε βλέπει κιά τους δικαστές του. Το βλέμμα του αγκαλιώνει τα

αγαπημένα βουνά. Τέλος κλείνει τα μάτια, όρθιος, και αφήνει τη σκέψη του να αποχαιρετήσει τους φίλους!)

A...Καλό βουνό

Κ α λ ό β ο υ ν ό μου μενεζιδ-στέ σύννεφα ντυμένα-τξ με κοιτάτε σοβα-
ρά-βαρείς και πονεμένα-Το μονοκίτι της ζωής-τώρα το κέρνω μόνος-δoo κι
αν φάξεις δεν θα βρεις-πόσο κονδεί ο κόνος-κι εσείς παιδιά ερημικά-
τον κόμοο δεν κοιτάτε-μες στην κρυφή σας τη στοά-μονάχοι περπατάτε

B...Το ταξίδι

Μιά δρασκελιά Πετράλωνα-θησειο - δυό δρασκελιές Συγγρού-Καισαριανή -
Βαθειά μες του μυαλού μου το αρχέλο-συνεφιασμένη είναι πάντα η Κυριακή-
μή με κοιτάς με μάτια βουρκωμένα-μες στην καρδιά μου τάρω σφραγισμένα-
τα όνειρά μας τα χαμένα

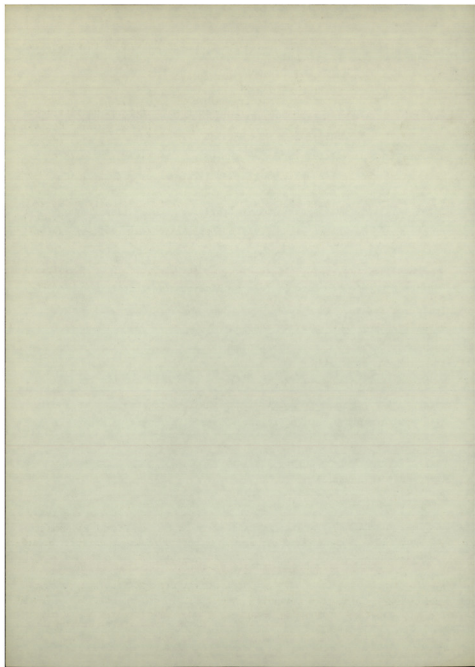
Πρωί-πρωί θα σεργιανίσω-θα κέρω όδωο μακρινό-τους φίλους θ'αποχαιρετή-
σω-να ζαποστώο κριν ναρθεί το δειλινό-Στο μακρινό ταξίδι μου θα κέρω-
όταν θα μένω μόνος με το χάρο-το τελευταίο μου τοιγάρο...

ΜΕΡΟΣ ΕΝΑΤΟ: Η Πομπή συνεχίζεται...

Σ Χ Ο Δ Ι Ο

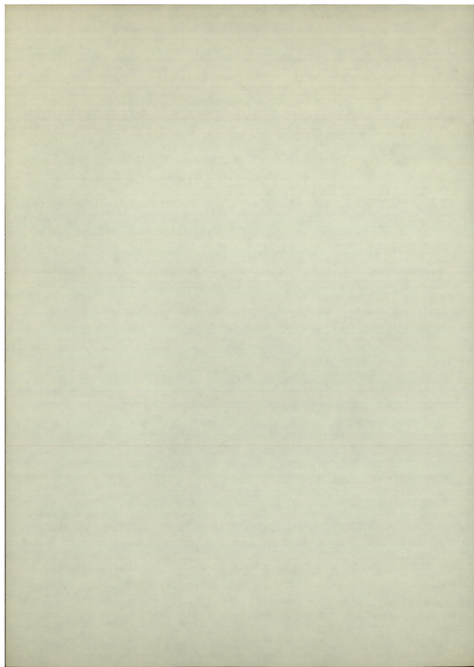
Τι είναι, τι θέλει και τι εκπράζει ο "ΔΙΟΝΥΣΟΣ" ;

Ο Διδύμοος έλαβε μέρος στη μάχη του Μακρυγιάννη, το Δεκέμβρη του 1944.
Στις 10 του Δεκέμβρη, ο αγγλικός στρατός κατέλαβε (παρά τις συμφωνίες
που είχαν γίνει) την Ακρόπολη. Από κεί ήρθε το θανάσιμο πλήγμα. Ο Διδ-
ύμοος κηδεύτηκε στις 10 του Δεκέμβρη μαζί με δεκάδες άλλα αγόρια και
κορίτσια, που, όπως είναι γνωστό, είχαν προσφέρει τα νεύδα τους στην
"Ανοιξη". Η φανταστική κομπή, ξεκίνησε απ'την οδό Τζιραίων και σε συνέ-
χεια ακολούθησε προς τα αριστερά, την ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ του ΔΕΡΟΠΑΡΙΤΟΥ. Ήταν
φυσικό, η ζωή της Ελλάδας να κινηθεί από τότε με άξονα την κομπή του

Διονύσου. Οι Έλληνες φώναζαν ο Διδύσος Ζελ- ο Δαμπράκης Ζελ- ο Πέτρου-
 λας Ζελ- ο Παναγούλης Ζελ και ούτω καθ'εξής. Και φυσικά ο Διδύσος ως
 ημίθεος διατηρούσε, παρ'ότι νεκρός, ολοζώντανη την παρουσία του. Περι-
 στοιχισμένος πάντοτε, από κρήβους και νύμφες, διέτρεχε τη χώρα, που
 θετική μοίρα την είχε καταδικάσει σε χιλίες δυό δοκιμασίες. Φυσικά, χάρη
 στο πνεύμα του Διονύσου, η ψυχή των Ελλήνων, ετρέφετο από φως, έτσι
 ώστε, πάντοτε να είναι τελικός νικητής ο Λαός. Να όμως, η πορεία,
 ύστερα από 40 χρόνια, έφτασε στο τέρμα της: στην ΠΝΥΚΑ. Εκεί περιμένουν
 το "ΔΙΟΝΥΣΟ" αυτοί που θα τον καταδικάσουν.

Ο δημιουργός του "ΔΙΟΝΥΣΟΥ", περιγράφει στο έργο του, τα συγκεκριμέ-
 να συμβάντα, ενώ από την άλλη πλευρά, προσπαθεί να καταγράψει τα σκάρ-
 λια, που επέρχονται από τη σκίση του Διδύσου, κατά τη στιγμή της ΔΙΚΗΣ,
 δηλαδή λίγες στιγμές πριν από το τέλος. Η ιστορία των κατατριγμών του
 Διονύσου είναι καλαιστορία: Από τη στιγμή της γέννησής του. "Η μάλλον,
 της διπλογέννησής του, γιατί, σαν έμβρυο έμεινε πρεξί μήνες στην κνήμη
 του Δία. Η μητέρα του Διδύσου, η Σέμελη-Σελήνη- κόρη του βασιλιά
 Κάδομο, ζούσε στη θήβα. Μεταμφιεσμένος σε κοινό θνητό, ο Ζευς, την
 έκανε δική του. Πληροφορημένη πάντα κατά η Ήρα, μεταμφιέζεται κι'αυτή
 σε γριά, και καταφέρνει να πείσει τη Σέμελη, ότι, ό εραστής της είναι
 ένα μεταμφιεσμένο τέρας. "Πες του να παρουσιάσει με την πραγματική του
 μορφή". Όταν η Σέμελη έβλεπε στο αίμα, αυτός θύμωσε, έγινε κεραυνός
 και την έκαψε. Όμως ο Ερμής, κατάφερε να γλυτώσει το έμβρυο, που το
 έραψε μέσα στην κνήμη του Δία. Τρεις μήνες αργότερα, γεννήθηκε ο Διδύ-
 σος. Το κεφάλι του, που είχε κέρατα, το στεφάνωναν εβδία. Παρ'ότι
 μεταμορφωνόταν συνεχώς, γιά να γλυτώσει από την οργή της Ήρας, δεν το
 πέτυχε. Οι Τιτάνες, με εντολή της, τον βρήκαν νεογέννητο κι'άρχισαν
 να τον κόβουν κομματάκια, που σε συνέχεια τα έβραζαν σε καζάνι. Όπου
 έσπαζε αίμα στο χόμα, έβγαίνε και μιά ροβιά. Τότε επεμβαίνει η γιαγιά
 του η Ρέα, μαζεύει τα κομματάκια και τον ξαναφτιάχνει. Σε συνέχεια,
 ο Δίας, τον εμπιστεύεται στην Περεσφόνη, κι'αυτή τον οδηγεί στον βασι-
 λιά του Ορχομενού, Αθήμα, και την γυναίκα του, την Ινώ, που τον αναβρέ-
 φει μέσα στο γυναικονίκη, μεταμφιεσμένο σε κορίτσι. Η Ήρα, γιά να
 εκδικηθεί, τρελαίνει το βασιλιά Ζευγύρι, και ο δυστυχής Αθήμα σκοτώνει
 τον γιό του, το Δέαρχο, γιατί νόμιζε πως είναι κατοίκι. Όμως
 και πάλι παρεμβαίνει ο Δίας: μεταμφιέζει το Διδύσο σε ελάφι και ο Ερμής
 τον μεταφέρει στο Ελικώνα. Τον παραδίδει στις Νύμφες, Εβκήη, Ερατώ,
 Νύσα και άλλες. Αυτές τον κρύβουν σε σπηλιά, τον γεμίζουν χάρδια και τον
 τρέφουν με μέλι, κι'ό Δίας γιά να τις ανταμείψει, τις κάνει δότρα του
 αστερισμού των Οδών. Αργότερα στο όρος Νύσα, ο Διδύσος, ανακάλυψε τον
ρίγνο, που τον διέθεσε σε όλον τον κόσμο, που περιγιήθηκε με συντροφιά

τον Σειληνό, ένα στρατό από Σάτυρους και τις ξιπάλες Μαινίδες, που κρατούσαν ραβδίδια θαφνοστεφανομένα, γεμάτα φθρία, γιὰ να τρομοκρατούν τον κόσμο. Έτσι ο Διδύσιος και η συνοδεία του, πέρασε από την Αίγυπτο, τη Λιβύη και έφτασε ως τις Ινδίες. Μετά από καιρό, γύρισε στην Ευρώπη, περνώντας από τη Θρυγία. Πήγε στη θράκη, κι'από κει, γύρισε πάλι στην αγαπημένη του Βοιωτία, στη Θήβα. Αργότερα, στη Πίζο συνάντησε την Αριάδνη, εγκαταλελειμμένη από τον θησά, και αμέσως την παντρεύτηκε. Η λατρεία του Διδύσιου, διαδόθηκε σε όλο τον κόσμο, κι'αυτός ανέβηκε στον ουρανό και κήθηκε δεξιά του Διός, ισότιμος με τους δώδεκα θεούς, κίρνοντας τη θέση της διακριτικής Εστίας. Περιτό να θυμήσουμε εδώ, ότι η Αριάδνη, ήταν αδερφή της θαύρας. Ο θησάας -σύζυγος της θαύρας- ερωτεύθηκε και σε συνέχεια εγκατέλειψε την Αριάδνη, ενώ η θαύρα, μπήκε στο μάτι της Αρτέμιδος, κι'αυτή γιὰ να την εκδικηθεί, της εμφύσησε έρωτα σφοδρό γιὰ τον Ιππόλυτο, το γιό του θησά.

"Εμείς οι Κρητικές βασιλοπούλες, γράφει στον Ιππόλυτο κρυφά, δεν υπάρχει καμμιά αμφιβολία πως έχωμε καταδικαστεί να εξμωστε δυστυχισμένες στην αγάπη. Βλέπε την τύχη της γιαγιάς μου, της Ευφράτης, της μίνας μου της θασιφάης και της αδερφής μου της Αριάδνης..."

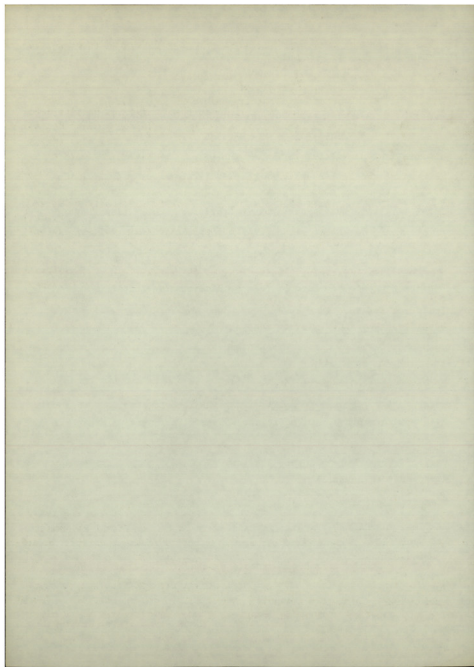
Πέρασαν αιώνες πολλοί, ώσπου μιά μέρα ο Άγγελος Σικελιανός, έκανε έκκληση στον Όλυμπο να κατέβει στη γή ο Διδύσιος, να πατήσει έαυτά τον αγαπημένα του χόματα:

ΑΠΟΛΑΩΝ ΔΙΟΝΥΣΟΔΟΤΟΣ

"Ω Δόγε-Διδύσιος." "Ω καλήροια μυστική στις φλέβες μου (...)

"Ω Δόγε-Πέθος (...)" "Ω Δόγε-Μέση. Αηδονοκάλεσμα ακ'τα βόθη των αιώνων, σιγαλό νανούρισμα όλων των λαών, ατέλειωτε ύμνε όλων των ανθρωπίνων αγώνων. Δόγε-Ρίζα. Κύμα μουσικό κκεάνειο μες στα φρένα μου (...)

Τερψιστιε-Βάκχε -- Βάκχε-Ινδή. "Ω τερψιστιό πάγκοσμο μου κέθος (...)
Συμφωνία-συμπαντική - Ιερό εκστατικό μου μένος - θεία ενόητα βαθείά μου- μες στην όσητη αρμονία ή μες στη μάχη- των λαών μας και των ουράνιων από κών μου σφαιρών- Σημάτα ενόητας θεϊκής - κυριεμένης στις κορυφές του αγώνα- "Ω Δόγε-Μυστική κι "Ω Δόγε-Απόλλωνα. "Ω εδότερο αντροκάλεσμα. Στο Ιχρός. Στο Ιχρός. Στο τοσπί. Στο πότισμα. Στ'αλέτρι. Στο δρεκάνι. Στο δεμάτισμα. Στο λήχνισμα. Στο σιωκλήδ ξεδιάλεγμα γιὰ το σταρνιον, ολοκώθαρο πνευματικό καϊδί.

"Ὁ Δάμω-Ελλάδα. "Ὁ Ρυθμιστὴρ μαζί και Δοιθητὴρ: "Ἀκίνητον κινεῖον".
 Χαμόγελο των Κούρων. Δηλιακὴ ἑσφια: Γιγάντια σύμφωνο των Θε-
φω: Γεμισα τους αμφορείς μου - ως ἐπάνω ζέχειλους ἀπ' τὴν ἱερῆ
Σου Θεοκρασία

Γιὰ να πίνω ο ἴδιος ἀπὸ τὴν αἰδνία περσία- γιὰ να μεταλαβαίνω
ελεύτερος ελεύτερος τους ἄλλους - με το μέτρο-πέρα ἀπὸ το μέτρο-
 τὴν Ἰδέα, το Πνεῦμα, τὴ Ζωή.

Γιὰ να χορεύω ρυθμικά- μες στὴν
 καρδιά του περιλαμπρου ἰλιγγου.

Νὰ μακίνω και να βγαίνω

ἀπ' τὸν ἴδιο ἐμὲ μέσα στους ἄλλους,

κι' ἀπ' τους ἄλλους πάλι μες στον ἴδιο τον εαυτὸ μου (...)

Γιὰ να μπορῶ μὴ μὲρα

να πετῶ σε φερωμένους Τρίποδας

γιὰ τον εαυτὸ μου και τους ἄλλους

πάνω ἀπ' τα γιγάντια κύματα του χρόνου

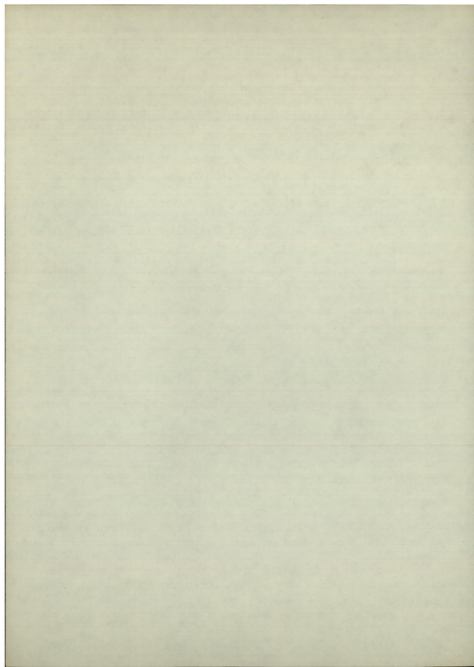
πάνω ἀπὸ τον τρικυμισμένο

ἀπέραντο τῆς Ζωῆς ἕκτανθ ...

(Αἰελος Σικελιανός
ΛΥΡΙΚΟΣ ΒΙΟΣ, Τόμος Γ)

Ο ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΠΥΡΙΞΕΙ ΣΤΗ
ΣΥΡΣΟΝΗ ΕΛΛΑΔΑ

"Ἐτοι μὴ μὲρα, πάτησε το πόδι του στους Δελφούς, ο Διδύνορος, ἀμοῦστακο
 καλληκάρη. Χιλιάδες μάτια ἔχει ἡ Ἥρα-Ολιγαρχία, και στέλνει τὴ Χροφυ-
 λακὴ να τον δέσουν και να τον παραδώσουν στους Τυτάνες, τους κατοπινούς
 μαυρα δάκιους βασιανιστές, γιὰ να τον τυρανῆσουν και να τον εξορίσουν
 στον Ἀμβρακικό. Θύμωσε ο Δίας και δλα τα μεταξικά βόδια, τα καταδύσασε
 να πάρουν τὴ μορφή των χουντικῶν ζόωνων, με τα οποία στάβισε τὴ σπηλιά
 του Κορυδαλοῦ. Ο Ερμῆς, μεταμφιεσμένος σε φάρδ, κέθει το Διδύνοσε, να
 ριχτεῖ στα νερὰ του Ἀμβρακικοῦ γιὰ να τον ἀπαγάγει. Αὐτός, ὅμως, προ-
 σκαθεῖ και δεν τα καταφέρνει, γιατί ἔχει κολύμπι. Ἐτοι ἀποφασίζει να
 αυτοκτονήσει με μὴ σφαίρα στὴν ^{καρδιά} ~~καρδιά~~. ἔτάνει ἡ Ρεα-Μνήμη, που
 με διατάσσει να προχωρήσω μετὰ το "ΔΙΟΝΥΣΟ" και τὴ "ΦΑΙΑΡΑ", στον "ΚΑΡΥΩ-
 ΤΑΚΗ", που εἶναι ἡ Ἄμκελος μεταμφιεσμένη σε Ἡοιητὴ, γιὰ να κοιμήσει
 τις υποφές τῆς Ἥρας και των Τυτάνων. Ὅταν ξαφνικά ἔγινε ἡ Ελλάδα,
 Αἰθιοπία, θηλαδὴ, ἔσκασε το χῶμα, ξερόθηκε το κρέσιννο, στράγγιζαν τα

νερή και οι άνθρωποι εβδαν τις κοιλιές τους να φουσκώνουν, τότε η ΕΡΤ έκανε έκκληση γιd "εγκράτεια". Η κυβέρνηση, διέταξε εθνική δίαιτα, οπότε ζεσηκώθηκαν τα φαγάδικα και τα σκυλάδικα, που φανέτησαν το λάδ και τον έβγαλαν στους δρόμους γιd να διεκδικήσdι τα κατεκτημένα, με θυσίες, δικαιώματα. Όμως, στο μεταξύ, ο Διδνυσος, είχε σκοτωθεί στις 10 του Δεκέμβρη του '44, οπότε κι έρχισε η πομπή του Διδνύσου.

Η εντολή που έλαβα, περιείχε, εκτός από τα στοιχεία της αφήγησης, που έπρεπε να κdνω γιd τα γεγονότα, και ορισμένους πνευματικούς χαρακτηρισμούς. Όπως π.χ. ότι ο Διδνυσος ήταν βασικά ανατολίτης, ήταν ασίηης, δεινός τραγουδιστής και χορευτής. Ανάλογα, λοιπόν, θα έπρεπε κι'εγώ να φροντίσω, ώστε η μουσική συνοδεία της ΠΟΜΠΗΣ να είναι σε αρμονία μαζί του. Η πομπή βδοταζε 40 χρόνια εθνικού βίου, γιd να φτάσει στην Πινάκα. Τα τελευταία τοαμπιά από την Ιερή Άμπελο, κρέγονται από το κεφάλι του. Σε λίγο, αυτοί που τον δικdζουν, θα τον ρέζουν στο λάδο, που έχουν ήδη αναφίξει, μαζί και την Άμπελο, κι'από κdνω έχουν αποφασίσει να τον σκοπdσουν με τοιμέντο, γιd να στεριώσdι το γιοφύρι της Άρτας, που θα περdσει ο Πρωτομdστορας, μαζί με τον σπαρακίτητο συνοδό του, κύριο Καρούδα, από τις Βερμούδες.

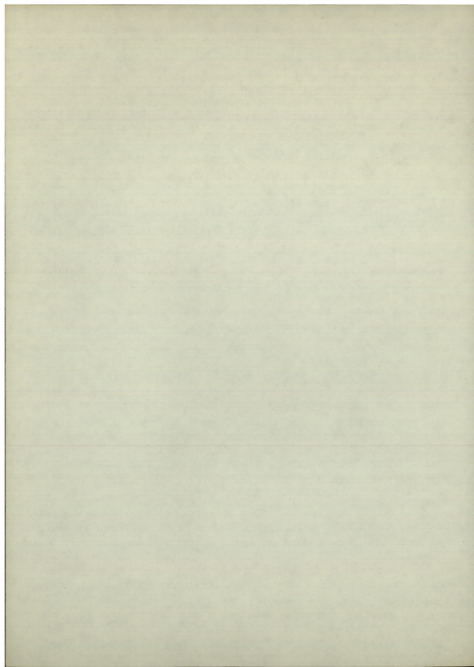
Αυτή είναι η ιστορία του "ΔΙΟΝΥΣΟΥ" και τη συνέχεια ή μάλλον, τις λεπτομέρειες της, μπορείτε να τις μdθετε από τον δίσκο.

Στα ίδια πλαίσια κινείται και η κουνιάδα του "ΔΙΟΝΥΣΟΥ", η "ΦΑΙΔΡΑ".

Να μιλάει γιd αγάπη σε μιά Ελλάδα-Αιθιοπία, μοιάζει σαν Όαση. Λέγεται, ότι, αυτοί που διδούν, στο μέσον της ερήμου βλέπουν καθαρά στον ορίζοντα τα φοινικίδεντρα και τις πηγές της Όασης, που όμως φεύ, είναι φανταστική. Φανταστική, λοιπόν, και τα τραγούδια της κρητικής βασιλοπούλας, της "ΦΑΙΔΡΑΣ", μιάς Ελληνίδας γυναίκας που είχε την ατυχία, να αγαπήσει βδσα σε μιά εποχή γενικής ζήρασις. Κι'αν ο "ΔΙΟΝΥΣΟΣ" είναι ανατολίτης-θηβαίος Αρβανίτης- κι έχωμέ ότι η "ΦΑΙΔΡΑ" ήταν εγγονή της Ευρδκης. Εξ'ού και η ιδιαίτερη μουσική γλώσσα της φαίδρας.

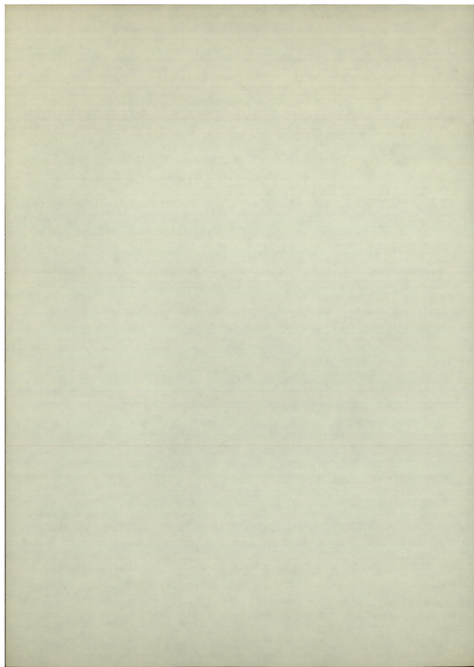
Σε όλα αυτά που ανέφερα ως τώρα, δεν υπάρχει έχνος συμβολισμός. Διηγούμαι τα γεγονότα όπως είναι, όπως γίνονται, όπως θα γίνουν. Αυτή είναι η πραγματική πραγματικότητα και ευτυχdς, που μας απομένει η δδναμη του Ρυθμού και του Μέλους, γιd να την ανακαταστήσουμε όπως ακριβdς είναι. Φανταστικά και ανύπαρκτα, ~~εφευρεμένα και φανταστικά~~ γεγονότα και κρόωπα, ~~εφευρεμένα~~ υπάρχουν και κινούνται, μόνο και μόνο, γιd να διανθίσουν το κδδο. Αυτόν που διαφεντεύει τη Μοδρα μας. Και καθορίζει την τdξη των πραγμάτων. Εναδιαβάστε προσεκτικά το κείμενο του Σικελιανού. Γιατί, θέλ μου,

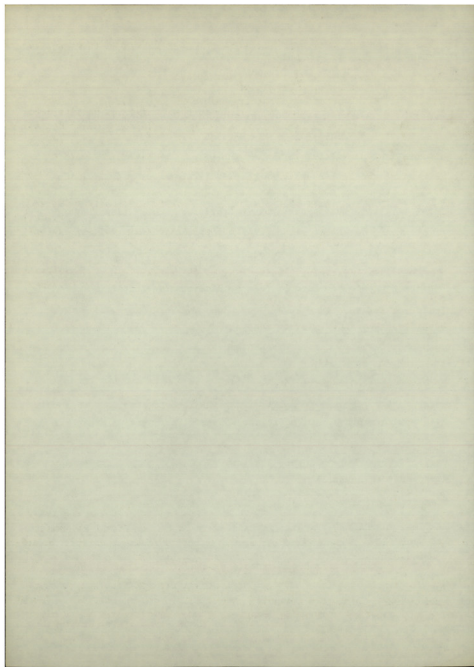
δεν του δώσαμε όταν ήταν καιρός, τη σημασία που του έκρεπε; Πόσες οδύ-
νες, σφάλματα και περιπέτειες θυσίες θα είχαν αποφευχθεί. Χίλιες δυο μετα-
μορφώσεις έλαβε στην εποχή μας ο Διδύσιος γιό να μας προειδοποιήσει.
Πότε Σολωμός-Κάλβος-Παλαμίδας και πότε Βέρναλης-Καρυωτάκης-Σικελιανός.
Γιατί άραγε; Γιατί αγαπή την πατρίκη γή. Τη Βοιωτία, την Θήβα, την
Ελλάδα. Γιατί εδώ ανακάλυψε την Άμπελο και μύθεσε έκτοτε τους ανθρώ-
πους στα πέρατα της γής. Κι' αυτή η Μύθη δημιούργησε τη λαρά. Έβλεπε
στο Νού: σου παραχώρη τη δύναμη της Γής. Έγώ προχώρη μιάν ανόσα μετά
από σένα, και φτάνω στον Ουρανό. Γίνομαι θεός, ισότιμος με τους δώδε-
κα θεούς του Ολύμπου. Και δημιούργη το Ρυθμό, το Δόγο, το Ιορό, το Μή-
λος, την Αρμονία. Ευτυχώς που υπάρχουν ακόμα μερικοί, που πιστεύουν
ότι ο Μύθος, είναι η πραγματική-πραγματικότητα, και ότι πέρα απ' αυτόν
οι άνθρωποι τυλίζονται μέσα σε χίλιες σχέσεις που τους αποροφούν, τους
σκοτώνουν, τους συντονίζουν, τους αποδιοργανώνουν, τους κορηγετούν,
τους ΟΔΗΓΟΥΝ. φυσικά, όλα αυτά, η καθημερινή δηλαδή ζωή μας, είναι,
αλλοίμονο, σοβαρά και σημαντικά πράγματα. Έτσι κι' αλλιώς, η ζωή
συνεχίζεται. Όμως, θα δούμε, ότι χοντρικά έχουμε να κάνουμε με κοινω-
νικές καταστάσεις, με Μύθο και με χωρίς Μύθο. Γιατί, λοιπόν, να μπορούμε
σε λεπτομέρειες, που άλλωστε, τις έχουμε αναλύσει ως τώρα κατά κόρον.
Σας είπα πιά πριν, ότι κανείς δεν θα με ρωτούσε ΣΗΜΕΡΑ γιό να σας πω
τα πιστεύω μου για τα πολιτικά πράγματα. Και ξέρετε γιατί; Γιατί οι
ειδήμονες θέλουν να σκοτώσουν το Μύθο, που ΣΗΜΕΡΑ αγκομαχεί. Και ξέρουν
ακόμα, ότι αυτός που ζει μέσα στο Μύθο, από το Μύθο, γιό το Μύθο, είναι
επικίνδυνος. Μη με ρωτήσετε, σας παρακαλώ, αν είμαι εγώ ο ΔΙΟΝΥΣΟΣ...
Ο Διδύσιος είχε περάσει - όπως λέει ο μακρυγιάνης- στο ΕΜΕΙΣ. Από όλες
τις μεταμορφώσεις του, αυτή που έκανε στον καιρό μας, υπήρξε η πλέον
κετυχημένη. Χιλιάρδες πρόσωπα, σκέψεις, καρδιές, ανόσεις. Ο Διδύσιος
κατόφερε, τελικά, να γίνει Εποχή. Ήταν ένα περίεργο μίγμα προσώπων και
γεγονότων, που τελικά πήρε μορφή θετική. Μπορούσε δηλαδή, να τον βάλει
αν είχες ιστορική όραση. Δεν είμαι, λοιπόν, ο Διδύσιος. Είμαι, όμως,
ένα κομμάτι αυτού του Μύθου, που εξακολουθεί να μένει ζωντανό. Πόσοι
και πόσοι είναι σαν και μένα; Κανείς, όμως, δεν τους ρωτά, όπως και μέ-
να, ποιά είναι η γνήμη τους γιό τα σημερινά πολιτικά πράγματα.
Γι' αυτό, ας ακουστεί τουλάχιστον η ΑΠΟΛΟΓΙΑ του ΔΙΟΝΥΣΟΥ, που κάνει αυ-
τή τη στιγμή στην Πνύκα, μπροστά στους αρχιληπότες-αρχιδιάκοτες που και
τα τσιράκια τους.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ

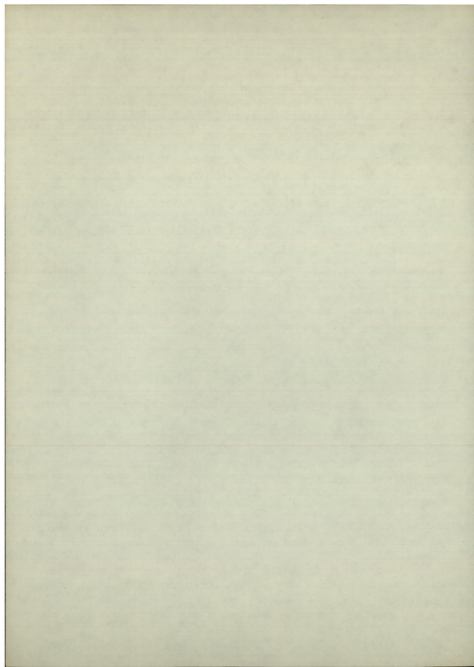
" Απ' όλα τα θηρία που γνώρισα στον κληνήτη μας, το πιά άγριο, το
πιά αιμοβόρο είναι ο άνθρωπος. Μονάχα αυτός υποδουλώνει, βασανίζει,

σκοτάζει από ευχαρίστηση. Έτσι γενιέται ή έτσι γίνεται; Δεν είναι αυτό το πρόβλημα μου. Προς το παρόν, γνωρίζουμε ότι "έτσι είναι". Εδώ και πολλούς αιώνες. Και, προπάντος, σήμερα. Ο άνθρωπος-εγκληματίας κατατάσσεται γενικά σε δύο κατηγορίες. Στην πρώτη, έχουμε τον μοριακό-αντι-κοινωνικό εγκληματία. Στη δεύτερη, έχουμε αυτούς που μεταχειρίζονται την βία την κοινωνία γιὰ να εγκληματίσουν. Γιὰ τον πρώτο: η φυλακή, η νόμιμη εξόντωση. Γιὰ τον δεύτερο: η εξουσία, η δύναμη, η δόξα, και συχνά, η ευγνωμοσύνη της κοινωνίας. ~~Πρώτ~~ όμως θα ζεγγλίσσεις και θα οηγήσεις την κοινωνία; Από παλιά, έως σήμερα, οι δυνατοί εκμεταλευτήκαν και στηρίχτηκαν πάνω στις δύο βασικές ιδιότητες-τάσεις του ανθρώπου. Στη μεταφυσική και στη λογική. Ο θρησκευτικός λόγος ηγέτης, ο βασιλικός, αντλούσε τη δύναμή του από το θεό, άπορούσι, έτσι, άνετα να κυριαρχεί, να υποδουλένει και να δολοφονεί, στηριγμένος στο όνομα που καλλιεργούσαν μέσα στους ανθρώπους, γιὰ δήθεν μυστηριακές, άγνωστες δυνάμεις, συνήθως κακές και εκδικητικές. Είλεπε λόγω χάρη, τη χριστιανική κόλαση, που περιμένει τους αμαρτωλούς, δηλαδή όσους δεν υποτάσσονται στον εκπρόσωπο του θεού. Από αυτά τα σκοτάδια και τα δεισμά, θέλησαν να βγάλουν τον άνθρωπο και την κοινωνία, οι φιλόσοφοι και οι κάθε λογής "ανθρωπιστές", από τον Ιερό αίωνα έως σήμερα. ο ορθολογισμός, ο θετικισμός. η επιστήμη, γκρέμισαν σιγά-σιγά το μεταφυσικό οικοδόμημα, εγκαινιάζοντας μια νέου τύπου κοινωνία, όπου ο δυνατός δεν θα αντλούσε πια τη δύναμή του από το θεό, αλλά από τον πολίτη. Τι έγινε, τελικά, στην πράξη; Όλοι αυτοί, που όπως είδαμε, εκμεταλευόταν την κοινωνία γιὰ να κυριαρχήσουν, να υπερέξουν, να βασανίσουν και να σκοτώσουν, προσαρμοστήκαν τέλεια, στη νέα δομή της εξουσίας. Δε θα εγκληματίσουν πια στο όνομα του θεού, αλλά στο όνομα του ανθρώπου. Γιὰ να τον σώσουν, φυσικά, όπως πάντα. Έτσι, τελικά, η υπερημία της εξουσίας ξαναβρήκε την παντοεινή της δύναμη, με τη διαφορά, ότι τα μέλη της σύγχρονης κοινωνίας δέχονται εθελοντικά, και ορισμένα ενθουσιαστικά, το ρόλο που τους επιφυλάσει η βία πάντα εξουσία. Έτσι, εγώ, ο διδύμοσος, είμαι η άρνηση της ψυχικής εξουσίας, μέσα στην οποία σας καταδικάζει το ΣΥΣΤΗΜΑ. Είμαι η νέα θρησκεία. Δηλαδή η επανάσταση, ενάντια στον εξουσιαστικό ορθολογισμό και τον υποδουλωτικό θετικισμό, όπως ματάντησαν, όλα τρομακτικά στη διάθεση της αδύτακτης εξουσίας. Σε τι διαφέρει ο σημερινός κολήγος, από τον προχθεσινό; Μονάχα στο ότι κληρώνει "εθελοντικά" και με υπογραφή τα δόγματα. Και στο τέλος υπογράφει και τη καταβολή του. Σε σχέση με τον πλούτο που έχει σωρευτεί σήμερα, ο σημερινός κολήγος, πέρνει περισσότερα ή λιγότερα από τον προχροπιάκο του; Ο άρχοντας, τότε, ζούσε περίπου όπως και ο κολήγος. έβλε να πεί, ότι έτρωγε περίπου τα ίδια, φαίίζονταν κι'αυτός με σπαρμακ'έτο, κυκλοφορούσε με άλογα, κλένονταν στη σκιά και ούτω καθ'εξής. Σήμερα ο κολήγος προσφέρει πολύ πια

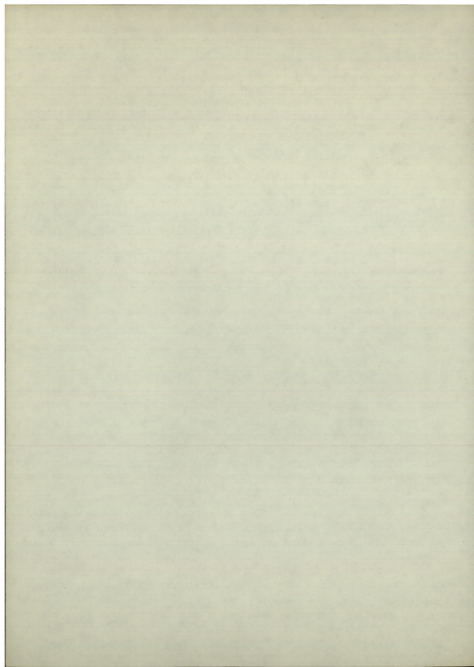
πολλά και κέρνει πολύ πιά λίγα. Κι'ο σημερινός άρχοντας, έχει πλούτη, μέσα και δυνατότητες, δεκάδες φορές ανώτερες από τον κοινό κολίτη-κολίγο. Έτσι, ενώ τίποτα δεν άλλαξε, ως προς τη μορφή και τη λειτουργία της Εξουσίας, άλλαξε προς το χειρότερο γιά τους υποταχτικούς της, που επί κλον η Εξουσία, τους έχει πολύ περισσότερο στο χέρι, από κάθε άλλη φορά. Ο σημερινός κολίγος, έχει ταυτότητα, διαβατήριο, φακέλους σε όλες τις κρατικές υπηρεσίες. Και δεν μπορεί να κάνει βήμα, από πάνω το θεόρατο χταπόδι, η Εξουσία, τον παρατηρεί μέρα-νύχτα, με το μάτι της, κι' όποιον κι'αν κλεί, και θα είναι πάντα κοντά του ένα πλοκάμι, έτοιμο να τον ^{ας} ~~απαιτήσει~~... "Ήρθε το τέλος δεν ήρθε ακόμα η αρχή". Και, αυτό είναι το ΤΕΛΟΣ. Η ίδια η Εξουσία, έχει μπει σε κρίση... Όμως, κάθε μορφή αντι-εξουσίας, έως σήμερα, παγιδεύτηκε από την κونهρία των κάθε λογής ομάδων που μεταχειρίστηκαν την αντιεξουσία, γιά να γίνουν τελικά Εξουσία, δηλαδή να εκφράσουν τη δίψα τους γιά δύναμη, κυριαρχία, που μερικά οδηγούν στη βία. Εξουσία και Αντιεξουσία, στήριζονταν στην ίδια ορθολογιστική, θετικιστική και ευδαιμονική αντίληψη της κοινωνίας. Προσφέρουν μοντέλα εξουσίας, που από διαφορετικές θέσεις, καταλήγουν στο ίδιο αποτέλεσμα: ό άνθρωπος, λένε, είναι εργαλειό εργασίας. Η εξουσία, ορίζει τις σχέσεις εργασίας, σύμφωνα με τη δική της αντίληψη γιά κοινωνική δικαιοσύνη, ελευθερία, ισότητα, δημοκρατία και το λοιπό. Η εργασία γιά την εργασία -εκεί μέσα το άτομο πλάθει όλες τις ανθρώπινες και κοινωνικές αξίες- αξίες που υπάρχουν γιά να τον βοηθούν να εργάζεται καλύτερα, να παράγει καλύτερα. Αυτές οι "παραγωγικές σχέσεις" πρέπει να ανεβάζουν την παραγωγή, Η παραγωγή, προάγει τις άλλες ανάγκες και αξίες (π.χ. στην Τέχνη) στο βαθμό που οι τελευταίες, προάγουν την παραγωγή, και ούτω καθ'εξής. Φτάσαμε, έτσι, στην κοθητή συσέρευση των αγαθών, στο σημείο να μην κεθαλνουν πάνω από ένα εκατομμύριο συνάνθρωποι μας πο μήνα, από την κείνα, πάνω στον όμορφο πλανήτη μας. Η Εργασία γιά την Εργασία, η Παραγωγή γιά την Παραγωγή και η Εξουσία γιά την Εξουσία. Μπορούμε να πούμε ότι αυτή η γενική τάση της εποχής μας αποτελεί ένα κοινωνικό κάρφινο που καταστρέφει τα ζωντανά κύτταρα της σύγχρονης κοινωνίας; Στη χώρα μας ο αποψιραμένος ορθολογισμός και ο καταθλιπτικός θετικισμός, μεταμφιεσμένοι σ'αυτή τη ελιβερά τεχνοκρατική, ταχυδακτυλουργία, εισέβαλαν και κατέλαβαν μέγα τμήμα της χώρας που με γέννησε, εκείνω στο όραμα -τι τραγική ειρωνεία- των οραμάτων της ελληνικής φυλής. Η Ρωμηοσύνη που "νύτη πετιέται, νύτη πετιέται", κήθηξε! Όμως, εκφράκειτο κερί απάτης. Ήταν έστω ο φλοιός της. Αποψιραμένος και αυτός. Όμως η ίδια έλειπε. Και αυτό που ήρθε, είναι όπως είπαμε η ταχυδακτυλουργική τεχνοκρατία. Όσον αφορά την Εξουσία, διηρθώθη εις την "πραγματικήν" και εις την "επιδικτικήν". Το δόγμα η Εξουσία γιά την Εξουσία εξελίσσεται σε υπερβάμα

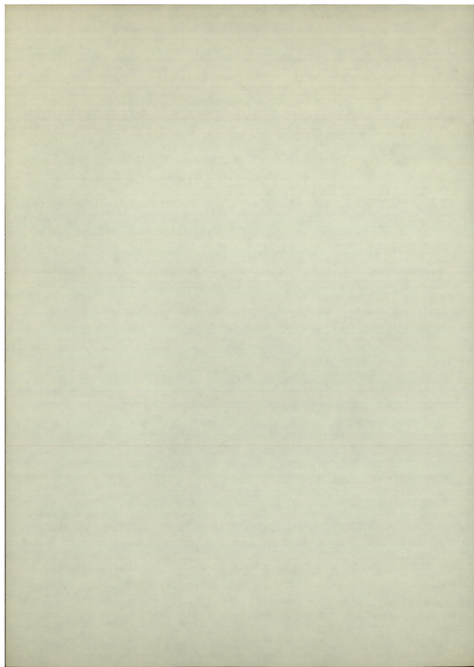
ικανό να μας κάνει όλους να τη χαζεύουμε. Δεν είναι όμως μόνο υπερβήμα. Είναι και θείος, που προσβάλλει κομμάτια του κοινωνικού οργανισμού, όπως το όνειρο, η οπτασία, ο δραματισμός, η φαντασία, η ψυχική ευφορία, η ψυχική ανάταση, η αισθητική τελείωση, το ιδανικό. Η κοινωνία ολόκληρη και κατ'ακολουθία τα άτομα που την αποτελούν, συρρικνώνονται σύμφωνα με τα μεγέθη που απαιτεί η αδηφάγος Εξουσία, γιό να επιβιβάζεται ως ανόστημα επάνω στη μετριότητα. Ποιός αναγνωρίζει, άλλωστε, πιά αυτή την πανδημική κόρη-παρθένο, τη Ρωμαιοσύνη, που φημιολογείται είναι πλέον κεντρεμένη, ευτυχής και γκαστρωμένη; Πλην, όμως, εγώ, τάρ'ότι μιός άνθρωπος, μιός τράγος, το εγνώριζε και είχα το θάρρος να το φωνάξω, ότι εκείνο το "έξω οι βόσεις από τη Σούδα" (κόσμημα στο δίδημα των Ιδανικών) ήταν απλώς τέχνασμα, γιό να γκαστρωθεί, τελικά, αυτή η δυστυχής Ρωμαιοσύνη και μέλιστα με κουμπάρο, τον ελοχότατο κύριο Καρούδα, από τις Βερμούδες. Αυτό είχα να σας πώ. Τώρα, μπορείτε να κήσετε και το δίσκο αυτό, κήστε τα δόση, κήστε τους στίχους, κήστε τις μελωδίες, κήστε τα όνειρα, και μένα ρήχτε με στο λάκκο με το τσιμέντο, γιό να στεριώσει το γιορτί τ' Άρτας, να περάσει ο Πρωτομάρτυρας κι από πάνω τα κλήθη "να ραίνουν με άνοη το νικητή που θα ζεί την οσμή των πτωμάτων".

Είπαμε. Ο Διδύσιος είναι άθλιος. Η "ΦΑΙΔΑΦΑ", μέσα στην όπερα, αναγγέλλει: "ο Διδύσιος κηγάίνει τώρα στον Αμβρακικό να συναντήσει τον ποιητή. Το νερό θα σιωπήσει. Οι Ατρείδες δεν σκοτώνουν πιά. Προπαγανδίζουν. Η φάρσα θα γίνει τραγωδία. Και η τραγωδία φάρσα". Έτσι μήναιμε στην ουσία της όπερας. Φάρσα-Τραγωδία. Τραγωδία-φάρσα. Και ούτω καθ'εξής. Με άλλα λόγια, ο Διδύσιος γυρίζει πίσω στο χρόνο. Στα 1928. Στην ακτή του Αμβρακικού. Εκεί ήδη, με επίκεντρο τον ποιητή, έχει δημιουργηθεί η διαχρονική σύζευξη. Ο Δημοσιογράφος και ο Ψευδογυρτός Πουνέντες, έρχονται από τη σύγχρονη Ελλάδα του 1980-85. Η Ρωμαιοσύνη, δηλαδή η προσωποποίηση της Ελλάδας, δεν έχει φυσικό ηλικία. Η θάλτρα, αυτή, σύμβολο της αρχαίας Ελλάδας, είναι ερωτευμένη με τον ποιητή, που συνεχίζει την ελληνική πνευματική παράδοση. Επειδή είχα περάσει την παιδική μου ηλικία κάτω από τα φτερά του Αρχάγγελου Μιχαήλ, μου επροξένησε μεγάλη εντύπωση το γεγονός, ότι, την προηγούμενη ημέρα, απ'αυτήν που περιγράφω στην όπερα, ο Καρυωτάκης, περιουσιάζει από ένα ψαρά, ονόματι Ταξιδέρης. Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, σκεπάζεται επίσης και Ταξιδέρης Μιχαήλ. Με συγκλόνησε ακόμα η αποκάλυψη του ονόματος του καφετζή: Διδύσιος. Έως κάποια προετοιμαστική μεταφύση του Διδύσιου, που ήθελε να σκοπεύει, χωρίς

να φαίνεται, τον ποιητή. Όσο γιά το όνομα του καφενιού "Ο ουράνιος κήπος" σας αφήνω να βγάλετε τα συμπεράσματά σας. Αυτό έχει, ίσως ιδιαίτερη σημασία γιά το σκηνογράφο της όπερας, που νομίζω ότι έχει πιά κά-θε δικαίωμα να μας μεταφέρει μαζί με τον ποιητή, στους ουρανούς!... Γιατί όμως ο Διδύμος, ευθύς μετά τη μάχη του Δεκεμβρη (1944), πηγαί-νει στον Αμβρακικό (1928); Τόση σημασία έχει ο θάνατος του ποιητή; Γιά μένα ναί. Άλλωστε η τελευταία φράση του έργου που λέγεται από τον ποι-ητή, καθώς σημαδεύει, όχι πιά την καρδιά τε., αλλά το κοινό, λέει πολλά: "Άλλ. Πυροβολώ το μέλλον.". Και διερωτώμαι: Μήπως ~~αυτός~~ αυτοί οι κυρο-βολισμοί (σκεπτόμαι και το Μαγιακόφσκι και μερικούς άλλους) τελικά τραυ-μήτισαν ανεπανόρθωτα το μέλλον; δηλαδή την εποχή μας; Εσείς, ξέρετε. Γνωρίζω ότι, η ολική σύλληψη της όπερας, έχει ένα στοιχείο, θάλεγα κα-ταθλιπτικό. Αυτό όμως, μόνο αν μένει κανείς στην επιφάνεια των πραγμά-των. Πιστεύω, ότι η ~~λύτρωση~~ ^{λύτρωση} υπάρχει από τη στιγμή που οι ήρωες μπορούν να τραγουδούν. Η δυνατότητα του λυρισμού, είναι δυνατότητα ζωής. Το δικό μου λυρισμό, τον οικόδημσα εζ'ολοκλήρου επάνω στο λυρισμό του Κα-ρωτάκη. Μελοποίησα τα ποιήματά του, με το συνήθη σ'εμέ τρόπο. Δηλαδή προσαθώντας να "ακούσω" τη μουσική που ενυπάρχει ούτως ή άλλως, μέσα στην ποίηση. Γι'αυτό σε πολλά, υπήρξα ρομαντικός. Γι'αυτό με κάνει υπερήφανο, γιατί με εκθέτει σε πολυσμένους ανέμους που φυσούν κακήν-κακώς στηνεποχή μας. Τι μπορεί να μου κάνουν; Ο ποιητής πλήρως ~~απεριό-~~ με το απριβότερο τμήμα το δικαίωμα να τραγουδά όπως θέλει αυτός. Ελεύθερα, δεν υπάρχει αντίφαση. Έτσι, νομίζω, και πιστεύω, ότι, ο "ΕΡΩΤΙΑΣ ΚΑΡΥΩ-ΤΑΚΗΣ" όπως και ο "ΔΙΟΝΥΣΟΣ", που προηγήθηκε χρονικά, είναι έργα αισιό-δοξα. Άλλωστε ο ίδιος ο ποιητής, θα πει: "Τη μοναξιά μου τώρα τη σφρα-γίσουν-όλα τα τραγούδια που ^{στην} ~~θα~~ ^{κατα} ~~βαναν~~ ^{βαναν} ~~θίσουν~~ ^{είναι} ~~είναι~~ ^{ποιά} ~~τραγούδια~~ ^{τραγούδια} ~~μιλάς~~ ^{μιλάς} ~~από~~ ^{από} ~~μαζί~~ ^{μαζί} σου θα πάρεις τη φωνή των πουλιών, τη φωνή των νερόν; ~~πάντα~~ ^{πάντα} ~~το~~ ^{το} ~~τραγούδι~~ ^{θα} ~~ζωντανεύει~~ ^{ζωντανεύει} ".

"ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ"
Όπερα σε δύο πράξεις

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΔΙΟΥΥΙΟΣ, μίσσος ΕΡΕΒΟΥΣΤΩΝ, κοντράλτο ΠΟΙΗΤΗΣ, βαρύτονος
ΣΙΝΩΣΙΟΓΡΑΦΟΣ, τενόρος ΟΥΛΙΑΡΑ, σοπράνο ΠΟΥΛΥΝΤΕΣ, τενόρος
ΟΨΩΝ-ΠΑΥΛΟΣ, τενόρος ΑΜΑΛΙΑ-ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ, σοπράνο ΑΣΙΟΜΑΤΙΚΟΣ, βαρύτο-
νος ΚΑΡΕΤΑΝΙΟΣ, τενόρος
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ. ΛΟΣ. (ΣΕΒΑΣΤΕΙ 1928 ~~1942-1950-1943~~) 1980)

ΠΡΩΤΗ ΠΡΩΤΗ

- ΣΕΝΑΡΗ ΠΡΩΤΗ -

Σενάριο

ΣΕΝΑΡΙΟ: Παράλι της πρόθεσης στον Αφρικανικό. Αριστερά, η Ελλάδα.
Στο κέντρο, η ακτή. Δεξιά ένας στενός, χαρμάνιος, ελαφρώς βρόχος,
πάλι στη Ελλάδα. Στη δεξιά πλευρά του βρόχου, ένα μικρό κστενάκι. Ο
"Ουράνιος κήπος". Στο πεζοδρόμιο, μερικά σιδερένια τραπέζια με ξύλινες
καρέκλες. Μέντρες με μεγάλες κότες κρέβουν μερικά διάφορα σκίτια πίσω
από το βίτσιο, δέντρα, λοιλού'μεν Αριστερά, απ' το βρόχο, σε μία μικρή
λουρίδα γης ένα τραπέζι και λίγες καρέκλες. Πάνω στο κήπο. Στο βίθος
δεξιά, μόλις διακρίνονται τα σκίτια της πόλης. Η παράλι. Ίσως και
κανένα βαπόρι. Στο βίθος της Ελλάσσας, αριστερά το ακρωτήριο του Άκτιου
και στο κέντρο η έξοδος προς το Ιόνιο. Ο ουρανός ελληνικός. Ουρανός του
Ιουλιού από τις 5 το απόγευμα και μετά. Έχει λίγα σύννεφα λευκά, γιά
νά παίζει μαζί τους το φως του ήλιου. Είκοσι δευτερόλεπτα περίπου, πριν
αρχίσει η μουσική, απόλυτο σκοτάδι. Γρέπει οι πρώτες νότες να παιχτούν
μέσα σε νεκρική ~~σιωπή~~ σιωπή. Στο δεύτερο μέτρο, ανοίγει η αυλαία. Το
σκηνικό σε ηρώως. Εξυκρανιστικό. Ξαί στο μέλλον τα υπάρχει αυτή η
εναλλαγή: Εξυκρανιστικό-ρεαλιστικό. Βγαίνει ο Αιδούσος απ' τα δεξιά.
Είναι ντυμένος με μακρύ κορσούρι χλαρώδα. Ξαί τραγουδά απευθυνόμενος
προς το κοινό. Η Ρωμοσύνη και ο Ποιητής, έρχονται από το βίθος, στο
κέντρο της σκηνής. Οι φιγούρες τους, πρέπει να συγχόνεται με τις σκίες.
Η Ρωμοσύνη φυσιολογική. δηλαδή, δεν είναι έγγυος. Έσο τραγουδούν η

Ρωμαιοσύνη και ο Ποιητής, ο Διδύμος, υπάρχει και δεν υπάρχει.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Σήμερα ο Διδύμος. Σας
χαιρετώ. Στη σκηνή μας
αυτή θα ανακηρατωσο-
με για σας, το εύθυμο
δράμα, του γέλου του
ποιητή. Ας περάσει το
πρώτο πρόσωπο.

(Μπαίνει η Ρωμαιοσύνη)

	ΡΩΜΑΙΟΣΥΝΗ (I)	Όλα τα πρόματά μου έμειναν όπισ
ΔΙΟΝΥΣΟΣ	Η Ρωμαιοσύνη....	
	ΡΩΜΑΙΟΣΥΝΗ	Νόχο πεθάνει πριν από καιρό....
ΔΙΟΝΥΣΟΣ	...πληγωμένη, "εκραγι- νή...	
	ΡΩΜΑΙΟΣΥΝΗ	...σκόνη τη σκόνη γυθ- μισαν ο τόπος
ΔΙΟΝΥΣΟΣ	η Ρωμαιοσύνη ορφανή.	
	ΡΩΜΑΙΟΣΥΝΗ	και γρήγο με το δόχτυ- λα σταυρούς.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ	Ήρθε στον Αμδρακικό να συναντηθεί...	
	ΡΩΜΑΙΟΣΥΝΗ	Ήταν ευτυχισμένη τότε ή άρα....
ΔΙΟΝΥΣΟΣ	Τον Ποιητή...	
	ΡΩΜΑΙΟΣΥΝΗ	...ήταν ένα βεβαί ζω- γραφιστό
ΔΙΟΝΥΣΟΣ	...που με μία σφαίρα στα μυαλά...	
	ΡΩΜΑΙΟΣΥΝΗ	Έχε πεθάνει τόσο χρο- νια τώρα...
ΔΙΟΝΥΣΟΣ	...ήλιος εκτυφλιτι- κούς...	
	ΡΩΜΑΙΟΣΥΝΗ	κι έμεινε το παράθυρο

χαρείτε.
Κι' αφού ταριχίζει ή δέντρα
μου,
να μένω απ' όλα πίσω, τα
θλιβερά
και τα εύθυμα στην Πλάση,
εγώ
λιγότερο γι' αυτό δε θα οδύ
αγαπήσω, όταν θα μ' έχετε
κι' εσείς
ακόμα κι' οσπερδείτε.

(Συμφανίζεται διακριτικά ο δίδυμος. Ο Ποιητής κίθεται σε μια
φθόνη καρέλλα, πλάι στην ακτή. Ξυρίζει το περισσότερο και το
ακουμπά προσεκτικά πάνω στο τραπέζι. Ξαπώνει ο δημοσιογράφος
από το κέντρο της σκηνής. Είναι ντυμένος σύγχρονα. Καλοκαι-
ρινά. Φορά μαύρα γυαλιά ηλίου και ασχολείται συνεχώς με το
κασετόφωνο. Καθώς πλησιάζει με γρήγορα βήματα τον Ποιητή, το
φές γίνεται εκτυφλωτικό. Τα πράγματα παίρνουν τη ρεαλιστική
τους όψη)

ΔΙΔΥΜΟΣ Ξαπώνει ο δημοσιογράφος
της ΕΡΤ

(και πάλι εξαφανίζεται)

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ Καλημέρα σας κύριε Καρυδάκη.
Σας βλέπω να κουβεντιάζετε με
τα δέντρα.

ΠΟΙΗΤΗΣ (σα να μιλά στον εαυτό του)

Έδω η φυχή μου αυτοκτονεί.
Μικρές αυτοκτονίες καθημερινές.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ Τι συμβαίνει. Η εκπομπή μου
ονομάζεται "τα καθημερινά"

ΠΟΙΗΤΗΣ Η ζωή μου κρέμεται από μια κλωστή...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ (Είναι κηθήματα γύρω από τον
ποιητή)

- 5 -

Αυτό ακριβώς με φέρνει κοντά
 σας. Μιλήστε μου γι' την αυτοκτονία σας. Οι ακροατές
 αδημονούν ν' ακούσουν λεπτομέρειες....

ΠΟΙΗΤΗΣ Το φως χάνεται....

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ (δοκιμάζει το τρανζίστορ)

Ένα, δύο, τρία....
 Αγαπητοί μου ακροατές, σε απευθείας μετάδοση η ιστορική αυτοκτονία (προς τον ποιητή) Ομιλείτε, είστε εις τον αέρα (του βάσει το τρανζίστορ μπροστά στο στόμα)

ΠΟΙΗΤΗΣ Τι να πεί;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ Πέε αισθάνεσθε. Τι νοιώθετε λίγα λεπτά πριν κ' το θάνατο....

ΡΟΙΣΕΥ Θα πιείτε καφέ;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ Υπέροχο! Ηου παραγγίλει καφέ πριν απ' το τέλος!

ΠΟΙΗΤΗΣ Ποιό το τέλος και ποιό η αρχή;
 Το τίποτα γεννά το τίποτα...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ Ποιό είναι το τίποτα;

ΡΟΙΣΕΥ (σηκώνεται)

Η Βασιλεία. Η Πρωτεύουσα.
 Η Μοναρχία... Ο Άλλος!
 Αυτά τα λευκά χαρτιά... Ο λευκός θάνατος...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ (μιλάει στο τρανζίστορ)

Αγαπητοί μου ακροατές. Στη συνέχεια του προγράμματός μας, το κοίτημα του αυτόχειρος γι' τους δημοσίους υπάλληλους αφιερώνω εξαιρετικά στη μήτρα τη Στέλλα και το στρατιώτη μήτσο Βελούδη, από την Εβόνιτα.

(προς το κοινό)

- (3) Οι υπέλληλοι δλοι λιώνουν και
τελειώνουν σα στήλες δύο-δύο
μες στο γραφείο

(το βλέμα ανάμεσα στο κοινό, τον Αμβρακικό και τον ορ(ζοντα)

ΠΟΙΗΤΗΣ Αυτή την ώρα η Σελήνη
δεν με βλέπει...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Ηλεκτρολόγοι είναι η πολιτεία
και ο θάνατος που τους ανανεώ-
νουν....

ΠΟΙΗΤΗΣ ...αυτή μονάχα μαντεύ-
ει το χόος που βλέπω να
με τυλίγει

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Κάθονται στις καρτέλες μουτζου-
ρώνουν αθά λευκή χαρτιά χωρίς
αίτια

ΠΟΙΗΤΗΣ Τώρα πεθαίνουν οι θεοί,
πεθαίνουν οι σκίθεις σα
ψύλλα ξερά

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

συν τή παρουσία αλληλογραφία

ΠΟΙΗΤΗΣ Σι'εγώ πρέπει το μυστικό
μου...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

έχουμε την τιμήν διαβεβαιώνουν

ΠΟΙΗΤΗΣ .. να πάρω μαζί μου. Ίσως
σε λίγο να είμαι κοντά σου
Σελήνη

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Επι μονάχα η τιμή τους ακριβεί
δταν ανηφορίζοντας τους δρόμους
το βράδυ στις οχτώσαν κουρδισμένοι

- 7 -

ΠΟΙΗΤΗΣ (προς το κοινό)

Σ'αυτή τη χέρα του Διδύμου
Τιτίνες και κόρνες
Αερναίες Ύδρες και Εριόλατες,
Θα κυβερνούν...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Καίρουν κίετανα...

ΠΟΙΗΤΗΣ Ο ποιητής...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Σκεφτόνται τους νόμους...

ΠΟΙΗΤΗΣ ...καταραμένος..

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Σκεφτόνται το συνάλλαγμα

ΠΟΙΗΤΗΣ ...εξέριστος

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

τους όμους σηκώνοντας...

ΠΟΙΗΤΗΣ ...θόναι για πάντα..

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

οι κηρύλλοι οι κηρύλλοι

ΠΟΙΗΤΗΣ Γι'αυτό κι'εγώ θα ο'
ανταρξού, Ανθρακικό,
φίλε πιστέ...

(Επαναλαμβάνει ο Διδύμος. Τραγουδά προς τον Ποιητή που κίεβ-
ται στην καρδιά και θυθίζεται στον εαυτό του. Το φως χαμη-
λώνει. Δημοσιογράφος και Ποιητής υπερβύονται με τις σκιές)

ΔΙΔΥΜΟΣ

(4) Κίνε τον κόνο σου έρνα και γίνε
σαν αηδώνι. Επαι γίνε οι λουλού-
δι, κίτροι όταν έλθουν οι κόνοι.
κίνε τον κόνο σου έρνα και κίτο-
νε τραγουδί...

Μπαίνει η Φαίτρα.

... (Η Φαίτρα βγαίνει μέσα από το σκοτάδι.)

φορέ λεκτό ποδήρη χιτόνα. Έρχεται από το βάθος, υπνωτισμένη, χαμένη
αλλά ήρεμη. Στέκεται στο κέντρο με μέτωπο προς το κοινό. Ο δίδυμος
"διαλύεται" διακριτικά)

-ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ-

ΕΣΙΑΣΑ

(5) Για τη ζωή σου μοχλεύεις για
τη χαρά της νεότητος για την
αγάπη μας που κλάττει τον ίδιο
θάνατό της. Ει ενός μιάς σγή
στά μ'ατία σου περνούσε αναλα-
μή, ήλιος φαιδρός απ' τ'ανοιχτή
καρδίθουο είχε μπεί

(τα φως ξανδέρχεται. Η φαιδρα βλέπει τον ποιητή που
εξοκολούθει να κοιτάζει ακίνητος τη θάλασσα, σα να
κοιμάται. Τον κλησιάζει)

Ο ποιητής είναι βυθισμένος
μέσα σε καρδένες οπτασίες
δγδ όμως τον αγαπώ... Ίσως
η αγάπη μου θα τον θερμακίσει

(κλησιάζει ακόμα πιο πολύ τον ποιητή και στέκεται
ακίνητη από πάνω του. Βλέποντας ο δημοσιογράφος
αυτό το ερωτικό τ'έρβει τα χέρια
με επαγγελματική ευχαρίστηση. Ηλπισίζει)

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Ένα ερωτικό ρεπορτάζ
σίγουρα θα μιλακίσει
την τύχη του. Όμως
για τις τηλεοράσεις
του μέλλοντος εβδη-
ση είναι μόνο η αυ-
τοκτονία.

ΕΣΙΑΣΑ (δνεργοποιείται. Εδνει κόκλους γύρω από τον Ποιητή για να
κινήσει την προποχή του)

Εδστα μ'ακούς; Σου μιλάω
μ'ακούς;

ΠΟΙΗΤΗΣ (Συνέρχεται από το λήθαργο και συνειδητοποιεί την πραγμα-
-./

9-

Υπέθετα. Βλέπει τη θάλασσα, το Δημοσιογράφο, το πιστόλι.
Τέλος το βλέμα του σταματά πάνω στη θαλάρα. Ευχάριστη έκπληξη: Όμως το φως του ήλιου τον τυφλώνει. Δε διακρίνει καλά, και βάζει το χέρι του μπροστά γιὰ να κάνει σκιά. Είναι πάντα καθισμένος)

"Α Γλυκεία θαλάρα, πού είσαι;

ΘΑΛΑΡΑ (Με μικρές κινήσεις, γιὰ να μπορέσει να την δει)

Εδώ, δίπλα σου. Δεν με βλέπεις.

ΡΟΙΣΤΗΣ (σα να διακρίνει επί τέλους κάτι)

Είσαι μόνη;

ΘΑΛΑΡΑ
Περ(που...Με συνοδεύουν
τα μέσα της μαζικής
ενημέρωσης.

ΡΟΙΣΤΗΣ (σηκώνεται)

Αχ! Σκοτάδια προαιώνια.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ (Τον κλησιάζει με ενδιαφέρον)

Τι άλλο βλέπετε,
κύριε Εαρνεστίν;

ΡΟΙΣΤΗΣ
Βλέπω το κορμί του Ζαλόγγου
να τον χορεύ με τα φέρια...

(προς το κοινό)

(6) Τι νύκτι που φτάσαμεν εδώ; Στο
έρμο νησί στο χελίος του κόσμου;
Δόθε απ'τ'όνειρο και κείθε απ'
τη γή. Όταν απομακρύνθηκεν
ο τελευταίος μας φίλος, ήρθαμε
αγάλη σβρώντας την αιώνια
πληγή

(Από τη δεξιά πλευρά μπαίνει τρέχοντας η Ρωμιοσύνη. Φορά σύγχρονα ρούχα και είναι έγγυος, τουλάχιστον οχτώ μηνών. Κρατά την κοιλιά της. Ήσυχ της έρχεται ο Πουνέντης, υφυπουργός ντυμένος άφογα με την τελευταία λέξη της μόδας. Ο Δημοσιο-

γράφος μένει έκκλητικός. Δεν κερζμενε μιά τέτοια συνάντη-
ση. Ο ποιητής και η θάλαρα υποχωρούν αμήχανα)

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ Ο κύριος Υφυπουργός:

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ (κρατώντας τη κοιλιά της)

Από την κολλή τρεχάλα
θαμού κέσει το παιδί.

ΠΟΙΗΤΗΣ (Προς τη Ρωμηοσύνη) (Ξάνει πως δεν ξέρει θυμημένος γιατί
την θάλαρα έγραφο και κυνηγημένη..)

Σας γνωρίζω κυρία;
Εαθήσατε;

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ (με τραυματισμένο τον στυτόμό της)

Ονομάζομαι Ρωμηοσύνη.
Κι' αυτός ο τύπος με κυνηγά

ΠΟΙΗΤΗΣ (Δεν ανέχεται η αγαπημένη του να είναι σ' αυτό το χέλι)

Ρωμηοσύνη.
(Ξέρει το περ(στροφο
στον χρόταφο)

ΘΑΛΑΡΑ (Που ζηλ. ύει, υποφέρει και ανησυχεί)

Μη. Τι πεί να κίνεις;

ΠΟΙΗΤΗΣ (προς τη Ρωμηοσύνη) "Απιστή"
μέ κοιδόν με απίτησες;

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ Σας ορκίζομαι κύριε Δαρωπώδη.
Ούτε που μ' άγγιζε:

ΘΑΛΑΡΑ (ειρωνικά) Ανεμογχοδοτή:

ΠΟΥΝΤΕΣ (Με κάνει μπροστά με την πέρα της ελευ(ας).

Ονομάζομαι κύριος Πουνέντες.
Υφυπουργός.
Εσείς κοιδός εσώτε;

ΠΟΙΗΤΗΣ Υπάλληλος της Νομαρχ(ας. Τι
ζητάτε;

ΠΟΥΝΤΕΣ Από τα ορμάτα μας δρακέντεος η

- 40 - 11 -

ἡ Ρωμηοσύνη καὶ κατ'ἐπιτολήν του
Σιρόκου, τὴν κυνηγῶ.

ΡΟΙΝΤΗΣ Μα ἡ Κυρία εἶναι
δική μου.

ΦΑΙΔΡΑ (που ζηλεύει) Ἐδωτα,
τι λέει;

ΡΟΙΝΤΗΣ (προς τὸν Πούνεντε) Φύγετε κύριε! Πριν
να εἶναι ἀργά! (Τὸν
σημαδεύει με τὸ περι-
στροφὸ)

ΦΑΙΔΡΑ Δὲν ἀξίζει ὁ κόπος. Ἄλλωστε
σε λίγο θὰ μᾶς συναντήσῃ καὶ
ὁ Διδύμος

ΡΟΥΝΕΝΤΕΣ Αὐτὸς, ποτέ!

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ Μα δε θὰ μεταδοθεῖ στὴν ... ~~ἑπομένη~~; (RET second)

ΡΟΥΝΕΝΤΗΣ "Ὀχι." Δεῖναι ἐκτός κλάματος.
"Ἄλλωστε προξενεῖ ἀλλεργία
στο λαό."

ΡΟΙΝΤΗΣ ~~Ἄλλωστε~~; (RET second); Τί εἶναι αὐτό;

ΦΑΙΔΡΑ Ὁ Σταθμὸς τῆς ἀλλαγῆς.

ΡΟΙΝΤΗΣ Τί εἶναι
ἀλλαγῆς;

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ "Σραμα."

ΦΑΙΔΡΑ Θεραπεύει πύσαν νόσον
καὶ πύσαν μαλακίαν.

ΡΟΙΝΤΗΣ ἔδραμα;

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ Δέξτε.

ΡΟΙΝΤΗΣ Ἐπὶ ποῖναι τὴν τρέφουν;

ΦΑΙΔΡΑ Ἰ. Οἱ Ἕλληνες.

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ

ΠΟΙΗΤΗΣ Αεζιφόγοι;

ΦΑΙΔΡΑ | Αεροσφόγοι.
ΡΩΜΗΟΥΣΣΗ |

ΠΟΙΗΤΗΣ (προς τη Ρωμηούσση) Αυτός σε κατέστησε
έγκυο, ρωμηούσση;

ΡΩΜΗΟΥΣΣΗ με τι;

ΦΑΙΔΡΑ ερώτηση.

ΠΟΙΗΤΗΣ Τι επραξα θεϊμου προλάβεσαι
γιά το μέλλον... και τι στειρότης...
πως φούσκωσες έτσι;

ΠΟΥΝΕΝΤΕΣ Ένας ποιητής δεν θα μπορούσε να
συλλάβει ποτέ την δύναμιν των οραμάτων.

ΠΟΙΗΤΗΣ Μεσ' από τους στίχους μου ανασταίνω το μέλλον
Το χτίς του ποιητή
είναι το αύριο του κόσμου

ΠΟΥΝΕΝΤΕΣ Αν έχεις δύναμη χήσε το μέλλον
να δεις τη μοναξιά σου.

ΠΟΙΗΤΗΣ θέλεις να καλώ το μέλλον;

ΡΩΜΗΟΥΣΣΗ Μην το κάνεις. θα σε πληγώσει.

ΦΑΙΔΡΑ Κόταξέ με.

Εγώ μέρα απ' τους αιώνες ήρθα να σε βρώ
σαν ένα αύριο.

ΠΟΥΝΕΝΤΕΣ Τόλμησε να δεις το εθελό σου
μέσα στους ανθρώπους.

ΔΗΜΟΣΙΟΓ. ~~Όταν βλέπω ανθρώπους~~
~~κρίνω ανθρώπους~~

Όταν βλέπω ανθρώπους
κρίνω ηρώμους..

ΠΟΙΗΤΗΣ Καλά τα λόγια της ποίησης
τις σημαίες του λυρισμού
τα εξαπτερώγα της θείας μύθης.

ΡΩΜΗΟΥΣΣΗ Τα όγια των αγίων καλές
τις πληγές του κόσμου
τον κόνο του ανθρώπου.

ΠΟΙΗΤΗΣ Γιατί;

ΡΑΜΗΘΟΥΣΗ Τότε μόνο ο άνθρωπος είναι άνθρωπος
Παίρνεις το ρίσκο;
Οι πύργοι και τα παλάτια του όνειρου
σκιές σκιών είναι.

ΡΟΥΝΕΝΤΕΣ Τόλμησε αν μπορείς;

ΠΟΙΗΤΗΣ Με ποιό τίμημα;

ΡΑΜΗΘΟΥΣΗ Το θάνατό σου.

ΠΟΙΗΤΗΣ Και η αγάπη;

ΡΑΜΗΘΟΥΣΗ Και την αγάπη, φυσικά
είναι το μόνο που τους έχει απομείνει.

ΠΟΙΗΤΗΣ Είμαι έτοιμος.

(Μπαίνουν κρατούμενοι άνδρες-γυναίκες (Εβραίοι;) με παι-
διά στην αγκαλιά, όπως γινότανε μ'αυτούς που μεταφέρανε
στα γερμανικά στρατόπεδα. Γύρω τους φρουροί -στρατιώτες
Ες-Ες)

ΛΑΟΣ Πρωί-πρωί χτύπησαν το σπίτι
Μας δώσαν διορία μισή ώρα.
Για ταξίδι μακρινό ετοιμαθείτε, μας είπαν
Μπορεί να πάρετε μονάχα ένα δέμα.
Εκεί που πάτε θα τα έχετε όλα.
Τροφή, ρούχα, κατοικία, εργασία, καθαριότητα.
Τώρα μας πηγαίνουν να κάνουμε ντους.
Πολύ το θέλω αυτό το ντους
θα με ανακουφίσει.

(Οι στρατιώτες σφυρίζουν)

ΑΒΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Καθίστε κάτω
Επτάσις δέκα λεπτών. (Καίθονται)

ΠΟΙΗΤΗΣ Αδελφοί μου είμαι ο ποιητής.

(Ο λαός κινείται με αμηχανία και φόβο) *Μητρική επανάσταση*

ΠΟΙΗΤΗΣ Μη φοβάστε τους φρουρούς. Δεν με βλέπουν
Είμαι πνεύμα. Ζω πριν από σας. Ταξίδεφα στο χρόνο

να σας συναντήσω και να σας βοηθήσω.

(Τώρα είναι λίγο όρθησι)

ΛΑΟΣ Τι μπορεί να κάνεις εσύ γιὰ μας;

ΠΟΙΗΤΗΣ Μπορώ λόγου χάρη να προβλέπω το μέλλον.

ΛΑΟΣ Χι' αυτό σε τι θα μας βοηθήσει;

ΠΟΙΗΤΗΣ Η γνώση μήπως δεν βοηθά;

ΛΑΟΣ Στη δική μας θέση σε τι θα μας βοηθήσει;

ΠΟΙΗΤΗΣ Γνωρίζετε τι σας περιμένει;

ΛΑΟΣ Σε λίγο θα κάνουμε ντους.
Αυτό μόνο ξέρουμε, προς το παρόν.

ΠΟΙΗΤΗΣ Ποιοί σας έχουνε συλλάβει;
Και γιατί;

ΛΑΟΣ Γνωρίζεις το μέλλον
και δεν ξέρεις το παρόν;

ΠΟΙΗΤΗΣ Μα τι έχετε κάνει;

ΛΑΟΣ Αυτά που βλέπεις. Οικογένεια, παιδιά.
Είμαστε άνθρωποι ήσυχoi.
Κυτάζουμε το σπίτι και τη δουλειά μας.

ΕΝΑΣ Θα μας πάνε σε στρατόπεδο

ΛΑΟΣ Ψέματα. Διαδόσεις.

ΑΛΛΟΣ Θα μας εξοντώσουν.

ΛΑΟΣ Πέμπτη σάββατο. Είσαι πέμπτη σάββατο.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ Θα σκοτώσουν τα παιδιά μας.

ΑΝΔΡΕΣ Είναι ψέματα. Θέλουν να μας σπάσουν
τα νεύρα.

ΑΛΛΟΣ Θα μας δώσουν χτήματα στα ανατολικά έδρα.
θα ξεκινήσουμε απ' την αρχή μιὰ καινούργια ζωή.

ΟΔΟΙ (στον ποιητή) Εσύ τι λες; Τι ξέρεις;

ΠΟΙΗΤΗΣ Γιας βλέπω ανάμεσα σε κατακρήσινα λειβάδια να ξαναχίρσετε
τους κήπους της ΕΔΕΜ.

ΑΗΜΟΣΙΟΓ. Τους λες την αλήθεια ποιητή;

222 -15 -

ΛΑΟΣ (σηκώνονται χαρούμενοι) Ευλογημένος νάσαι.
Εσύ κι'η γενιά σου.

ΑΝΗΘΕΣΙΟΓ. Πες τους γιό το ντους, αν τολμάς....

ΠΟΙΗΤΗΣ Ακούω τρεχούμενα νερά
'να σας βροσίζουν.

ΛΑΟΣ Το ντους. Το ντους.
Ευλογημένος νάσαι.
Τώρα σε πιστεύω
και σε προσκυνώ.

(γονατίζουν μπροστά του)

ΠΟΙΗΤΗΣ Είστε το μέλλον του κόσμου.
Σε λίγο θα είστε κιό καθαροί
κι'απ'τα σύνερα.
Πιό ελεύθεροι, κι'απ'τον αέρα.

ΛΑΟΣ Και πες τον λόγο το τόπο που μας πάνε;

ΠΟΙΗΤΗΣ Ουτοκία.

ΛΑΟΣ Ουτοκία. Ουτοκία.
'Έχει κυβέρνηση, άρχοντα, βασιλιά, κυβερνήτη;

ΠΟΙΗΤΗΣ Τον ποιητή.

ΛΑΟΣ Είναι καλός; Τί ξέρεις;

ΠΟΙΗΤΗΣ 'Όνειρο ονειρώρου. Σκιά σκιάς.

ΛΑΟΣ Τόν αγαπώ... Νοιώθω ότι μαζί του θα είμαι ευτυχημένος.
Νομοταγής και εργατικός.

ΠΟΙΗΤΗΣ Θαχτίσετε ένα νέο κόσμο
Μιά καινούργια πατρίδα.

ΛΑΟΣ Την Ουτοκία.

ΠΟΙΗΤΗΣ Την ουτοκία.

ΛΑΟΣ Πώς λέγεσαι ζένης;

ΠΟΙΗΤΗΣ Ψεύτης.

ΛΑΟΣ 'Όναμα ευγενικό. Σε προσκυνώ.

(Οι φουροί σφυρίζουν)

ΛΑΟΣ Σ'ευχαριστούμε κύριε ψεύτη.

Μας τα είνες καλά.
Σε λίγο στο ντούς
θα θυμάστε τα λόγια σου
τα σοφά.
Κι' η τύχη μας σε σέ θα πετά.

(Βγαίνουν. Ο ποιητής σκεπάζει με το χέρι
του το πρόσωπο)

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ (Προς το κοινό. Συγχρόνως και οι άλλοι σχηματίζουν
γύρω της ημικύκλιο. Το φως χαμηλώνει)

(7) Τώρα που μακραίνουμε, κύρτοι
πυλάτια, κλαίνε μου οι θύμωες
κλαίνε τα μάτια
Τώρα που θανάσιμη μύρα με ζώνει
μέσα μου ογκώνονται οι άρμαστοι
κόνοι.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Με είδαν προσπέρασαν όσοι αγαπώ
μόνος μου απόμεινα κι έρημος πάω

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ

πύσω το ανέλασμα του άχαιρου έρμού
στρίφω κοιτάζοντας προς τ' άνοιρο
μου
κόλλες και φαίνονται οι άσπρες
εικόνες

ΠΟΙΗΤΗΣ

Με είδαν προσπέρασαν όσοι αγαπώ
μόνος μου απόμεινα κι έρημος πάω

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ
(ΟΛΟΙ)

Αεροαλεύθουμε τα δυό σου χέρια

-17-

ἤλιοι τὰ πρόσωπα μάτια τ' ἄστέρια.
 Εἶναι κι ἀνάμεσα σ' ὅλα ἡ ἀγάπη
 στὸ πρῶτο σήλημα κόρη πού ἐντρόπη
 κι ὅλο μακραίνουνε πύργοι καλὰ τὰ
 κλαίτε μου οἱ θύμησες κλαίτε τὰ
 μάτια

 ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

(Τοπίο στην ορεινή Ελλάδα. Σε μιά πλαγιά του βουνού πρέπει να υπάρχει μιά σπηλιά. Δέντρα, θάμνοι, καλύβες ἀπὸ βουνοίσις. Ἐνα μονοπάτι. Ἐποχὴ μᾶλλον φθινόπωρο, γιὰ νὰ δικαιολογήσει τὰ κοστούμια τῶν στρατιωτῶν, χωρικῶν κλπ. Μπαίνει ὁ Διδυμοσὸς κηδόντας και χορεύοντας. Ἐίναι ντυμένος με κοντὴ χλαμύδα ἔσχισημένη. Ἐίναι στολισμένος με φύλλα ἀμπέλου και ὅλα τα σχετι κἀ)

ΔΙΔΥΜΟΣ Μά τὴν κνήμη τοῦ Δία πού με φιλοξένησε!
 Καί μά τὴν κοιλιά τῆς μάνας μου τῆς Σεμέλης!
 Καί τῆς Περσεφόνης τὰ σανδάλια πού με δέχησαν
 στὸ βασιλεῖα τῶν Ὀρχομενῶν
 Καί μά τίς νόμφες πού με νανοβρίζαν στὸν Ἐλικῶνα
 Καί μά τὴν θείαν Ἄμπελον
 Πότε, Ποιητὴ, εὖ βρέθηκα σὲ τέτοιο χάλι
 ὅποτε ὅταν με κομμάτιαζαν οἱ Τιτάνες
 Αἰῶνες τώρα βαδίζω μόνος. Συντροφιά μου, καλὰ σκουριασμένα
 ὄνειρα. Γύρω μου γῆ καμένη. Πού πήγαν οἱ Ἕλληνες;
 Γυρεύω τὴ θάλα νά προσκυνῶσ τούς τάφους τῶν προγόνων μου.

..

καί πέρτε πάνω στον Όθωνα. "Τήν Έλλάδα τώρα τήν
κατοικοῦν Βαβαροί" μοῦ λέει.

"Ἦρθα ἐδῶ, νά κρυφῶ καί νά σκεφῶ.

(Ακούγεται πρῶτα ἡ μουσική. Μπαίνουν στρατιῶτες ντυμένοι ἄλλοι
Ευρωπαϊκῶς, ἄλλοι με φουστανέλες κι' ἄλλοι ἀνάμικτα. Ακολουθοῦν
Καραγκούνες που κρατοῦν στους ἄμους δύο θρόνους, ὅπου κάθονται
ο Όθων καί ἡ Αμαλία. Ίσως σε μιά στιγμή νά τους ακουμπήσουν
στο χῶμα. Γύρω ἀπό τίς χερσίδτισες, οἱ αὐλικοί καί οἱ κυρίες
τῆς αὐλῆς ντυμένοι Ευρωπαϊκῶς. Ο Αξιωματικός με τῆ στολή τῆς
ἐποχῆς: φουστανέλα)

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ

(8) Τό Μιχαλιό τόν πήρανε στρατιώτη
καμαρωτά ξεκίνησε κι ἄρατα
Μέ τό Μαρῆ καί μέ τόν Παναγιώτη.
Δέν μπόρεσε νά μάθει κἀν τό
"ἐπί ἔμου".

Κι ἔλο μουρμούριζε "κύρ Δεκανέα
ἔσε με νά γυρίσω στό χωριό μου."
Τόν ἔλλο χρένο στό νοσοκομεῖο
ἀμύλητος τόν οὐρανό κοιτούσε
ἐκάρφωνε μακρὰ σ' ἕνα σημεῖο
τό βλέμμα του νοσταλγικό καί πρᾶο
σά νάλεγε σά νά παρακαλοῦσε
"Ἀφήστε με στό σπίτι μου νά πᾶω.
Κι ὁ Μιχαλιός ἐπέθανε στρατιώτης
τόν ξεπροβόδισαν κἀτι φαντᾶροι
μαζί τους ὁ Μαρῆς κι ὁ Παναγιώτης.
Ἀπάνω του σκεπάστηκεν ὁ λάκος
μά τοῦ ἄφησαν ἀπ' ἔξω τό ποδάρι
Ἦταν λίγο μακρὺς ὁ φουκαράκος.

- 19 -

Μαρξιστές Λενινιστές στη Σιβηρία! Έδώ 'Οθωνική Έλευθερία!
 'Η 'Ελλάδα ζήκει στον 'Ελευθερωτή! 'Αρματολοί και
 κλέφτες, δλοιστή φυλακή!

ΛΕΙΣΜΑΤΙΚΗ (Πρός τόν 'Οθωνα) 'Ομως δ Διδύσος ζεΤΙ 'Ο Λαμπρόκης
 ζεΤΕ 'Ο Πέτρουλας ζεΤΙ 'Ο Παναγούλης ζεΤΙ τί κάνουμε;

ΟΘΩΝΑΣ Μιά τρύπα στο νερό..

ΑΜΑΛΙΑ Νά τόν βρούμε και νά τόν κάνουμε 'όπουργό!

ΟΘΩΝΑΣ 'Αμαλία, τί λές;

ΑΜΑΛΙΑ Είναι ή κιά δοκιρασμένη συνταγή! 'Ο περήφανος κολίγος
 θά ξεσηκωθεί έν δ Διδύσος μπεΤ στη φυλακή! Τόν κάνεσε
 'όπουργό, κι έχεις τό στόμα του κλειστό!

ΑΥΑΙΚΟΥ Ξωστά, σωστά, πολύ σωστά!

ΧΩΡΙΑΤΕΙ ('Ακούγονται
 απο μαφια)

(9) Μπρούτζινός γύφτος τραλάλι
 τρελλά κηδέει κει πέρα
 χαρομένος ποτ' έβούλευε
 τόν μπρούτζον όλη μέρα

ΟΘΩΝΑΣ 'Ερχεται δ λαός μου!

ΑΜΑΛΙΑ Εόκαιρία νά διαφωτιστεΤΙ

./.

- 21 -

ΕΝΑΣ (κατάγεται μπροστά) Είναι θεός.

ΑΣΙΓΜΑΝΩΣ Είσαι βαλτιός Εύθουςνά συλληφθεί (τόν πιάνουν) 'Υπάρχει
ἀπειλή! Διόθυσος σημαίνει ληοτής! (πρός τό πλήθος)
θέλεις κι εσύ νά συλληφρείς;

ΧΟΡΙΑΤΕΣ "Όχι!

ΟΡΟΣ Γύφτε λαέ μου μέ τήν έβεια κοιλιά χορεύεις άκόμα κιό
καλά!

ΧΟΡΙΑΤΕΣ (τραγουδούν και χορεύουν) Μπρούτζινος γύφτος τραλαλά
τραλλά πηδάω έδω κέρα

ΑΝΤΡΕΣ "Έχοντας πίστη στό βασιλιά

ΓΥΝΑΙΚΕΣ Καί πίστη στήν Πατρίδα

ΑΝΤΡΕΣ "Έχω σά ντομπανο τήν κοιλιά

ΓΥΝΑΙΚΕΣ Πρησμένη άπό τήν κείνα

ΑΝΤΡΕΣ Κομμουνιστές και άναρχικούς

ΓΥΝΑΙΚΕΣ Τούς κόβω κρεμμυτάκια

ΑΝΤΡΕΣ Είμαι ατσίδας, μυρίζομαι!

./.

ΓΥΝΑΙΚΕΙ Τοῦ Μάρξ τὰ παιχινιάκια

ΑΝΤΡΕΙ Εἶμαι στὸ Ἐνταγμα πιστὸς τὴν φήμην μου τὴ δίνω

ΓΥΝΑΙΚΕΙ Στὴν Ἐξουσία τὴν καλὴ στὸν Ἀρχηγὸ τὸ εἶνω

ΟΛΟΙ
Μπροῦτζιννος γύφτος τραλαλά
Τρελλά κηδάω ἐβῶ πέρα
Χαρούμενος ποῦ ἐβούλευα
τὸν μπρούτζον ὅλη μέρα

ΓΥΝΑΙΚΕΙ Ἐλευθερία καὶ προκοπὴ σημαίνει νὰ κληρώνεις

ΑΝΤΡΕΙ Ὅ τι σοῦ ποῦν οἱ ἔρχοντες

ΟΛΟΙ Εἰ ἔτσι νὰ κληρώνεις!

ΑΝΤΡΕΙ Μπροῦτζιννος γύφτος τραλαλά.

ΓΥΝΑΙΚΕΙ Ἐὴν κλησιάζεις ἔχω ἀκούσει πολλά

ΑΝΤΡΕΙ Τρελλά κηδάω ἐβῶ πέρα!

ΓΥΝΑΙΚΕΙ Μιὰ ἢ ἀλήθεια! Ὁ θανατὸς νὰ νικᾷ!

ΑΝΤΡΕΙ Χαρούμενος ποῦ ἐβούλευα

ΓΥΝΑΙΚΕΙ Ἐ, αὐτὸ κι ἐγὼ πηγαίνω μὲ τὸ θανατό!

ΑΝΤΡΕΙ Τὸν μπρούτζον ὅλη μέρα!

ΓΥΝΑΙΚΕΣ Γι' αυτό φωνάζω ΖΗΤΩ Ο ΒΑΥΑΡΟΣ/
ΤΗΣ πατρίδας μου φίλας ειμίαι
Μόνο οι ξένοι μᾶς ἀγαπούν!

ΟΛΟΙ Καί γι' αυτό κι ἐγώ: Στό Βασιλιά μου τόν καλό
στό θρόνο και στά ράσα - στό δυνατό θῆμαι πιστός
ὡς ναμπω μέρ στην κάσα!

(Βγαίνουν οι Χωριάτες)

ΛΕΙΩΜ. Ω Βασιλεύ! Διά τόν Διδόνσου, τί νά πράξω ;

ΟΘΩΝ Βάξτε νά τόν βρεῖτε και νά τοῦ πεῖτε
ὅτι ἡ Βαυαρία, τῆς Ἑλλάδος ἡ καρδιά, τόν συγχωρεῖ
τῆ βρωμερή, του καταγωγῆ!

(Βγαίνουν ὁ Οθωνας - Ἀμαλία
ἡ συνοδεία τους)

ΛΕΙΩΜ. Βασιλική διαταγή και τά σκυλιά δεμένα

ΣΤΡΑΤΩΤΕΣ Δεμένα; Λυμένα;

ΛΕΙΩΜΗΤΗΣ Λυμένο δεμένο, ὄρθιο ἢ χαλωμένο
θελῶ τό Διδόνσο τόν χακουστό!
Κακίρι νά μπορούσα νά βάλω τήν κεφάλια του
σε παλούκι μυτερό
και νά τό στήσω στή λαμιά!

ΣΤΡΑΤΩΤΕΣ Στή λαμιά στή λαμιά δοξάζεται ἡ Βαυαρία!
(Γάχνουν. Τελικά τόν βρίσκουν)

ΕΤΡΑΤ. ΝάτοςΙ ΝάτοςΙ Κρυμένος οά γάτοςΙ

ΔΙΟΝΤΙΟΣ ^{Αρετής} ΤΗΣ ^{ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ} οά ΝάτοςΙ
Είμαι ο ΔιδύμοςΙ Κι ήρθα νά προσκυνήσω τή γή τήν πατρική

ΑΕΙΩΝ. *Εξοχότατε έχετε τύχη βουνόΙ *Ο *Θωνας οός θέλει
ύπουργό

(Εκπαινουν *Αντάρτες του ΕΛΑΣ. Εποχή 1944.
Οι στρατιώτες και οαζιωματικός τα χάνουν)

ΚΑΙΕΤΑΝΙΟΣ (πρός τό Δεδύμοο)

Εντροφε φτάσαμε στην ΏραΙ *Ο Τούρτσιλ χτυπάει τήν *Αθήνα
Γρέπει νά τρέξουμε δλοι έκειΙ *Η μάχη προβλέπεται
σημαντικήΙ

(Θεβουν δλοι. Νένει μόνο ο Διδύμος. Το φως
λιγοστεύει)

ΔΙΟΝΤΙΟΣ *Η Μάχη δέν θά τελειώσει ποτέΙ
Εά νικώμε πάντα και πάντα άπ' τήν άρχή..
*Η Μοίρα αυτού του τόπου τραγικήΙ
*Αν έε χυθεί αίμα έσοϋ θά κυβερνοϋν πάντα οι ΒαυαροίΙ
*Ηρθα λοιπόν τό χόμα τής εθβας νά φιλήσω
Στου Γακρυγιάννη με τό λαό θά πολεμήσωΙ
*Όμως ή σφαίρα δέν μπορεί νά με σκοτώσει.
*Ε Ήρα. έβα μόνο ε με τοιμεντώσειΙ

(Ημίφως. Εκπαινει ή ΡΩΜΕΩΙΝΗ, ντυμένη όπως στην αρχή)

ΡΩΜΕΩΙΝΗ

(10) Πάρε τά δώρα τής φυχής σου νάρτεΙς
Σου έτοιμασα τή μαύρη κάμαρά μου

πώς μ'έσπισε τό ζόνημα τῆς
νειότης
πώς ἔγλεα σάν τά πικρά μου χεῖλη

Ο Διδύσσοσ πηγαίνει τέρα στόν 'Αμβρακικό
νά συναντήσσι τόν Ποιητή.

Τό νερό θά σιωπήσσι.

Οἱ Ἀτρείδες θέν σκοτάνουσι πιά.

Προπαγαυδίζουσι.

'Ἡ φάρσα θά γίνει Τραγῳδία. Καί ἡ Τραγῳδία φάρσα...

Ε Κ Η Η 2

(Ξαναρχόμαστε στό σκηνικό τῆς Πρώτης Πράξης. Τό φως εκτυφλω-
τικό. Μπαίνει ο Διδύσσοσ ὅπως πρίν μέ τίς ἴδιες κινήσεις).

ΔΙΔΥΣΣΟΣ Μά τή κνήμη τοῦ Δία πού μέ φιλοξένησεἱ
Καί τῆς Περσεΐδης τά σανδάλια πού μέ ὀδήγησαν
στό βασιλεῖα τῶν ορχομενουσι
Καί μά τίς Νύμφες πού μέ ναυόριζαν στόν Ἐλικώναἱ
Καί μά τή θείαν Ἀμπελονἱ
Ποτέ, Ποιητή, θέν βρέθηκα σέ τέτοιο χάλι.
Ὅστε ὅταν μέ κομμάτιαζαν οἱ Τιτάνες
"Ὅσο τή μέρα πού μέ δίκαιαν στήν Γνώκα
αὐτοί πού ἡ Ἱστορία θά ὀνομάσει
οἱ 'Ἐραστῆς τῆς 'Ἐξουσίαςἱ

ΠΟΙΗΤΗΣ (Με ἐνδιαφέρον) Ἦ μορφή ἔχουν;

ΔΙΔΥΣΣΟΣ Ἐντεχυμένῃ

ΠΟΙΗΤΗΣ Καί ποιῶ ἡ σχέσις τους μέτην Ἀμπελον;

- 27.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Αμπελος στη χώρα τῶν Θαραῶ;

ΠΟΙΗΤΗΣ Ἡ Ἑλλάς χώρα τῶν Θαραῶ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Χώρα ἔρμου!

ΠΟΙΗΤΗΣ Μὲ πυραμίδας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Πυραμίδας τῆς Ἐξουσίας!

ΠΟΙΗΤΗΣ Ωμοῖρα σοληρή!

ΦΑΣΙΔΑ Διδύμοι ἰσχυρῶς υπερβάλλεις;

ΠΟΙΗΤΗΣ (πρὸς τὸ Διδύμο)

Καὶ κοιά ἡ θέση τοῦ Ποιητῆ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Ὁ Ποιητὴς εἶναι νεκρὸς..

ΠΟΙΗΤΗΣ: (Κυττάζοντας πότε πρὸς τὴν ἀκρὴ τοῦ ορίζοντα καὶ πότε πρὸς
το κοινὸ. Το φῶς χαμηλάνει, παίρνοντας ποιητικὸς χρωμα-
τισμοὺς)

(12)

Καυρρτυμένοι ἀπόψε φίλοι ἄχρῳ

ἔλατε στὸ δικό μου περιβόλι

μ' ἕναν καλὸ τὸ βράδυ

γιὰ νὰ ζήσουμε ὅλοι

Εἶμαι τὸ βράδυ ἀπόψε εὐλιβερό

καὶ ἐμεῖς θά τὸ γλεντήσουμε

τὸ βράδυ

ΔΙΟΝΥΣΟΣ (πρὸς το κοινὸ) Νυχτάνει...

ΠΟΙΗΤΗΣ: Αμβρακικὴ! Δίξου με στὴν ἀγκαλιά σου...

ΔΙΟΝΥΣΟΣ: (ὄλοι κίνουον κύκλο γύρω ἀπὸ τὴν Παιτῆ)
Μὲ αὐτοκτονίες καὶ μὲ δολοφονίες

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ ΜΕ δράματα και άνεμογκαστρώματα

ΔΗΜΟΣ. ΜΕ προγράμματα, συνθήματα και διεθνείς πρωτοβουλίες

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΜΕ πληγωμένα δυνείρα

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ Καί αβταπάντες...

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΜΕ φεύτικες άληθειες που σέ κοιμίζουν...

ΠΟΙΗΤΗΣ Κατάλαβα! Κατάλαβα!

Τό Έθνος βουλιάζει υπερήφανος...

Κι έγω τί νά κάνω; Νά κυλώ ή νά τινάξω τά μυαλά μου;

ΡΟΥΜΕΝΤΕΣ (που πετάγεται προς τον Ποιητή. Το φως δυναμώνει στιγμιαία)
Απευθυνθείτε στο Υπουργείο Νέας Γενιάς
για να ανανεωθείτε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Ηουχία! Ακούστε τη Ρωμηοσύνη.
Τραγουδά το στερνό τραγούδι μαζί με τους Έλληνες.
(Το φως στο χρώμα της Εσπέρας. Ο λαός μπαίνει διακριτικά,
φοράνε μαύρες εσάρπες)

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ

63) Ή σκέψη μου νοσταλγικά

ένυχτώθη

στόν κήπο στή λιμνούλα και

στή σέρα...

ΛΑΟΣ
(GORO)

Νοσταλγικά ένυχτώθη κι ή ψυχή

Νοσταλγικά ή Εσπέρα άνοίγει τά φτερά της...

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ

που έσβήσανε τριαντάφυλλα

σάν κέθοι

και πέθαινε στά τζάμια πάνω ή

-27-

μέρα...

ΣΟΛΙΣΤ Τό φως λιγοστεύει. Νυχτώνει

ΛΑΟΣ

"Ετσι προχτές ήταν γλυκειά
ή Εσπέρα.

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ

"Ένας καυμός πού άκόμα έν
έδόθη
γενόταν άστρο σύννεφο άπό πέρα

ΛΑΟΣ

Ξίται ή άρα πού πεθανίνουν οί Ποιητές
γίνονται άστρο, σύννεφο άπό πέρα

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ

Μεγάλωνε ίδιο σαβανο πού
κλώθει
μέ μοχθηρή σκουβή, κοίρα,
μητέρα...

ΣΟΛΙΣΤ Τό φως λιγοστεύει, νυχτώνει

ΛΑΟΣ

"Ετσι προχτές ήταν γλυκειά
ή 'Εσπέρα.

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ

"Όταν τό έβος μου άζήγητον
απλωθη
τό στενό ρέο θαχανε ή σέρα

ΛΑΟΣ

Τό στενό ρέο, ή Ρωμηοσύνη, χάνεται μέσ στόν άέρα...

ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ

Καί ή λίμνη μέ νεκρόφυλλα έστρέθη

Γ' άστρα ζυγάνουνε καύμοι από πέρα

ΣΟΛΙΕΤ Τό φως λιγοστερεί. Νυχτώνει.

ΛΑΟΕ "Έτσι προχτές ήταν γλυκειά
ή Σοπέρα.

(Θεύγει η Εμψοσύνη και ο Λαός)

Σ Η Η Η Η _ 2

Λαβάνουν οι Στρατιάτες ντυμένοι όπως στον Εμφύλιο (1948). Ο αξιωματικός -λοχαγός- με στολή εκοτρατείας, ακολουθούν Παραγκώνες, που κρατούν στους ώμους δύο θρόνους -τους ίδιους- με τον Παύλο (στολή ναυάρχου) και τη Φρειδερίκη (ντυμένη Βλάχα). Αυλικός και Ευρίτες της Αυλής (1948).

- ΣΤΡΑΤ. Μαρξιστές - Λενινιστές στή Ιβηρία
- Έδω Γλυξερπεουργική Επικρατία
- Έ Ελλάδα βνήκει στέν καταπιστά
- Αντιστασιακοί λεχρίτες "Ολοει Ιτή φυλακή

(Ελέπουν τό Λιδουσι)

Κάτοςι Μίτοςι Λαρω.ένος σέ γίτοςι

ΔΙΟΥΤΟΟΙ ^{Τού Τανυμίδη} ~~Ευρ.άκουσαν~~ ο κάτοςι

ΦΡΕΙΑΦΡΙΚΗάδοτε τον καλά μέ μήν τό ζανακάνει.
έλεω μέ έικη σάν του Μπελογιάννη. (Μακρυγιάννη)

ΠΑΥΛΟΙ "Ο Στρατός όμως έλλα ζητεί

- 31 -

- ΛΕΙΩΝ. Τό παλοῦμι στή λαμία ἔχει στήθεϊ
- ΕΤΡΑΤ. Στή λαμία στή λαμία βοιάζεται ἡ Γλυξερουργία
- ΦΡΕΙΑ. ~~Μπορῶμε~~
Δέν θέλω ἄλλη ὑπόθεση λαμπράκι (Ἐπισημοῦμαι.)
Ἡ Πυθία ἔπῃρε κατηγορηματικῆ
Γιὰ νά υπάρξει λύση ὀριστικῆ
Ἡ Διδύμοσος θά δικαστῆ
ἀπό ἔξουσία Πυραμιδικῆ Ἰσιπὸν ὑπομονῆ
- ΛΕΙΩΝ. Στή φυλακῆ
- ΕΤΡΑΤ. Στή φυλακῆ
- ΠΟΙΗΤΗΣ. Σταθεῖται Νά κρίνει ὁ λαός
- ΦΡΕΙΑ. Ποιός εἶναι αὐτός ὁ ἀδικός;
- ΛΕΙΩΝ. Ἄργόστολος τουτεστιν ποιητής
- ΦΡΕΙΑ. Ἐπάρχουν ἀκόμα ποιητές; Πρὸς τί οἱ φυλακῆ;
- ΠΑΥΛΟΣ. Ὁ λαός εὐθὺς νά προσχθεῖ
εὐκαιρία μοναδικῆ
ἢ ἀλήθεια νά λάμψει, ἢ ἱστορικῆ
(Μπαίνει ὁ ΛΑΟΣ ντυμένος σχεδόν ὅπως στα 1850, οἱ χωρικοί.
Υπάρχουν ὅμως καὶ προλετάριοι με φτηνά ρούχα)
- ΛΑΟΣ. Ἐληῖ. Ἐληῖ. Καὶ Παῦλο βασιλεῖ.
(κείμενο Βάρναλη)
- Βάντε κλέρο - ρίχτε ζῆρι
(θὰ σὲ πάρει νά σὲ πῆ)
Ἐὸ μαντρί του ποιός θὰ πάρει

(Με καρδία και παπί)
εά σοῦ πάρω και μιά βούλα
(πίσκοπε τοῦ δαμαλά)
νά τή λένε Σκυριβούλα
(τώρα τόπαθες καλά)
Πληρώνω τά βουίματα στό κράτος
και δέ μνήσκω
και τά στερνά μου τά βρολα
στής Ἐκκλησιᾶς τό δίσκο.
(θά τά βρῶ φηλά ἔνα-ἔνα
και τήν βαγγελιώ παρθένα)
Τό μάθημα πού δώσαμε
για πάντα θά φατίζει
Μελίσι ὁ λαός και θά χυμᾷ
σ' ὅποιον τόν ἐρεθίζει.

ΠΟΙΗΤΗΣ (βγαίνει απορροιστικά. Προς το λαό, που τον κυττάζει με απορία)
Ὅραμα σου δίνω δυνατό.
Ο κόσμος είναι δικός σου.
Γίνε της Μοίρας σου τ' αφεντικό.
Το φως βρίσκεται εντός σου.

ΛΕΙΟΝ. Μιλᾷς ἀναρχικά μπροστά στό βασιληᾷ
Τιμωρία σου πρέπει παραδειγματική (πᾶσι νά τόν πιᾶσει)

ΠΑΥΛΟΣ Ὅχι! Σταθεῖτε!
Τήν ἀπόφαση θά πάρει ὁ λαός!

ΛΑΟΣ (που ζαναζωντανεύει)
Εληδ. Εληδ. και Παῦλο βασιληᾷ!

ΠΟΙΗΤΗΣ Σοῦ δίνω δράμα! Σοῦ δίνω τήν ἀλήθεια!

ΛΑΟΣ Μιά μονάχα υπάρχει αλήθεια - μαχηურλίκι και
 συνήθεια (Κ. Βάρναλη)

ΠΑΥΛΟΣ Χαί μου άποφάσισε έσθι

ΛΑΟΣ Ετή λαμίαϊ Ετή λαμίαϊ δοξάζεται ή Γλυξμπουργκίαϊ

ΑΕΙΩΜ.. "Ερχεται ή Ρωμησούνηϊ

ΦΡΕΙΑ. "Η Ρωμησούνη:
 Εσταφυχη εΐναι;

ΠΑΥΛΟΣ "Εδώ δέν κρέπει νά μās βρεΐ
 "Άλλωστε τό μέλλον της έχει διαφραφεΐ
 Κρέπει νά φύγουμε εϋθός...

ΦΡΕΙΑ. "Εμπιστευμασε στήν Ιστορίαϊ
 Αύτή θά δώσει τή λύση τήν τελειωτικήϊ
 Ποιητήϊ Μή ζητās νά σε δοξάσει
 τιμηρία βασιλικήϊ

ΠΑΥΛΟΣ Μοναχός σου τιμηρία θά δώσεις
 άφου πρώτα σε φτύσει ο λαός

ΑΕΙΩΜ. ΛαΐΓλός και φτύνειΓλός και φτύνει
 Νά μή μās βρεΐ ή Ρωμησούνη
 "Όταν τή βλέςω μου τή δίνειϊ

(Εγαίνουν οι βασιλείς - "Ακόλουθοι
 ΑΕΙΩΜ. Στρατός. Λαός)
 ΚΓΑΙΝΕΙ Η ΡΩΨΟΛΥΝΗ

ΣΥΝΗΧΗ 4

ΡΩΜΗΟΛΥΝΗ (κάνει κύκλους γύρω από τα πρόσωπα)

...Υπήρξα πάντα εύτυχιστή

Είχα συντροφιά πάντοτε ανθρώπους που τραγουδούσαν
και χόρευαν ώραιους σκοπούς της πατρίδος μου, νοσταλ-
γικούς.

Μου γοητεύουν και σταλάζουν βάλσαμο στην καρδιά
και γυμνάζουν τό νοστί

ΔΙΟΝΥΣΟΣ (που την κλησιάζει. Με νοσταλγία)

... 'Η Πατρίς σου, πατρίς μου,

Χώρα εύλογημένη.

Κατοικία των θεών!

ΘΑΙΣΑΡΑ (συναρμολογείται από τις αναμνήσεις)

Ποτέ ή "θήνα δεν υπήρξε ωραιότερη
άπό τις μέρες της μάχη του Δεκέμβρη!
Λέ παρακολουθούσα Διδύμω
άπό τό λαφο του Φιλοπάππου

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Δεν σε έφθιβαν οι έκφυροσκοπήσεις;

ΡΩΜΗΟΛΥΝΗ Στις όθνα του Δεκέμβρη άρχισε ή κομητή...

'Αγρία και κορίτσια σκοτάμμένα
σάν "Ανοιξη κερνούν άγκαλιασμένα.

Φ.Γ.Δ. Και μετά; Και μετά;

ΡΩΜΗΟΛΥΝΗ -Ανάβσεις, κατάβσεις και επ'τά αυτά!

Εως ότου...

Φ.Π.Δ. Εως ότου!

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ "Έλαβεν αὐτός"

Φ.Π.Δ. "Ὁ Σειροκος;

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ Στό σκίτι εἶχαμε πένθος. Ὁ Παπαδόπουλος, βλέπετε, καί
ἡ συμμορία του. Ὁ πατέρας ἐξορία καί τό σκίτι δρφανό.
"Ἡ μητέρα μου μόνη. *Ὅτε ἐχτόησε ἡ κόρτα: "Ποιός εἶναι;"
ρωτᾷ ἡ μητέρα...

ΔΗΜ. (που πετάγεται μπροστά της)
"Ἡ *ἀλλαγῆ! (Ἡ Ἀνταλλαγῆ!)"

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ (με ἀπορία)
"Πῶς τό μαντέφατε;

Φ.Δ.Π.Δ. Λοιπόν; Λοιπόν;

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ "Κά. ἐσεῖς ἔχετε χοντρή φωνή. ἐὰ ἔλεγε κανεῖς φωνή ἀρκούδας"

ΡΟΥΝΤΕΣ Εἶχε βραχνιάσει ἀπό τίς φεβτικές ἀλήθειες..

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ὅστε αὐτό ἦταν;

ΡΟΥΝ. Ἐνας ἀπλός μεσάζων. Ἐρμηνεύω τή σκέψη τῶν ἐκπροσώπων
Ὁφείλω τό μαύρο νά τό κίνω ἄσπρο. Τό ἄσπρο πράσινο.
Καί τό πράσινο κόκκινο"

ΡΟΙΗΤΗΣ Ωί "Ἰθρολογία τῶν χρωμάτων"

ΦΑΙΔΡΑ Κά τή σκέψη τῆς Ἡρας. Ἰαυτή ἡ σουκα καταλήγει στό μαύρο"

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ Καί με ἐξήτησε ἐπισήμως ἀπό τήν μητέρα μου: "Ὁ Σειροκος
τήν κοβεῖ. ἐὰ τήν κάνει δική του". Καί τότε...

Φ.ΠΟΙΗ. Καί τότε; Καί τότε;

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ "Έβγαλε τό κοχλάι καί εἶπε "Άκοῦστε τή φωνή του"

Φ.Ξ.ΠΟΙ.Δ. Καί λοιπόν; Καί λοιπόν;

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ Φωνή ρωμαλεά, "Ιστορική.Πού τήν αἰσθάνομαι ὄλο καί
περισσότερο μέσα μου." Ὅπως ἡ Ευρυκώμη τό βόρειο "Άνεμοἱ
Κάτι σά τρέμμα πού φουσκώνει τό λάστιχο..

ΦΑΙΔΡΑ Ω ὀδύνη!

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ Καί μέ τύλιγαν τό δράματα πού ἤλεκτριζαν τόν ὑπερήφανο
κοιλίγο

ΠΟΙΗΤΗΣ Καί ἡ κοιλιά σου;

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ Φουσκώνει!

ΔΙΟΝΥΣΟΣ (πρός τόν Πουεντε) "Εσὺ βρέ φουσκωνες τή τρέμμα;

ΠΟΥΝ. "Εγὼ σχολιάζω!

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Καί ποιός φουσκώνει;

ΠΟΙΗΤΗΣ (πρός τή Ρωμηοεύνη) Μιλᾶς μέ γρίφους

ΡΩΜΗΟΕΥΝΗ "Ε θάλασσα θά ἀτειάσει ἀπὸ τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου

ΔΗΜΟΣ. Τό λιγατο θά γίνει σαχάρα..

ΠΟΙΗΤΗΣ Καί ὁ λαός

ΔΗΡΟΣ. Κόμβalon ἀλλάζον

ΠΟΙΗΤΗΣ τὰ δυνεира οάπειαν

Φ.Δ.Φ.Δ. εάφτε τὰ δυνεира

ΠΟΙΗΤΗΣ (βγαίνει μπροστά)
: Ἡ λιτανεία τῶν λυγμῶν ἀρχίζει

ΡΩΜΗΟΛΥΝΗ τὰ δυνεира σαπίζουν.

ΠΟΙΗΤΗΣ Σ'αυτή τή γῆ τό αίμα μου θά χῶσω.

ΡΩΜΗΟΛΥΝΗ (προς τον Ποιητή)
: Εἶσαι ἡ ψυχή τῆς γῆς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ (προς τον ποιητή)
: Εἶσαι ἡ φωνή τοῦ νεροῦ.

ΠΟΙΗΤΗΣ Ἄρῆστε με τό βλέμμα μου νά σεργιανίω γιά μιὰ
στερνή φορὰ σ'αγαπημένα μέρη

ΡΩΜΗΟΛΥΝΗ Ὅλα θυμίζουν τό ἴδιο τραγούδι.
Τό τραγούδι ἄν σπαίσει θά σπαίξουν...

ΔΙΟΝΥΣΟΣ θά σπαίξουν θά νυχτώσουν οἱ καῦμοι τοῦ κόσμου

ΠΟΙΗΤΗΣ Τή μοναξιά μου
τῆ σφαγίζουν τώρα ὅλα τὰ τραγούδια
πού θά ξαναβίσουν.

Ρ.Δ. Γιά ποιὰ τραγούδια μιλάς,

αφού μαζί σου θα πάρεις τη φωνή των πουλιών
τη φωνή των νερών

ΠΟΙΗΤΗΣ

Πάντα το τραγούδι θα ξαναγεννιέται

P.Π.Δ.

Όνειρο Ονείρου; Πόθοι του ανέμου

ΔΗΜΟΣ.

(που βλέπει τον Αμβρακικό)
Ήλυνε μιά βάρκα στη λίμνη. Μας κλησιάζει.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Γλυστρά στα νερά.

ΦΑΙΣΡΑ

Δεν έχει κουκιά

ΡΩΜΗΟΛΥΝΗ

Έχει επιβάτη;

ΔΗΜΟΣ.

Ένα μονάχα

ΠΟΙΗΤΗΣ

Στα μαύρα ντυμένος

(Εμφανίζεται η στενόμακρη βάρκα - για λιμνοθάλασσες.
"Ορθιος μπροστά ο Άγγελος. Ακίνητος σαν έγλαμα.
Κοντά στην ακτή σταματά) Όλοι τον κυττάζουν μαγνητι-
σμένοι. Ο Δημοσιογράφος που βλέπει προς την Ερέβεσα
τους βγάζει από την ακινησία τους. Ώρα στρέφουν τα
βλέμματα προς το λαό, που μπαίνει τρέχοντας από το
βάθος. Είναι ντυμένοι με σύγχρονα ρούχα)

ΔΕΥ.

Έρχεται ο λαός!

ΦΑΙΣΡΑ

Τρέχει ελασισμένος!

ΡΩΜΗΟΛΥΝΗ εορθαμένος!

ΛΑΟΣ

Σηκώνονται οι ποταμοί! Αλλάζουν θέση τὰ βουνά!

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

(που γυρίζει τώρα το βλέμα του προς τη βάρκα)
Απεσταλμένος του Διαι!

ΛΑΟΣ

(προς τον Διόνυσο)
Ζούν οι εσείς!

- 39 -

- ΔΙΟΝΥΣΟΣ "Ας τόν άκούσουμε προσεχτικά!
- ΛΑΟΣ (Βλέπον τον Άγγελο και αινιτωποιώντας)
Ποιός είναι ποιός;
- ΔΙΟΝΥΣΟΣ "Άγγελος τοῦ μέλλοντος! (Προς τον Άγγελο)
Πνεῦμα ἔν εχεις φωνή, πέρς ὅτι εχεις νά πεῖς!
- ΑΙΤΕΛΟΣ Διδύσος σέ χαιρετῶ. "Ἄπ' τόν αἰώνιο ὕπνο μου μέ πρόσταξέ
νά βγῶ τήν Ολυμπίαν ἑεῦν ἔντολή. Νά ἐμποδίσω προσκατῶ
τό θάνατο τοῦ Ποιητή.
- ΛΑΟΣ - Τά ζῶα μιλοῦν. Τά νερά τραγουδοῦν. Τά θέντρα κερπατοῦν.
- ΦΑΙΣΡΑ Σημάδια θεῶνά!
- ΡΩΨΗΟΣΥΝΗ Δαιμονικά!
- ΔΙΟΨΤΕΟΣ Πνεῦμα! Μίλα καθαρά! Τά σημάδια αὐτά τί σημαίνουν;
- ΑΙΤΕΛΟΣ "Ἡ φύση δέ συγχωρεῖ αὐτό πού πρόκειται ναρθεῖ! "Ἡ σιδερένια
αραχνη ξεκινά....
- ΛΑΟΣ Μίλα καθαρά!
- ΑΙΤΕΛΟΣ Χιλιάδες πόδια φαρμακερά! Ἐτερά ἀγκυλωτά!
Αἷμα καί θάνατον σκορπεῖ!
- ΛΑΟΣ Στήν "Ελλάδα πότε ναρθεῖ;
- ΑΙΤΕΛΟΣ "Ακρίδα πρώτα φαρμακερή!
- ΛΑΟΣ "Από πού θά βγεῖ;

ΑΓΓΕΛΟΣ Τιμωρία θεϊκή! Κόρα από τή ζεραμένη γή...
ΠΟΙΗΤΗΣ (Γίνεται και πάλι το επίκεντρο της προσοχής)
'Η λιτανεία τῶν λαθγμῶν ἀρχίζει.

ΡΟΜΗΟΟΥΝΗ Τά δειρά σακίζουν.

ΛΑΟΣ 'Η λιτανεία...σακίζουν.

ΠΟΙΗΤΗΣ Τή μοναξιά μου...

ΛΑΟΣ (Εἰς σιωπῶσων εἰς νυχτέσων οἱ καύμοι τοῦ κόσμου.)

ΔΙΟΝΥΣΟΣ (Εἰς σιωπῶσων εἰς νυχτέσων οἱ καύμοι τοῦ κόσμου.)

ΚΙΝΗΤΗΣ ..τῆ σφραγίζουν τώρα ἔλα τὰ τραγοῦδια κοῦ...

ΛΑΟΣ εἰς σιωπῶσων εἰς νυχτέσων
εἰς σιωπῶσων εἰς νυχτέσων

ΛΑΟΣ (Προς τὸν ἄγγελον)
Καὶ μετὰ; Καὶ μετὰ;

ΑΓΓΕΛΟΣ ἀπὸ τῆ ζεραμένη γῆ

ΠΟΙΗΤΗΣ (καὶ πάλι το ἐπίκεντρο)
τῆ μοναξιά μου τῆ σφραγίζουν τὰ τραγοῦδια.

ΛΑΟΣ (Προς τὸν ἄγγελον)
Καὶ μετὰ; Καὶ μετὰ;

ΑΓΓΕΛΟΣ 'Η σιθερένια ἀράχνη τούτη τῆ γῆ τὴν ἱερὴ καταχτῆ.

ΠΟΙΗΤΗΣ (Κονερχεται καὶ πάλι με ἐνδιαφέρον)
Καὶ τί εἰς γίνεται τὸ ἀνθρώπινον γένος;

- 41 -

ΑΓΓΕΛΟΣ Τη σιδερένια αράχνη βλέπω να κνίγει μέσα στο αίμα.

ΛΑΟΣ Δόξα, Δόξα, Μεγάλη στιγμή!

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Πικρή γιά τήν 'Ελλάδα τή μικρή...

ΛΑΟΣ Διδύμους τί λέει;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Το Πνεύμα εσύς τώρα θά μ'ος πετ'

ΛΑΟΣ Πρέπει νά μ'ος πετς!

ΑΓΓΕΛΟΣ "Ας σταματήσω έδώ. Είς σώω θέλω τόν Ποιητή..

ΠΟΙΗΤΗΣ Πνεύμα λέγε τί βλέπεις! Ξωφ μου ή ελπίδα!

ΑΓΓΕΛΟΣ "Όχι τόσο σκληρή... Δέν τήν άντέχει ή καρδιά τοῦ ποιητή.

ΠΟΙΗΤΗΣ (καί πάει το επίκεντρο)

Αφήστε με να σεργιανήσω γιά μιιά στερνή φορρά σ' αγαπημένα μέρη

ΛΑΟΣ (πρός τον Ποιητή)

Είσαι η ψυχή της γής

(πρός τον Άγγελο)

Τι βλέπεις; Τα λόγια σου κρύβουν συμφορές φριχτές

ΡΩΜΗΟΣΥΜΗ Τι πιά πολύ απ' την αράχνη και την ακρίδα;

ΛΑΟΣ Τι πιά πολύ απ' την αράχνη και την ακρίδα

ΠΟΙΗΤΗΣ (επίκεντρο της προσοχής- όλοι στρέφονται προς αυτόν)

Τη μοναξιά μου τώρα τη σφραγίζουν
όλα τα τραγούδια που θα ζατανθίσουν

./

Ρ.Δ. (προς τον Ποιητή)
Γιὰ ποιὰ τραγούδια μιλᾷς
ἀφοῦ μαζὶ σὺ θὰ πάρεις τὴ φωνὴ τῶν πουλιῶν
καὶ τῶν νερῶν

ΑΛΟΣ θὰ σπηλαίου θὰ νυχτιάσου
θὰ σπηλαίου θὰ νυχτιάσου
οἱ καῦμοι.

ΑΓΓΕΛΟΣ (Παρεμβαίνει καὶ εἶποι γυρίζουν πρὸς αὐτόν)
Σήμερα γιὰ στερνὴ φορὰ τὰ ἴσα μιλῶν
τὰ δέντρα περπατοῦν τὰ νερά τραγουδοῦν

ΔΙΣΤΥΧΟΣ *ἄννοεῖς ὅτι ἡ εὐσχη τὴ ἔσση θ' ἀκρηνθεῖ;

ΑΓΓΕΛΟΣ Ἐλέπω τὴ μεγάλη σιωπὴ...

ΑΛΟΣ Κι ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου; εἴ θὰ γίνεῖ κι αὐτή;

(Το φως ἀρχίζει καὶ γίνεταὶ κλιμακωτὰ κόκκινο)

ΑΓΓΕΛΟΣ Καμένη γῆ...

ΡΩΤΗΤΗΣ Ἀχ ἄλλ καὶ Τρισσαλί

ΑΓΓΕΛΟΣ Γι' αὐτὸ Διόνυσος προσαγὴ θεϊκὴ Πρέπει νὰ φύγεις
ἀπὸ τούτη τὴ γῆ

ΡΩΤΗΤΗΣ Καὶ οἱ ἔσοι;

ΑΓΓΕΛΟΣ Ἐὰ πεθάνουν κι αὐτοί...

ΡΩΤΗΤΗΣ Καὶ τὸ τραγούδι τοῦ νεροῦ;

(Ὁ Ποιητὴς παίρνει ἀπὸ τὸ τραπέζι τὸ περιστροφὸ καὶ σημαδεύει
μ' αὐτὸ τὴν καρδιά του)

ΑΓΓΕΛΟΣ Σικιὲς σικιών θὰ περπατοῦν...

(Το φως γίνεται έντονα κόκκινο-Πυρκαϊά)

ΛΑΟΣ Μη Στάσου Ποιητή!

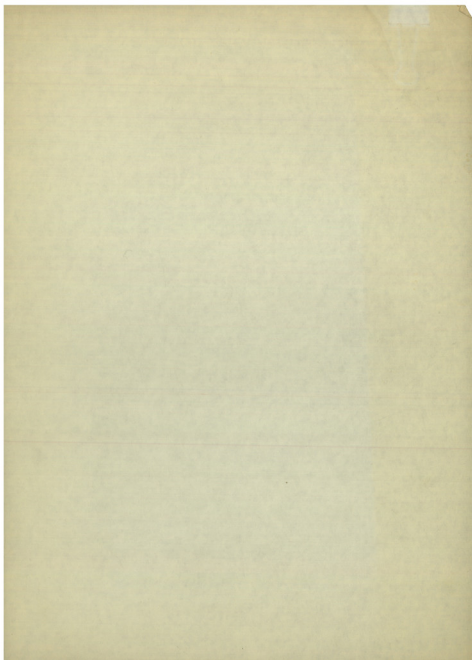
ΦΑΙΔΡΑ
ΟΔΟΙ I Μαζί σου σκοτώνεις τη ζωή!

(Σημαδεύει με το όπλο το κοινό. Αρχίζει το σκοτάδι. Λαός και πρωταγωνιστές χάνονται, σβύνουν. Μένει μόνο η φιγούρα του ποιητή)

ΡΟΙΗΤΗΣ Αλτ. Πυρ-βολώ το μέλλον....

(Σκοτάδι γενικό. Αυλαία)

Τ Ε Λ Ο Σ

20 questions
de mon pays

INTRODUCTION A L'OPEPA KOSTAS KARVOTAKIS

Mes reflexions et mes scribbles, à meme avec mes experiences recues - sociales, politiques et artistiques - ~~me~~ m'ont conduit, ce dernier temps, à prendre à mes distances avec les realités afin de pouvoir comprendre ce qui se passe autour de moi - et dans (le) moi.

Ainsi je me suis plongé dans la mythologie (ancienne et moderne) pour saisir les personnalités - symboles et les situations - clés dans ~~mes~~ mes efforts intellectuel de parler une language inter-temporelle qui va scander l'imagination populaire.

J'avoue que j'étais étonné de constater ^{en plus de moi qui dispose} que le pouvoir ^{moderne} ayant mis ^{au service} la Technologie ^{et par elle le contrôle absolu} sur la formation ^{et la compression} des individus, est entré à une nouvelle face d'un rationalisme agressif et totalitaire. L'Art est le cible principal du pouvoir d'aujourd'hui. Et si l'Art meurt l'homme meurt. Ça m'a convaincu profonde. ~~Dionysos~~ ~~est~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~Grèce~~ ~~de~~ ~~l'antiquité~~

Ainsi j'ai fait appel à ~~Dionysos~~ Dionysos qui symbolise entre autres le dépassement des frontières de la logique sec - de l'intellectuel au service d'une existence végétale et par là on prouve que l'homme peut devenir Dieu à condition qu'il est capable par l'extase de ~~se~~ franchir les limites du corps et de la vie ~~elle~~.

P et l'intensité ~~de~~ ~~la~~ ~~psychique~~ et par, aussi, sa sacrificielle

est blessé mortellement. Tout de suite les filles et les garçons, en trois de passer de l'autre riviére, au delà de la vie, afin de rejoindre le Printemps, ils ont venus de tous les cotés d'Athènes, ornés de fleurs. Ainsi c'est ainsi formés en une procession autour de l'Acropole qui a duré plus de quarante années. ~~Le~~ Dionysos et tous ces disciples ~~qui ont pu~~ sont devenus immortels ~~à la limite~~ ^{et} les limites de la vie. Symbolisent l'âme du peuple conduite par l'idéal qui ^{hélas} éloigne de plus en plus les forces au services de Titos et les héros populaires. Comme Dionysos. Mais la jeunesse ~~est~~ crée " Que vive Dionysos - Lambranis (mat 1963) Petoulas (1965) Paragoulas (1975). Personnages - symboles dans l'effort de conquérir une harmonie poétique - sociale et ~~personnelle~~ ^{universelle}. De s'accorder avec l'Harmonie Universelles. Les lois qui conduisent les Systemes Astrales et en dehors des lesquelles c'est le Chaos - social et personnel. L'Homme devient poussière vivante ~~et~~ en merci de tous les vents ~~et~~ surtout ~~qui~~ ^{ceux} qui ~~proclament~~ ^{sont} inassemblément ^{par} le pouvoir. Et voilà qu'après quarante années de Procession continue vient le moment ou le pouvoir décide d'en finir une fois pour toutes avec

P et les Galeries
 P à nos jours

Disnyssy et tout qu'il représente. Ainsi
 dans ce cycle des Chansons Disnyssy
 est ~~et~~ conduit par le Gouvernement actuel
 et symbole de la conception "le Pouvoir
 pour le Pouvoir" et ~~est~~ ^{est} ~~le~~ ^{le} ~~but~~ ^{but} ~~de~~ ^{de} ~~la~~ ^{la} ~~victoire~~ ^{victoire}
~~la~~ la Pyramide du Pouvoir ~~est~~ sous
 lequel l'homme devient grain de
 sable ~~et~~ ~~est~~ le représentant politique
 de l'hégémonie technocratique au
~~départ~~ du ~~compréhension~~ ~~poétique~~
 Aménos à la Pryma (~~de~~ l'Aeropage)
 il est lié à un poteau. Le Pouvoir,
 en complet, regarde les ouvriers qui creusent
 le fosse dans lequel ils vont le jeter
 vivant avec du ciment. ~~est~~ ~~est~~ ~~est~~
~~Pouvoir~~ Disnyssy chante ces derniers
 Chansons. ~~Salut~~ Il salut les moutons
 qui entourent Athènes et fume ~~est~~ une
 dernière cigarette avant son départ
 définitif. Ainsi se termine "Disnyssy"
 Un cri au milieu du vacarme ^{Le cycle de chansons}
 soulève tous les jours un Pouvoir
 cynique au service des forces les
 plus anti-poétiques, anti-artistiques
 et par là anti-populaires - anti-
 ha humaine qui ont passés ~~est~~ ~~est~~ ~~est~~
 à la terre ~~est~~ ~~est~~ ~~est~~ hellénique

L'OPERA, KOSTAS KARYOTAKIS. 5

En poursuivant le même fil de idées j'arrive
 à Kostas Karyotakis. Né en 1896, fils d'un
 employé d'Etat, passe sa jeunesse d'une ville
 à l'autre sans pouvoir s'enraciner nul
 part. Son unique refuge la Poésie. Devient
 ainsi un de plus grands poètes ^{contemporains}
 Son influence dans l'art grecque ^{est immense}
 D'autant plus que fidèle à ces ^{synchrones} ~~idées~~
~~soit~~ ~~plus~~ se suicide au mois de juillet
 de 1928 à la proximité de Preveza une
~~petite~~ ~~ville~~ petite ville au sud de Epizos
 sur le bord de la mer-lac d'Ambrakia.
 Est-ce que le suicide du poète
 c'est le prélude à la fin de l'homme
 en tant que tel ? ~~la fin de~~ le crois
 que oui. Au moins à mon avis, c'est
 un avortissement. Donc Dionysos, dans
 l'opéra "KARYOTAKIS", se précipite en ce lieu.
 Représentant la ~~divine~~ extase qui ^{est offerte}
~~le~~ ~~vin~~ ~~Dieu~~ ~~Dieu~~ à l'homme ^{par}
 Vin Divin, est soucieux de l'avenir ^{par}
 à l'an 1928 se dessine allarmant.
 Mais pour le moment c'est le sort du
 Prêtre qui l'intéresse. Comme moi, il paraît
 que il pense que la mort du poète serait
 le prélude à la mort d'ici la Poésie,
 de l'Harmonie de la Vie des Hommes.
 Romiosini, c'est l'autre nom de
 la Grèce. Symbolise la Grèce contempo-
 raine. Quand elle ~~se~~ ~~est~~ ~~est~~ ~~est~~

↳ et à son lyrisme désespéré.

↳ de l'humanité qui

chanté son premier "aria" sur le texte
de Karystanis c'est pour moi une heureuse
coïncidence de pouvoir dire, par la
plume du Poète, que Romirossini se
considère morte depuis longtemps.
Après l'entrée du Poète je transporte
l'action à nos jours. Le journaliste
représentant les masse-media vient
après de diffuser en direct le suicide
du Poète. Une nouvelle entrée de
Romirossine ~~est~~ suivit par le Ministre
Pouentes (nom d'un Vent) symbole
du pouvoir Actuel. Romirossini a le ventre
gonflé. Mais le pouvoir est stérile.
Incapable de transmettre la vie. Il
"gonfle" les peuples avec les paroles, les
"promesses, les fausses vérités". C'est
la grande déception puisque sur ce pouvoir
de la gauche plusieurs peuples - dont
le peuple grecque - ont mis de leurs
espérances. Mais ce n'est pas seulement
la trahison. C'est encore pire. Parce que
le nouveau pouvoir, exploitant les desir
profond populaire, est en train de
construire le système qui tue le Poète.
La mise en marche du processus de
la suicide a-t-il ainsi commencé.
Nous revenons à 1928. Le Poète veut
voir l'avenir au prix de sa mort.
Ils ont tué les femmes, autant hommes
conduits par les Es-Es aux compo

de l'extermination. Le Poete n'a pas le courage
 de leur dire la verite. Devant la machine
 du Diable Coputulent tous. L'Homme se
 trouve seul devant son humiliant et sa mort
~~destruction~~ en devant l'outopie. Le Poete
~~est~~ pris aux engrenages ^{devenant} ~~incapable~~ ^{incapable} de ~~empêcher~~ ^{empêcher} la marche ~~des~~ ^{Mentors} ~~choses~~ ^{des} ~~inspire~~ ^{inspire} par ~~les forces de la~~ ~~destruction~~ ^{destruction} et de la ~~com~~ Mais Dionysos
 est venu deja avant a son pays. Apres
 la lutte de Liberation (1821-1830) la
 Grece avont conquit sa Liberte. Bientot
 les trois Forces protectrices (France-Angletterre-
 Russie) imposent un pouvoir a leur
 merci. Choisissent un jeune Prince
 Barroff et l'expedient ~~en~~ ^{en} Grece
~~entourant~~ ^{entourant} ~~des~~ ^{des} Centaines ~~de~~ ^{de} ~~conseillers~~ ^{de conseillers}
~~de~~ ^{de} ~~trains~~ ^{de trains} ~~de~~ ^{de} ~~trains~~ ^{de trains}. Ainsi Dionysos
 en son retour trouve son pays vide des
~~ses~~ ^{Grecques} ~~compatriotes~~. Domine par les Barroff
 et ses collaborateurs Amalia et Othon
 seront chasses apres la revolution con-
 stitutionnelle dirigee par le general Ma-
 kriyannis a 1870. ~~Les~~ Les Trois Pro-
 tecteurs ~~se~~ se chargeront de fournir
 un autre Roi - constitutionnel - sorti
 de la famille dannoise de Alyxembourg
 La confrontation d des Paysans avec
 le roi Othon monte a quel point

P indigence.

Po et de s'obeiz f'oyeuement
en P'ouvoiz.

Po La ville de Lemnia, comme beaucoup
d'autres pendant la guerre civile, etant un
centre a lequel les nationalistes exiles les fete
coupes des partisans (andartes)

Le ~~peu~~ peuple - jadis maitre de ~~sa~~ soi-
même pendant la lutte de la Libe-
rator - est transformé en ~~ces~~ ces
sorts fiers de payer leurs impôts. ^{Prelude}
de la situation contemporaine. Leur anti-
communisme anticipé montre ~~le~~

Combien les dictateurs "anti" inventés
par le P'ouvoiz sont, au fond, des
pretextes pour ~~conditionner~~ conditionner le peuple
et le transformer en sujet obéissant. ^{co}

~~Dionysos~~ Phaedra, symbole de l'unité
historique, amoureuse du Poete ^{vienne}
aussi en ce moment crucial pour
sa propre existence, puisque les Mythes

~~aussi~~ sont en danger de ~~perdre~~
~~perdre~~ Bris ~~est~~ partage avec ~~le~~ Poete
le ~~grand~~ grand danger. Phaedra annonce le

voyage de Dionysos vers Anzominos. Et
dit ~~le~~ a L'eau ne parlera ~~plus~~
plus. Les Atreides ne tuent plus. Ils
font la propagande. - Mais, entre temps
« nous sommes transportés à 1944.

Les andartes du front de la Liberator
en annonce à Dionysos l'attaque
d'Athènes par les troupes anglaises
et l'invite de participer à la
bataille - Ainsi l'Opera est liée
avec le cycle des Chansons Dionysos.
Nous trouverons d'ailleurs plus loin
de le récit de Romissini concernant

la participation de Dionysos a la bataille
 de Decembre 1944. Parfois l'~~est~~^{empeinte} ~~est~~^{est}
 des estrates entieres du cycle des chansons.
 Dionysos revient encore une fois en Grece.
 Il fait exactement la meme ^{chance} Outilise
 les memes paroles. Les memes gestes.
 Cette fois-ci rejoint le Poete et
 les autres sur le rivage d'Amvrainon,
 en 1928. Il confie au Poete la
 vision de l'avenir. C'est a dire ~~de~~
 la Grece d'aujourd'hui. Il lui parle
 des ~~des~~ "Amants du Pouvoir". La mort
 de la Vigne. La transformation de
 la grece en un pays ~~de~~^{du} desert
 avec les Pyramides du Pouvoir. ~~La~~
~~mort~~ Et enfin la mort meme
 du Poete. Un dernier recul historique
 s'impose. Le 1948 est une annee
 tragique pour la Grece. Nous sommes
 a l'apothose de la Guerre Civile.
 Le Roi Pavlos ~~est~~^{est} descendant
 de la dynastie des Gelyx Bourges.
 La reine Frederica ^{est} fille, la
 dermaie ~~le~~ empereur allemand. Le
 Peuple, une fois encore, est transforme
 par la terreur, en sujets obeissants
 Les rois ~~de~~^{sur} de leur emprise sur
 lui defient le Poete. Point supreme

La Comptenditry ^{du Poete} avec ce peuple - ~~est~~ sort-
qui lui tourne le dos en acclamant le
Poi. D'ailleurs ~~le~~ Frederica prevoyait
les lanternes ~~qui~~ - c'est à dire l'
aujourd'hui - qui donneront la "solution
finale". Allusion au procès de Dionysos
et sa mise à mort par le Pouvoir
actuel. Romiosini (Acte 2 scene 4)
fait une nouvelle entrée. Elle parle
de la bataille ~~de~~ d'Athenes, ⁽¹⁹⁴⁴⁾ la
participation de Dionysos, et sa mort
le 10 Decembre. La strophe "Garsins
et filles tués, ornés des fleurs, passent
au printemps bras dans les bras" est
tirée de la chanson intitulée "Le 10
du Decembre" du cycle "Dionysos".
Romiosini ~~elle~~ parle de la Dictature de Colonels
(1967). La deportation de son pere.
L'exclusion politique avec la'aparition
du PASOK - mouvement soi-disant
socialiste qui ~~avec~~ ~~leur~~ zencit de
conquérir le monde presque ~~le~~ du corps
electoral en brandissant les slogans
de la ~~la~~ Gauche traditionnelle. - Ainsi,
le "Change la Vie" frappe à ~~la~~ sa
porte. Sirois, le grand vent, veut
épouser Romiosini. Mais entre temps
son ventre se gonfle par la trompe
qui expulse des promesses et des fausses
verités - des Contravertés.

KOSTAS KARASTATHIS
ACTE I
SCENE I (Amvroussi 1928)

116

DIONYSOS Je suis Dionysos. Je vous salue. Sur notre scène nous allons reproduire pour vous, le drame joyeux, de la fin du Poète. heuil entre le premier personnage

ROMIOSSINI Toutes nos affaires (choses) sont restées comme...

DIONYSOS (La) Romiossini.
si ~~je~~ épousez notre avant beaucoup (de temps)

ROM blessé, ~~me~~ amaire ..

DION les lieux sont pleins de poussière ..

ROM Romiossini, ophélie
DION et peurs avec le doigt des croix (et je peigne les croix avec le doigt)

ROM Elle est venue à Amvroussi de ~~par~~

DION afin de rencontrer ..

ROM C'était haineuse alors l'heure ..

DION le Poète ...
étais-ce un crepuscule comme une portance un tableau

ROM qui avec une balle à la tête ...

DION Je suis morte depuis longtemps

ROM soleils emblématiques .. (avenglantes)

DION et la fenêtre ^{est} restée fermée

ROM avait dispersé dans les obscurités (ténèbres)

DION Je suis morte depuis longtemps
et la fenêtre est restée fermée

DION Cet drame ~~est~~ ^{le} développera à tout à l'heure
devant vous.

Le Poète, entre ..

POET Arbre, mes arbres sans feuilles dans la nuit
du Décembre à la profonde et obscure allée.

Nous allons ~~être~~ ensemble. Ensemble la journée
nous trouvera. O mes éléments déserts et tristes

Arbres, mes arbres. Demain, après-demain. vous m'aurez
compagnon et ami. Je voudrais que vous me dissiez
votre secret. Et comme plus tard parvenez vos nouveaux
feuillage, ~~et~~ j'irais loin, pour que vous rejoinsiez

POUR Qui est-ce le zén ?

POET La province. Preveza. Prefecture.. L'Autre..
— Ces papiers blancs. La mort blanche

POUR (parle au transisore) Mes chers auditeurs.

A la suite de notre programme le thème
du suicide pour les employés dédié exceptionnel.
Lemanz si Mitsa Stella et le soldat
Mitsa Veloudi de Konitsa.

« Les employés, tous, se fondent et se
finissent deux à deux, comme ~~des~~ piles,
dans les bureaux.. »

POETE A cette heure-ci la Lune ne me
voit pas

POUR « La cité et la mort ~~sur~~ ^{comme} ~~des~~ electriciens
les renouvelent.. »

POETE « seulement elle, ~~peut~~ devine le
neant que je vois ~~de n'importe~~ qu'il
m'enveloppe.. »

POUR « sont ~~en~~ assis sur les chaises, noientissent
sans raison papiers blancs et innocents.. »

POETE Maintenant ~~me~~ sont ~~en~~ en train de
mourir les dieux, les pensées comme des
feuilles sees.

POUR « avec la présente correspondance..
nous allons l'honneur, e certifier.. »

POET Et moi il faut ~~de~~ que je prenne
avec moi mon secret. Peut'etre ~~de~~
dans, peu, je serais pres de toi, Lune.
Dans ce pays du Dionysos Titany et Putainy

4

Yves de Leznes, et Efiartes, gouverneront
Le ~~Poete~~ Poete, ~~mon~~ maudit, exilé sera pour
toujours. ~~O~~ Pour ~~cela~~ cela je vais le
reconter, Amvaxikos, ami fidèle...

PRONOS Faut ~~harpe~~ ~~sur~~ harpe ton douleur
et deviens rossignol. Deviens fleur
quant les douleurs viennent, amères.
Faut ton douleur harpe et dis-le,
chanson... P Phaidra, entre...
SCÈNE 3

Phaedra Tu me disais de ta vie et de la joie
de la jeunesse. De ta l'amour qui pleure
sa propre mort. Un silence poétique entretient
par la fenêtre ouverte tandis que ~~ta~~
ton regard ~~triste~~ humide traversait
un éclair. Le Poete est submergé dans
des ~~visions~~ étranges visions. Mais moi
je l'aime... Peut être mon amour le
guérira.

JOURN Sans doute un reportage érotique

~~[Le poète]~~ Son ame
~~[C'est un]~~
va adoucir

Mais pour les télés de l'avenir une vraie
information est seulement le suicide!

PHAEDRA Kosta, tu m'as entendus ? Je te parle

POET O Phaedra la douce, où étais-tu ?

PHAEDRA Ici à côté. Tu ne me vois-pas ?

PET Tu es-tu seule ?

PHAE Presque.. M'accompagnent les
~~des~~ masses-media

POET O tenebres enchâînées !

TOURN Qui est-ce que d'autre voyer-vous
Monsieur Karo touis

PET Danser la danse de la mort
avec les poissons...

~~Abandon~~ Comme nous étions jeunes
quand à nous sommes arrivés ici. A
l'île déserte. Au fin du monde
~~De~~ D'ici du zéro. Delin de la terre.
~~Après~~ Quand le dernier ami est
éloigné nous sommes venus en terre
~~de~~ la blessure éternel

(Entrent ROMIOSSINI et POUNENTE)

SCÈNE 4

TOURN Monsieur le Ministre!

ROM (les mains sur le ventre) A couriez
te pen que l'enfant tombe

PET Est-ce-que je vous connais Madame ?
Assurer vous

ROM Je m'appelle RomioSSini et ce
type me poursuit

PETE RomioSSini ? (Met le zéro sur sa tête)

PHAEDES Qu'est-ce que tu vas faire ?

POET Infidèle ! Avec qui m'aurais
trahis ?

ROM Je vous jure Monsieur Karistoux
il ne m'aurait pas touché

PHAEDES O Grosseuse du vent !

POUNETS Je m'appelle Monsieur Pounets !
Ministre ! Qui ~~est~~ êtes-vous ?

POET Employé de la Préfecture,
Qu'est-ce que vous voulez ?

POUNETS De nos idées, Pounets, avait
crucifié. Alors à l'ordre des SIKOKOS
se la poursuit

POET Mais Madame est à moi

PHAEDES Kosta qu'est-ce que tu dis ?

POET Parler Monsieur Avant que ^{ce} soit
trop tard (le zephrer sur lui)

PHAEDES Soit ^{ne veut} pas la peine.. D'ailleurs
bientôt Dionysos viendra nous
zejpandre.

POUNETS Celui-ci, jamais !

POET Mais il ne passera pas
par l'émission de la "RET SECOND"
~~second~~

POIN Non ! Il est dépassé.. (démodé..)
D'ailleurs prouve allégye au
Peuple..

POET «RET SECONDE»? De quoi ~~se~~ s'agit-il ?

PHAEDE Le Radio du «Changer-la-Vie»

POET Au est ce ~~se~~ a Changer-la Vie, ?

~~PHAEDE~~

ROMIO Vision !

PHAEDE Traite tous les maladies
et toutes les ~~maladies~~
maladies

PETE Remède ?

ROMIO Mot !

POET & thui ~~les mangés~~ sont qui le mange ?

ROM les Grecques !

POET Mangem-des-mots ?

ROM Mangem-la-[?] air [?] ~~provoque~~ fait

POET C'est lui qui ~~est~~ ~~est~~ enceinte, Romiossi, ?

ROM Avec quoi ?

PHAEDE Qu'est-ce ?

POET Quelle secherene, ~~est~~ Dieu, est prévue
~~pour~~ pour l'avenir.. Et quelle
sterilise.. Comment ~~est-ce~~ es-tu
gonflé Comme-ça ?

8.

POURANT Un poète ne comprendra jamais
la force des visages.

POET Pour mes vers je rassemble l'avenir
L'hier du poète est le demain
du monde.

POUR Si as-tu la force de vivre
dans le futur pour voir ta salitide

POET Veux-tu de'apeller le futur ?

ROM Pas le faire. Il te blessera

PARADIS Regard-moi. Je suis venue parmi
les siècles ~~pour te trouver~~ comme "un demain",
Pour te trouver.

POURANT Ose de voir ton idole dans les hommes

TOUR Quand je vois des hommes je m'écarte
à par terre

POET J'invite les pencestes (L'Barons)
de la poésie, les dragueurs du lyrisme.
Le cherubin de la ivresse divine.

ROM Tu fais appel au saints des saints
aux blessures du monde ~~avec~~ aux
douleurs de l'homme

POET Pourquoi ?

ROM Seulement alors l'homme devienne homme
Prends-tu le risque ? Le chateau
et les palais du zéro ~~et~~ ombres
des ombres

POUR Ose si tu peux.

-9-

PETE ~~A~~ quel prix
POM Ta propre mort
POET Et l'amour ?
POM Et l'amour, naturellement. Elle ~~se~~ ^{leur}
 est la seule chose qu'elle ~~avait~~

avait restée.

POET le suis prêt SCENE 5
 (Entree des prisonniers hommes - femmes
 enfants qui se sont amenes au
 Camp d'extermination par les Es - Es)

PEUPLE ~~A~~ ~~est~~ A la petite aube
 ont frappé la porte.
 Nous ont donné une demi-heure.
 Preparer-vous pour un voyage lointain,
 nous - ont dit
 Vous pouvez prendre seulement un colis
 La-bis vous aurez tout:
 Nourriture, habitation, vêtements
 travail, propreté
~~Maintenant~~ maintenant nous amenez au douche.
 Je veux bien ~~de~~ ce douche
 Il me soulagera
 (Les soldats sifflent)

OFFICIER Attendez-vous
 P. se ^{les} dix minutes

PETE Mes freres je suis le poete !

N'ayez-pas peur des gardiens. Ils ne me voient pas, le suis esprit. Je vie avant vous.
J'ai voyagé dans le temps ~~par~~^à vous raconter et à vous aider.

PEUPLE Qu'est-ce que tu peux faire ~~à~~ pour nous ?

POETE Je pourrais par exemple deviner le futur

PEUPLE A quoi ~~ça sert~~ ceci nous aider ?

POETE La connaissance n'aide-pas ?

PEUPLE A notre place (situation) à quoi elle va nous aider ?

POETE Connaissez-vous ce qui vous attend ?

~~POETE~~ PEUPLE Bientôt nous allons aux douches
~~Soudain~~ Voilà que nous sommes
pour le moment.

POETE Qui sont qui vous ont arrêté ?
Et pourquoi ?

PEUPLE Tu connais le futur, ignore le
et tu ~~ne sais pas~~ ~~tu~~ présentes

POETE Après qu'est-ce que vous avez fait
Ce

PEUPLE ~~Cela~~ que tu vois. Famille, enfants.
Nous ~~sommes~~^{sommes} de vous paisibles.
Nous ~~sommes~~^{sommes} attachés à
notre maison et
à notre travail.

UN Ils nous conduisent au camp !

PEUPLE Mensonges. Rumeurs.

UN AUTRE Ils vont nous exterminer

PEUPLES Cinquième colonne! Tu es cinquième
colonne!

LES FEMMES Ils tuent nos enfants!

HOMMES C'est faux.. Ils veulent nous
casser les nerfs

UN AUTRE Il nous attribueront des terres à l'est.
Nous recommencerons une nouvelle vie
de le début

PEUPLE (au Poète) Toi qu'est-ce que tu dis?
du'orce que que tu sais?

POÈTE Je vous vois dans les champs vertes
de rebattre les fardes de l'
E-dan.

TOURNAIS ~~De~~ ~~Et~~ ~~bons~~ Tu lan dit la verite, Poete?
progeniture!

PEUPLES (Noix) Sois benne! Toi et ta ~~progeniture~~
~~zetta~~!

TOURNAIS ~~Paule~~ Paule. ~~les~~ leurs-en pour le douche.
Si Ose-tu?

POÈTE N'entent des ~~aux~~ ceux qui coulent
et vous recommencent

PEUPLE Le douche! Le douche! Soit benne!
Maintenant je te crois et je m'en
prosterné devant toi

POETE (ils agouillont) (de)
Vous etes l'avenir (de ce) monde
Bientôt vous serez plus propres
que les nanges. Plus libres que
le vent

PEUPLE Et comment ~~appelle~~ s'appelle le lieu ou
vous amenez ?

POETE Outopic !
PEUPLE Outopic ! Outopic ! A-t-il un
soi ?

POETE Le Poete !
PEUPLE Est-il bon ? Tu le connais ?

POETE Reve du Reve. Ombre de l'ombre
PEUPLE Te l'annee. Je sens que je serais
~~avec lui~~ heureux. avec lui

POETE Vous aller construire un nouveau monde
une nouvelle patrie.

PEUPLE L'Outopic !

POETE L'outopic !

PEUPLE Comment appelle-tu, Etrangers ?

POETE Manteur

PEUPLE Nom noble ! Je te salue !

(Les soldats soufflent

Peuple (En sortant) (Ch)

Nous ~~te~~ vous remercions, Monsieur (Maitre)
 Tu nous a ~~parlé~~ bien parlé.
 Bientôt aux douches nous allons nous
 rappeler ~~de~~ de tes paroles savantes. Et
 notre ame volera vers toi.
 (Sortant)

ROMANS Maintenant que s'éloignent
 châteaux et palais se zere
 pleurent les memoires - pleurent les yeux
 Maintenant que n'entoure le dessein mortel
 dans moi-même grandissent les douleurs
 sous nomme.

POÈTE Ils ~~me~~ m'ont vue et sont passé
 tous que j'aime. Je suis seul.
 Je suis seul.

ROMANS Combien la pente du ~~sentier~~ chemin inquiet
 te me tourne en regardant vers mon zere
 A peine se voient les images blanches
 les fleurs sourires dans les hiverns,
 Tes deux mains bougent au vent
 Les visages sels les yeux étoiles.
 Au milieu l'amour comme une
 fille qu'elle a honte après le
 premier baiser. Et toujours s'éloignent
 châteaux et palais pleurent mes
 memoires - pleurent les yeux.

ACTE 2

SCENE 1

(Paysage 1860)

DIONYSOS Au nom de
A ta jambe du Zeus qui m'avait
offert l'hospitalité

et au ventre de ma Semelis, ma mere,
et de la Persephone les sandales de Persephone
qui m'ont conduit au roi d'Orchomenos
Et aux nymphes qui m'ont bercé à l'Elikon
Et ~~me~~ a la vigne Divine ! Caravé
Jamais, o poete, je n'es un ^{pas} ~~pas~~ (a un tel etat
Ni quand les Titans me ~~accablent~~ ^{compaissent} en pierres
Pendant des siecles je marche seul.
M'accompagna des cieux vains et
Zouillis. Autour de terre de Bulée. Ou
Sont ils allés les Grecques ? Je cherches
Thebe de m'incliner ^{devant} ~~devant~~ Tombe de
mes ancetres et je me tombe sur Othoy.
« La Grece ~~est habitée~~ est habitée
par les Bavarois » ~~me dit-il~~ ^{me dit-il} : il
je suis venu ici afin de ~~parler~~ ^{refléchir} ~~de~~
de me ~~refléchir~~ ~~sur~~ Cacher

(Entrent des Soldats)

SOLDATS

~~Il y a~~ ~~pas~~ Michalis devient soldat
Il a demarié hier et en beauté
avec Maris et Panayotes
Incapable d'apprendre
murmurait a nos sergents
laisse-moi rentrer a mon village,

L'année suivante à l'hôpital, muet,
~~et regardait le ciel~~
 le regard fixe sur un ~~point~~ point
 immobile nostalgique et calme fixé
 sur un point
~~si~~ on s'en souvenait
 "Laissez moi d'aller à ma
 maison"

Et Michalios est mort soldat
~~ils~~ ils ont accompagné
 quelques soldats. Avec eux
 Mary et Panayotis
 Sur lui le fossé est couvert
 mais on a laissé dehors sa jambe.
 Le pauvre était un peu grand
 Marxistes - Léninistes en Sibérie !
 Ici démocratie ottomane.
 La Grèce apurienne
 au Libérateur !
 Armatoli et Kleftes, tous,
 en la prison !

(Entente OTHON - AMARIA
 et sur les thrones
 tenues par ^{des} puissances. Suivra
 les jeux du palais)

OFFICIER (A Othon) Mary Dioxys vit !
 Lambrou vit ! Petzoules vit
 Panagalis vit ! Qu'est-ce qu'on fait ?

OTHON Un trouf dans l'eau !

AMALIA Trouvons-^{le} et fousons-le ministre

OTHON Que'st-ce que tu des, Amalia ?

AMALIA Ce le' ordonnance la plus sure !
Le ~~est~~ fier cert ceagrait si Dionys
entrait au prison. Tu le fait ministre
et tu as su Bouche fermée.

MADAME DU PALAIS Bien, bien, Très bien !

PAYSANES (de loin) Gipsy de bronze
tza-la-la
sautte de joie
la bas
parisque il ~~tant~~ travaillat
les bronze ture la purnée.

OTHON ~~Vierge-b. et~~ Mon peuple, vienne

AMALIA occasion de s'intenize

DAMES ~~Inten~~ S'intenize et ~~se~~
de se deparasser de pucees..

OFFICIER Majeste ! que je chasse les gipsys.

OTHON J'aime mon peuple-gipsy. J'aime
la fumier qui aide mon throne a
~~le~~ fleurir.

PAYSANES Gipsy de bronze.

(la meme)

(Quant ils vient othon s'agenouilleux)

OTHON Mon Peuple, pourquoi as-tu arrêté
de danser ?

OFFICIER Mais c'est correct ?

OTHON Aimes-tu danser ?

PEUPLE Oui !

OTHON Aimes-tu penser ?

PEUPLE Non !

OTHON Peuple idéal ! (~~vous~~ à l'officier)
Savent-ils Dionysos

OFFICIER O Bêtes ! Qui est que savez-vous
de Dionysos

UN Il est Dieu !

OFFICIER Tu es scribe ! Qui on l'arrête !

~~Il~~ Il existe la menace !

Dionysos signifie bandit (du foule)

Tu veux être toi aussi ~~personne~~
arrêté ?

PAYSANS Non !

OTHON Gipsy, mon peuple, avec la ventre
vide tu danses mieux..

PAYSANS Gipsy de bronze tra la la
te saute de joie
J'ai foi en Roi et en la Patère
Ma ventre comme timbale
gonflée de ~~la~~ par la faim

Les communistes et les anarchistes
 fe les coupes comme des petits oignons
 le suis clouvoyant fe seyy

les petits feux du Marx

Fidèle a la constitution, je donne mon vote
 au bon pouvoir et au lieder seducteur
 Liberté et Progrès signifie de payer
 ce que les ~~nos~~ seigneurs nous imposent
 et ainsi d'être fier !

Ne me cote pas

J'ai écoute tout

La vérité une : de vaincre le plus
 fort.

C'est ainsi que je vois avec le ^{plus} fort

Et ~~par~~ ^{par} ceis que vive le Bavarois.

Il est le gardien de ma patrie.

Seulement les étrangers m'aiment

Pour cela ~~est~~ : or mon Roi

au thron et au clergé je serais

fidèle se jusque le moment ou

j'entrerai dans ~~mon~~ cercueil.

(Ils sortent en dansant)

OFFICER O Roi ! Que faire pour Disoyss ?

OTHON Chercher ^{pour} le trouver et lui dire

que la Bavarrie, le coin de la

Grèce, il lui pardonne son

descendance infecte

(Sortent OTHON - Amadis etc)

- 17 -

OFFICIER Ordre royale et les chers lies.

SOLDATS Lies ? Delies ?

OFFICIER Lie ou delie', le bout ou étalé,
je veux le fameux Dionysos
je te voudrais bien le mettre
sur tête-coupée sur le poteau
pointé et de l'exposer à Lamia

SOLDATS A Lamia - à Lamia
se glozifie la Bavarian
(Ils decouvre Dionysos)

SOLDAT Le voici Le voici
~~Cache~~ Caché comme un chat

DIONYSOS Le cul d'Artemis

le sus Dionysos.

je vienne afin de sauver
la terre puternel

OFFICIER Excellence vous avec une chance
de montagne ! Othay
desire ~~vous~~ ^{que vous} ~~ministre~~ ^{scruterez}

(Entrent les partisans le 2 BRAS
1944)

PARÉTIANIS Camarade sommes arrivés
juste à l'heure. Churchill
troupe Athènes. Fout courir
tous la-bras. La bataille s'annonce

capitale.

(Parsons tous excepté Dionysos)
Dionysos La bataille ne terminera jamais

Nous vaincrons toujours
et toujours du de haut.
Le destin de ce pays, tragique.
Si n'écoule pas du sang ~~de~~ d'un
Dieu les Bavarois gouverneront
pour toujours.
Donc je suis venu d'embrasser
la terre de Thèbes
A Marziyouni (Akrópolis)
avec le peuple je vous
me combats.
Mais la balle ~~est~~ est
incapable ~~de~~ ^{de} me tuer
Seulement la Pyramide
va me cimenter.

(Entre Romassos.)

Romassos Prends les donnes de ton coeur et viens
je t'ai préparé ma chambre noire

Don Mais la balle est incapable ^{de} me tuer
~~le mois~~

Rom Dans le jardin Mars est malade

Dion A Akrópolis (Marziyouni) avec
le peuple je combats

Rom Et Mars est malade dans son coeur

DION Le pont d'Arthur ~~qui ne sera fondé~~
sur mon cadavre sera fondé

RUM Prends l'arome de ta douleur
et viens
Tous vont te plaindre +

DION Et quand le dernier de Bavarois
passera de l'autre rive
alors pour vous mes partisans
les rimes et les chansons

CAMPIAMENTS

PHAEDE Mr Francher, ton visage
souriait +
et moi j'étais cette
plumbe sèche
Comment m'avait secoué
le cercle de la jeunesse
Comment souriait
Comme mes lèvres amères

Dionysos va maintenant
à ~~se~~ Ambracinos
après de rencontrer le Poète.

L'eau & ne parlera ~~pas~~ plus
les ~~Atreides~~ Atreides ne tuent plus.

Ils font la propagande [Ils propagandisent]
La force descendra & tragédie
Et la tragédie force

SCÈNE 2

(Le décor de la première Acte)
 (Le trouvant le poète - Phœdre,
 Romancier - journaliste - poète)
 (Entre Dionysos)

DION

A la jambe du Zeus qui m'avait
 offert hospitalité
 et au ventre de Semelos, ma mère,
 et de ~~la Persephone~~ les sandales
 de Persephone
 qui m'ont conduit au roi d'Orchamens
 Et aux nymphes qui m'ont bercé
 Et à la Vigne Divine l'Élysée
 Jamais, o poète, te ne suis pas arrivé
 dans un tel état ~~de tristesse~~
 Ni quand les Titans me coupèrent
 en pièces
 Comme le jour où me juraient
 à Phœdre
 ceux qui l'Histoire ~~me~~ appellera
 les Amants du Pourrir

POÈTE Quelle est leur visage ?

DION Confus !

POÈTE Et quelle est leur relation
 avec la Vigne ?

DIONYSOS vignes au pays de ^{Ph}Pharaons
POET La Grèce pays de Pharaons

DION Pays du desert
POET Avec des pyramides ?

DION Pyramides du pouvoir

POET O dur destin !

PHAEDE Dionysos, es-ce que ^{tu} l'exagères ~~tu~~ ?

POET Et quelle est la place du Poete

DION Le poete est mort

POET Amis habillés en noir
visage pale
venez donc mon paroles
afin de vivre avec
la meme pulsation
tous ensemble

Aujourd'hui le soir est triste
mais nous enjoyerons le soir

DION Il fait nuit..

POET Amvzavniko, prends moi dans
tes bras

DION Avec des suicides et des meurtres

ROM Des visims et des surcelles

Toujours

~~Programmes~~,
Plateformes, slogans, initiatives
internationales

Dion

Des rêves blessés

Rom

Illusions

Dion

Des fausses vérités qui te' endorment

Poët

J'ai compris.. Le Navire s'écoule
en fonte.. ~~Qui~~ ^{faite} ~~peut~~ ^{faite} ~~faire~~?
De me noyer? Ou de sauter la
scabelle.?

Pour

Adressez-vous au ministère de Vents
à pour votre renouvellement

Dion

~~##~~ Silence! Écoutez Romossini
Chante son dernier Chanson
avec les hellènes!

Rom

Ma pensée tombe dans la nuit
avec nostalgie

~~de~~ au jardin et à la ~~so~~ ^{Sirena}

PEUPLE

^{L'âme}
Tombe dans la nuit ~~l'âme~~
Avec nostalgie le soir
ouvre ses ailes

Rom

Les roses sont évanouies comme ^{des} ~~des~~ ^{des}
sur les carreaux le jour est en
train de mourir

Soustr

La lumière s'éteint. Fait nuit

PEUPLE Ainsi avant hier le Soir était doux,
Romy ~~tes~~ Chagrins qui ne s'était donné
 devienais étoile nuage éloigné'

PEUPLE C'est l'heure où mouroissent
 les Poètes
 devienent étoiles ~~en~~ nuages éloigné'

Romy Aggrandissait le linceulle
 filés avec méchante hâte
 par le Desoin, Mère.

SOLIST La lumière s'en va. Fait noir.

PEUPLE Or Ainsi avant hier le Soir était doux

Romy Quant mon chagrin se fait étendre
 sans explication (sans)
 la ^{sierra} ~~sierra~~ perdrait le dernier rose

PEUPLE Le dernier rose, Romiossini,
~~s'est~~ ~~disparait~~ ~~en~~ disparait
 dans l'air

Romy ~~et~~ Le Lac est couvert
 avec des feuilles ~~de~~ mortes
 Les étoiles approchent
 chagrins loingtaines.

SOLIST La lumière s'éteint. Fait nuit

PEUPLE Ainsi avant hier le Soir était doux
 (Romiossini ~~s'est~~) et le peuple ~~soutient~~

SCENE 3

(Entrent des Soldats. Le Roi PAULOS
et la Reine FREDERICA. Portés
par des Paysannes. Hommes et femme
du Palan. Ep. que 1948. A)

SOLDAT Marxistes, Léninistes, à Sibérie
Ici démocratie glichbouryenne
La Grèce appartient ~~à~~ à l'opprimeur
Résistants salauds. Tous ~~en~~ en
prison!

(Voient Dionisos)

Le voilà Le voilà
accourpi comme un chat

DION Le cul de Ganimidis!

FRED Liez-le bien pour ne pas le refaire
Je veux un procès à la Beloyannis.

PAULOS Mais l'armée demande autre chose

OFFICER Le poteaux est dressé à Lamia.

SOLDAT A Lamia A Lamie
se glorifie la Adixbouryjin

FRED Je ne veux pas ~~une~~ une autre
affaire Lounbraus

Pythie était catégorique
Afin ~~de l'avis~~ d'avis une solution
déterminée ~~déterminable~~

Dionysos doit être jugé
par un Poursuiv de Pyramide
sans pitié!

OFFICIER A la prison

SOLDAT A la prison

POETE Attendez ! que le Peuple décide

FRED qui est celui-ci l'important ?

~~POETE~~ ^{OFFIC} Un poète c'est à dire poète

FRED Il y a n'a encore des poètes ?
Pourquoi existent les prisons ?

PAULS Qu'on fasse entrer le Peuple
occasion unique
pour que brille
le verite historique
(Le Peuple entre)

PEUPLE Olive-olive et ~~Pauls~~ Pauls Roi
le paye ce que je dois à l'Etat
sans hesitation

et les derniers sous
je les donne à l'Eglise

Tous ça je les trouverais
au Ciel. ~~et~~ ..

La leçon que nous avons donné
il éclaireront pour toujours
Le Peuple est une zuche
qui attaquez celui qui le persèque

PEUPE le te donne une ~~vision~~ grande vision
 Le monde est à toi
 Tu Deviens le Maître de ton destin
 La lumière se trouve en toi

OFICIER Langage anarchiste
 devant le Roi
 Punition exemplaire ..

PARLER Non ! Arrêtez.
 Le Peuple prendra la décision

PEUPLE olive-olive et Parler Roi

PEUPE le te donne vision
 le te donne la vérité

PEUPLE ~~Sache~~ La vérité c'est une
 Paresse et routine

PARLER Mais Peuple prends toi la
 décide toi-même ~~decision~~

PEUPLE A Lami A Lami
 se glorifie Gilyx Bourgeois !

OFICIER ~~Hier~~ Romiozzi vienno ..

FREDEA Romiozzi ?
 A-t-elle sept ames ?

PARLER Faut pas qu'elle nous trouve ici
 D'ailleurs l'avenir est eccis
 Faut partir de suite

FREDER

Nous confirmer l'histoire
 C'est elle qui donnera
 la solution finale
 Poete ! ne demande d'etre
 glorifier par une punition royale

PARVO

Tout seul ^{te} du punira toi-meme
 Mais avant le peuple va
 te cracher ai ^{la} figure

OFFICIER

Peuple ! Crache et crache
 Crache et crache
 Fait-pas que nous trouve
 Romiosin

Quand te la vois je suis de moi
~~le tancer~~

(Sortent)

(entre Romiosin ~~avec~~)

SCENE 4

ROMIOS

l'etait toujours heureuse !
~~pour~~ mes compositions etoient
 de gens qui chantaient
 et dansaient ~~des~~ belles aies
 de ~~notre~~ ma patrie, nostalgiques.

Qui charmement ~~et~~ ^{en} distillaient
 de baume au coeur et ~~en~~ ~~(exercer)~~

exerce

le cerveau.

~~l'exercer~~

DION Ta patrie, ma patrie - Terre benie
Habitamin des dieux

PHAEDR Jamais Athènes n'était plus belle
que les jours de la bataille du Peccante
le 7e ~~sept~~ regardais Dionysos
de la colline Filopappos

DION Tu n'avant pas peur de detonations ?

ROMY Au 10 Decembre avant commencé
la procession

Garçons et filles tuis
Passent au printemps
bras dans le bras

LES AUTRES Et apres ?

ROMY Les hauts et les bas.. Choses connues
Jusque..

LES AUTRES Jusque..?

ROMY Qu' il est venu..

LES AUTRES Sirossas ?

ROMY A la maison, devail.. vous voyez
Papadopoulos et sa bande. Le pere
deprece et la margon oepheline.
Ma mere seule. Alors on frappe
à la porte " Qui est-ce ? " de-
mande la mere

JOHAN Le Dr "Changer la vie" !

ROMY Comment ~~avoir~~ l'aver-vous devner ?

AUTRES Et alors ?

ROM Mais vous, vous avec une voix zoqueuse.
On disait voix d'ours

POUN Etait usé par le fausses verbeis

DION C'était alors ça !

POUN Un simple intermédiaire. ~~Et~~
~~de~~ l'interprète la pensée des
représentants. Le noir de faire
le noir blanc. Le blanc vert.
Et le vert rouge

POET O Ideologie des couleurs !

PHIAGA A la pensée de ~~PRO~~ /zeu!
Ces soupe ^{termine} au noir
_{amère}
_{s'acère}

ROM Et n'avait demandé solennellement
au mariage. " Si vous la desire.
La veut ~~de~~ pour lui. " Et alors...

AUTRES Et alors ?

ROM Avait sortie la coquille et dit
" Ecouter sa voix "

AUTRES Et alors ?

ROM Voix virile. Historique. Qui se la
sens dans mes dedans de plus en
plus. Comme Eyzime sentait
le vent du nord. Comme une trompe
qui gratte.

PHAROS O misérable ! des

ROM Et m'enveloppement ~~les~~ vissions
qui électrisent le sort fier.

POET Et ta ventée ?

ROM ~~Do~~ Gonflait

DION (à Phares) C'était toi qui
gonflait la trizimpe ?

POUV Moi je commentais

DION Et qui gonflait ?

POET (à Rom) Tu parles avec énigmes

ROM La mer sera vidée du cœur
de l'homme

TOURN Ah Egée deviendra Sahara

POET Et le peuple ?

TOURN Cymbale au vent

TOUS Enterrez les rêves !

POET La litonie de ~~l'homme~~ ~~son~~ départ
souffles

ROM Les côtes ~~faussent~~ poussaient

POET Sur cette terre je vais couler mes sangs

ROM Tu es l'âme de la terre

DION Tu es la voix de l'~~eau~~ cœur

POET Laissez-moi de promener mon regard
pour une dernière fois sur les lieux
« bien aimés.

ROM Toutes rappelle le même chanson
Si le chanson arrête
vnt arrêter ~~les chansons~~
et noircissent les changements du monde

POET Ma solitude est cacheter
par les chansons
qui reflètent

DION Pour quelle chanson tu parles
Puisque tu prendra avec toi
la voix des oiseaux
la voix des eaux.

POETE Toujours le chanson reconnaît

SCENE 5

JOURN Une barque au lac. Nous repêche

POET glisse sur les eaux

PHAT n'est pas ^{des} le canoëux

ROM A. + ~~elle~~ ^{il} voyageur ?

JOURN Seulement un

POET Vêtu en noir

JOURN Le Paupé vient

PHAT De Court attelé

ROM Epouvante
(Peuple. Ils entrent en courant)

PEUPLE Les zivieres se levent.
Les montagnes changent de place

DION (en regardant le lac) Emissaire de Zeus
Les dieux ~~se~~ vivent ?

PEUPLE Les dieux ~~se~~ vivent ?
DION Que nous l'entendons attentivement

PEUPLE Qui est qui ?

DION Ange du futur.
Esprit est-tu voix ?
Dis ce que tu as à nous dire

MESSAGER Disyns te te salue.

De ~~moi~~ mon conseil eternel
~~Zeus~~ une ordre venue
de dieux d'olymp
n'avant commanda de sortir
l'estrange et empêcher
la mort du poete

PEUPLE Les Betes parlent.
Les ~~eaux~~ chantent
Les arbres marchent

PHAEDRO Signes divines

ROM Daim-biaques (Démoniaques)

DION Esprit ! Parle clairement
Ces signes que signifissent ?

MESSAG La nature ne pardonne pas
ce qui va venir. L'araignée

le fer prit le départ

PEUPLE Parle clairement !

MESSAG Des millecs de pieds empoisonés
Ailes crochues

PEUPLE Versent du sang et de mort
En Grèce quand viendra ?

MESSAG ~~Et~~ Sauterelle d'abord empoisonnée

PEUPLE D'ou sortira ?

MES Punition divine. ! De la terre sec

~~PEUPLE~~
PEUPLE Et apres ?

MES L'arrangé de fer Conquit cette
terre sacrée.

PET Et qu'est qu'il deviendra
la race humaine ?

MES Je vois de ^{faire} noyer ~~ici~~ dans le sang
l'arrangé de fer !

PEUPLE ~~Oh~~ Gloire ! Gloire !
Moment sublime !

DION Pas pour la petite Grèce

PEUPLE Dimyssi, qu'est ce que tu dis ?

DION L'Esprit va nous dire tout
de suite

PEUPLE Il faut nous dire.
MES Que j'arrête ici. le voudrais
sauver le Peere

POET Espait des ce que tu vois. ~~Le~~
~~regard est et ma vie~~
~~est se est le sens de ma~~
~~vie~~

MES ~~Pas si dure~~

Ma vie est la verité

MES Pas si ~~dure~~ dure .. Le coeur
de l'homme ^{est} et faible pour
que la subisse. Aujourd'hui
c'est pour la dernière fois
que les bêtes parlent +
les arbres marchent, les eaux
changent.

Don Tu entends par là que la
Nature va rennacer
la Nature. ?

MES Je vois le grand silence ..

PEUPLE Et le coeur de l'homme ?
Qu'est qu'il ~~va~~ deviendra ?

MES Terre brûlée.

POETE

O ali et trisali !

MES

Pour cela Dionysoz dieu divin.
Faut partir de cette terre

POETE

Et les dieux ?

MES

Vont mourir eux aussi

ROM

Et le chant ~~des~~ ^{des} eaux ?

MES

Ombres des ombres

(Le poete se prête a suicide)

PEUPLES

Non ! Azote, Poete

AUTRES

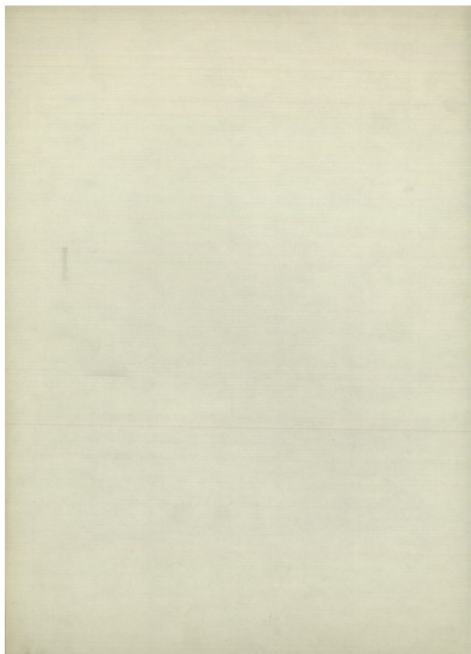
Avec toi tu tue la vie !

(Le poete vise le public)

POETE

Als ! le tire sur l'avenir.

FIN

Σημειώσεις
Notes

43

Καρπώδης... όργανο

December Δεκέμβριος

OCT	NOV	DEC
S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S
K Δ Τ Τ Π Π Σ	K Δ Τ Τ Π Π Σ	K Δ Τ Τ Π Π Σ
1 2 3 4 5 6	1 2 3	1
7 8 9 10 11 12 13	4 5 6 7 8 9 10	2 3 4 5 6 7 8
14 15 16 17 18 19 20	11 12 13 14 15 16 17	9 10 11 12 13 14 15
21 22 23 24 25 26 27	18 19 20 21 22 23 24	16 17 18 19 20 21 22
28 29 30 31	25 26 27 28 29 30	23 24 25 26 27 28 29
		30 31

Monday
Δευτέρα

24

Tuesday
Τρίτη

25

Wednesday
Τετάρτη

26

Christmas (holiday)
Χριστούγεννα (αργία)

Boxing Day (holiday)
Συναχά Θεοτόκου (αργία)

Σελήνη (B)

Αμφίον

Ὁ ἀσπίνος ἐστὶν ἄσπινος
ὅμοιος δὲ ἀσπίνος ἀσπίνος

Βαίλα

Ἐπιπέδον ἐστὶν ἄσπινος
- ἄσπινος ἐστὶν ἄσπινος

Βαίλα

Ἐστὶν ἄσπινος ἄσπινος
ἐστὶν ἄσπινος ἄσπινος

Ἐστὶν ἄσπινος ἄσπινος
ἐστὶν ἄσπινος ἄσπινος

Ἐστὶν ἄσπινος ἄσπινος
ἐστὶν ἄσπινος ἄσπινος

Βαίλα

Ἐστὶν ἄσπινος ἄσπινος
ἐστὶν ἄσπινος ἄσπινος

Βαίλα

Ἐστὶν ἄσπινος ἄσπινος
ἐστὶν ἄσπινος ἄσπινος

January Ιανουάριος

FEB		MAR		APR	
S	M	S	M	S	M
Κ	Δ	Κ	Δ	Κ	Δ
	1 2		1 2	1 2 3 4 5 6	
3 4 5 6 7 8 9		3 4 5 6 7 8 9		7 8 9 10 11 12 13	
10 11 12 13 14 15 16		10 11 12 13 14 15 16		14 15 16 17 18 19 20	
17 18 19 20 21 22 23		17 18 19 20 21 22 23		21 22 23 24 25 26 27	
24 25 26 27 28		24 25 26 27 28 29 30		28 29 30	
		31			

Thursday Πέμπτη 3 Friday Παρασκευή 4 Saturday Σάββατο 5

Δημο Αιτιολογία
Κορ Αδελφός; Π.β.
Κορ Ονομασία Κορνήλιος
 Εύρω αείδω ευστα;

Κορ Ονομασία ον ονομασία
 Τι προσέτε.

Κορ Αδελφός ον ονομασία
 Αδελφός ον ονομασία
 ον ονομασία

Κορ ον ονομασία ον ονομασία
 ον ονομασία... Sunday Κυριακή 6

Επίσημο Άγια Θεοφάνεια

Κορ Αδελφός ον ονομασία ον ονομασία
Κορ Αδελφός ον ονομασία ον ονομασία
Κορ Αδελφός ον ονομασία ον ονομασία
 (ον ονομασία ον ονομασία)

January Ιανουάριος

NOV							DEC							JAN						
S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S
κ	α	τ	ρ	ο	ε	ς	κ	α	τ	ρ	ο	ε	ς	κ	α	τ	ρ	ο	ε	ς
				1	2	3						1				1	2	3	4	5
4	5	6	7	8	9	10	2	3	4	5	6	7	8	6	7	8	9	10	11	12
11	12	13	14	15	16	17	9	10	11	12	13	14	15	13	14	15	16	17	18	19
18	19	20	21	22	23	24	16	17	18	19	20	21	22	20	21	22	23	24	25	26
25	26	27	28	29	30		23	24	25	26	27	28	29	27	28	29	30	31		
							30	31												

Monday Δευτέρα 7

Tuesday Τρίτη 8

Wednesday Τετάρτη 9

St. John Baptist
Αγ. Ιωάννου Προδρόμου

Πρωίνο

Δω' αβίτη, 6 κέρας

Αβίτη ορ τυρ

για 15 μινουτ

κ. Αβίτη

Κεφ.

6 Αβίτη

Αβίτη ορ

Δυπλο

Μα. Ρι. Για κέρας

ορ Εορ. 80 ;

Καζιόλας

Σημ. ορ κέρας

Αβίτη ορ τυρ

αβίτη 50

Αβίτη

Καζιόλας

Αβίτη ορ κέρας

επίο Πρωίνο ;

Πρωίνο

κτ. τ. ;

Φαν

Επίο

68

FEB					MAR					APR														
S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S				
Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ							
				1	2					1	2				1	2	3	4	5	6				
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			28	29	30	31			28	29	30										

January Ιανουάριος

Thursday
Πέμπτη

10

Friday
Παρασκευή

11

Saturday
Σάββατο

12

Πρωί

Μα τι;

Καθώςτι θυμάμαι. ΔΕΕ 100
• οφείλω
για το βιβλίοκαι τι σκεπάζω;
και της γλώσσας Έτσι;ΔύοΕίχα κάποια βιβλία
πρόσφατα ή οφείλω να
απομακρύνω από τις υπηρεσίες

(Mant's Book)

Πρωί

Δύο

Πρωί

Δύο

Πρωί

Δύο

(ο καθένας
με τον δικό)Sunday
Κυριακή

13

NOV	NOV	DEC	DEC	JAN	JAN
S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S
K A T T P P E	K A T T P P E	K A T T P P E	K A T T P P E	K A T T P P E	K A T T P P E
1 2 3	1 2 3	1	1	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
4 5 6 7 8 9 10	4 5 6 7 8 9 10	2 3 4 5 6 7 8	2 3 4 5 6 7 8	6 7 8 9 10 11 12	6 7 8 9 10 11 12
11 12 13 14 15 16 17	11 12 13 14 15 16 17	9 10 11 12 13 14 15	9 10 11 12 13 14 15	13 14 15 16 17 18 19	13 14 15 16 17 18 19
18 19 20 21 22 23 24	18 19 20 21 22 23 24	16 17 18 19 20 21 22	16 17 18 19 20 21 22	20 21 22 23 24 25 26	20 21 22 23 24 25 26
25 26 27 28 29 30	25 26 27 28 29 30	23 24 25 26 27 28 29	23 24 25 26 27 28 29	27 28 29 30 31	27 28 29 30 31
		30 31	30 31		

January Ιανουάριος

Monday
Δευτέρα

14

Tuesday
Τρίτη

15

Wednesday
Τετάρτη

16

Απομνημόνευση (Βασίλειος) ΕΜΜΕΛΗ

Μετὰ τὴν κρίσιν
τοῦ Δία
νοῦ τῆς ἐξουσίας

καὶ φαίνεται καὶ οὐκ
ἐπιπέσει οὐρανὸς
ἐπ' αὐτὴν

καὶ οὐκ ἀποδοξασθήσεται
ἐν τῇ ἐξουσίᾳ

καὶ τὸ πνεῦμα
καὶ τὸ ἕλεος καὶ
καὶ τὸ ἄνεμα καὶ τὸ ἄνεμα

καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἄνεμα
καὶ τὸ ἄνεμα καὶ τὸ ἄνεμα

καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἄνεμα
καὶ τὸ ἄνεμα καὶ τὸ ἄνεμα

FEB							MAY							APR							MAY							APR						
S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S
Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ	Σ	Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ	Σ	Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ	Σ	Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ	Σ	Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ	Σ
					1	2																												
3	4	5	6	7	8	9	3	4	5	6	7	8	9	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
10	11	12	13	14	15	16	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	28	29	30				
17	18	19	20	21	22	23	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30														
24	25	26	27	28			24	25	26	27	28	29	30																					

January Ιανουάριος

Thursday Πέμπτη

17

St. Anthony Αγ. Αντωνίου

Friday Παρασκευή

18

St. Athanasios Αγ. Αθανασίου

Saturday Σάββατο

19

οὐκ ἀνίστα ἔσται
 διὰ τὴν κοίτην ἡμῶν
 τὴν αἰῶνα

ὅσο οἱ πόδες αὐτοῦ
 ἔκλινον ἐπὶ τὴν γῆν

αὐτοῦ οἱ πόδες
 ἐκκλίνοισιν ἐπὶ τὴν γῆν

οἱ πόδες αὐτοῦ
 ἐκκλίνοισιν ἐπὶ τὴν γῆν

Κυριακή Τὴν ἑβδόμη ~~ἡμέραν~~ ἔσται ~~ἡμέρα~~ Sunday Κυριακή 20

St. Euthymios Αγ. Ευθυμίου

Ἄνθρωπος ἐπισημῶν
 Κωνσταντῆ καὶ οἰκιστὴς οὐκ ἔσται ἡμέρα
 Ἄνθρωπος Ἀγαθὸς οὐκ ἔσται ἡμέρα
 Ἄνθρωπος ἡ ἐξουσία αὐτοῦ οὐκ ἔσται ἡμέρα
 Ἄνθρωπος Χρῆμα οὐκ ἔσται ἡμέρα

NOV	NOE	DEC	GEN	JAN	IAN
S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S
K A T T P P P	K A T T P P P	K A T T P P P	K A T T P P P	K A T T P P P	K A T T P P P
	1 2 3		1		1 2 3 4 5
4 5 6 7 8 9 10		2 3 4 5 6 7 8		6 7 8 9 10 11 12	
11 12 13 14 15 16 17		9 10 11 12 13 14 15		13 14 15 16 17 18 19	
18 19 20 21 22 23 24		16 17 18 19 20 21 22		20 21 22 23 24 25 26	
25 26 27 28 29 30		23 24 25 26 27 28 29		27 28 29 30 31	
		30 31			

January Ιανουάριος

Monday
Δευτέρα

21

Tuesday
Τρίτη

22

Wednesday
Τετάρτη

23

Καλησπέρα ΜΜ αναστασία,
 Δίωξη της παλιάς της Εφρούς
 Ήταν η παλιά σου
Φαντα Δέσποτα ήταν η παλιά σου;
 Τηξίς ήταν η παλιά σου;
 Σου σου είπαν;
 σου είπαν;
 ο παλιός σου;

Καλησπέρα Φαντα - Σου είπαν
 ησούι ~~σου~~ σου είπαν σου
 οι σου;

Φαντα ~~σου~~ σου είπαν σου

Δίωξη σου είπαν σου

Καλησπέρα Η παλιά σου
 σου είπαν σου

Δίωξη ΜΜ αναστασία. ΜΜ σου
 σου είπαν σου

FEB							MAR							APR						
S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S
Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ	Σ	Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ		
				1	2						1	2			1	2	3	4	5	6
3	4	5	6	7	8	9	3	4	5	6	7	8	9	7	8	9	10	11	12	13
10	11	12	13	14	15	16	10	11	12	13	14	15	16	14	15	16	17	18	19	20
17	18	19	20	21	22	23	17	18	19	20	21	22	23	21	22	23	24	25	26	27
24	25	26	27	28			24	25	26	27	28	29	30	28	29	30				
							31													

January Ιανουάριος

Thursday
Πέμπτη

24

Friday
Παρασκευή

25

Saturday
Σάββατο

26

ΓεωργίουSt. Gregory
Αγ. Γρηγορίου Θεολόγου

Mr. οράτορας

και απογευματινών

Δυσκοι

Mr. ορυσκοι

συνδίστατος

και Πρωτοδ. ορυσκοι

Μαρίνης

Mr. Μαρίνης και η Κωνσταντίνης

Δωρ. και η ΈγγοναΜαρίνης

και η Μαρίνης και η Γεωργίου

ορυσκοι

Sunday
Κυριακή

27

Κωνσταντίνης

Κωνσταντίνης και η Κωνσταντίνης

το Εθν. Συγγράμ.

Ταχυδρομίου

Κωνσταντίνης και η Κωνσταντίνης

και η Κωνσταντίνης

η και η Κωνσταντίνης και η Κωνσταντίνης

January Ιανουάριος

DEC	ΔΕΚ	JAN	ΙΑΝ	FEB	ΦΕΒ
S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S
K Δ Τ Π Π Σ	K Δ Τ Π Π Σ	K Δ Τ Π Π Σ	K Δ Τ Π Π Σ	K Δ Τ Π Π Σ	K Δ Τ Π Π Σ
	1	1 2 3 4 5		1 2	
2 3 4 5 6 7 8		6 7 8 9 10 11 12		3 4 5 6 7 8 9	
9 10 11 12 13 14 15		13 14 15 16 17 18 19		10 11 12 13 14 15 16	
16 17 18 19 20 21 22		20 21 22 23 24 25 26		17 18 19 20 21 22 23	
23 24 25 26 27 28 29		27 28 29 30 31		24 25 26 27 28	
30 31					

Monday
Δευτέρα

28

Tuesday
Τρίτη

29

Wednesday
Τετάρτη

30

Καλημέρα (από ορθόδοξους)
 Ανεγνωρίστημι
 καλημέρα
 καλημέρα
 Α. η ανωνυμία!

Three Hierarchs
Τριών Αρχαίων

February Φεβρουάριος

DEC	GEN	JAN	FEB	MAR
S M T W T F S Κ Δ Τ Τ Π Π Σ	1	1 2 3 4 5	1 2	1 2
2 3 4 5 6 7 8	6 7 8 9 10 11 12	6 7 8 9 10 11 12	3 4 5 6 7 8 9	10 11 12 13 14 15 16
9 10 11 12 13 14 15	13 14 15 16 17 18 19	13 14 15 16 17 18 19	10 11 12 13 14 15 16	17 18 19 20 21 22 23
16 17 18 19 20 21 22	20 21 22 23 24 25 26	20 21 22 23 24 25 26	17 18 19 20 21 22 23	24 25 26 27 28
23 24 25 26 27 28 29	27 28 29 30 31	27 28 29 30 31	24 25 26 27 28	
30 31				

Monday
Δευτέρα

4

Tuesday
Τρίτη

5

Wednesday
Τετάρτη

6

Στι παραμονή της Αγίας
και οι φίλοι της φιλίας

Ασπύρι Δω οι Ένοβλας
στ' ευνοιασμού

Ρωμαιοί

Στι 10 ου Δεκεμβρίου
αρχαία & ασπύρι
αγία και κακοί
μασάρι

και ασπύρι ασπύρι
αγασπύρι

{ Δωμν
Δωμν
Καγο

και πρσι; και πρσι;

Ρωμαιοί

Καρι βασις - Αρι βασις
και και τσι αβτι

February Φεβρουάριος

DEC	DEC	JAN	JAN	FEB	DEC
S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S
Κ Α Τ Π Π Π Ζ	Κ Α Τ Π Π Π Ζ	Κ Α Τ Π Π Π Ζ	Κ Α Τ Π Π Π Ζ	Κ Α Τ Π Π Π Ζ	Κ Α Τ Π Π Π Ζ
	1	1 2 3 4 5		1 2	
2 3 4 5 6 7 8	6 7 8 9 10 11 12		3 4 5 6 7 8 9		
9 10 11 12 13 14 15	13 14 15 16 17 18 19		10 11 12 13 14 15 16		
16 17 18 19 20 21 22	20 21 22 23 24 25 26		17 18 19 20 21 22 23		
23 24 25 26 27 28 29	27 28 29 30 31		24 25 26 27 28		
30 31					

Monday
Δευτέρα

11

Tuesday
Τρίτη

12

Wednesday
Τετάρτη

13

Αρχές Η Αρχές

Πορτοκάλια και οι πορτοκαλιές

Δ.Κ. Αποστολές; Αποστολές;

Πορτοκάλια Μαι είσαι εμένα ευνο
χάρους

Ου αγαπώ ευνοί Αποστολές
Τέρας ή πορτοκάλια

Καρπούζια Έχει διαπραγματεύσεις
αυτός της οργάνωσης

Δ. ώστε αυτών ηδω;

Πορτ. Αποστολές;

Καρπ. Είναι αμφίσημο Αποστολές
Εργαστείτε και ούτως
σε Αποστολές

MAR							APR							MAY								
S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S		
Κ	Α	Τ	Π	Π	Σ		Κ	Α	Τ	Π	Π	Σ		Κ	Α	Τ	Π	Π	Σ			
				1	2				1	2	3	4	5	6				1	2	3	4	
3	4	5	6	7	8	9	7	8	9	10	11	12	13		5	6	7	8	9	10	11	
10	11	12	13	14	15	16	14	15	16	17	18	19	20		12	13	14	15	16	17	18	
17	18	19	20	21	22	23	21	22	23	24	25	26	27		19	20	21	22	23	24	25	
24	25	26	27	28	29	30	28	29	30						26	27	28	29	30	31		
31																						

February Φεβρουάριος

Thursday Πέμπτη **14** Friday Παρασκευή **15** Saturday Σάββατο **16**

Υπακούω τῷ πατέρα κ
 τῷ κείνῳ ὄντι

Ἐν ὄντι ὄντος
 ἡγαίου
 ἕνεκα τοῦ ἀγαθοῦ ~~καὶ~~ πατέρα

Καθαίνω

ὡς ἵδρωσιν
 ἐν ἁμαρτίᾳ!

Φανερὰ

Μαί τι ὄντι σου ἡγάθη
 ἄντι ἡ σούρα

κατανοῶ τῷ
 πατέρα

Sunday
 Κυριακή **17**

Πρωτος

καὶ τῷ ἑμῶν
 ἁμαρτίᾳ
 ἡσ' οἱ πατέρα
 σου

ὁ ἁγίος σου ἀγαθὸς
 ἀν' ἡμᾶς

February Φεβρουάριος

DEC	ΔΕΚ	JAN	ΙΑΝ	FEB	ΦΕΒ
3 4 5 6 7 8	Κ Δ Τ Π Π Σ	9 10 11 12 13	Α Β Γ Δ Ε Σ	14 15 16 17 18	Κ Δ Τ Π Π Σ
16 17 18 19 20 21 22	Κ Δ Τ Π Π Σ	23 24 25 26 27 28 29	Α Β Γ Δ Ε Σ	30 31	Κ Δ Τ Π Π Σ

Monday
Δευτέρα

18

Tuesday
Τρίτη

19

Wednesday
Τετάρτη

20

St. Philothei
Ay. Theodoris

Go and know them
and give us prayers
especially
for us
and for
and for

ΔΦΚ και για ; και για ;

Ρυρ Εργασιας των Τριτων
~~Α Δευτερας~~
~~Ημερας~~

και για εμας
Αν οτι ο
Εμας

ΔΦΚ και για και για !

February Φεβρουάριος

JAN							FEB							MAR						
S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S
Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ		Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ		Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ	
		1	2	3	4	5				1	2								1	2
6	7	8	9	10	11	12	3	4	5	6	7	8	9	3	4	5	6	7	8	9
13	14	15	16	17	18	19	10	11	12	13	14	15	16	10	11	12	13	14	15	16
20	21	22	23	24	25	26	17	18	19	20	21	22	23	17	18	19	20	21	22	23
27	28	29	30	31			24	25	26	27	28			24	25	26	27	28	29	30
														31						

Monday
Δευτέρα

25

Tuesday
Τρίτη

26

Wednesday
Τετάρτη

27

Shrove Monday (holiday)
Καθολή Δευτέρα (αργία)

ΑΓΙΟΣ Σ

Μεγάλη για γένησιν...

ΡΩΜΗΟΣ

Μεγάλη ται' ἀπαύτατος
αυτῶν κτισθέντων
τῶν μακρῶν κρητῶν.

Δοκ. Φ. Κων

Καὶ οἱ Μεγάλοι

Πω

Γέννησιν

ΑΓΙΟΣ (αὐτῶν κρητῶν)

Ἐπί Σατ' ~~...~~

Γέννησιν

αὐτῶν τῶν κρητῶν

Κω

Ἐπί Σατ'...

Πω

Καὶ αὐτῶν γέννησιν

Κω

Ἐπί Σατ'...

Ἐπί Σατ'...

Ἐπί Σατ'...

March Μάρτιος

APR	ΑΠΡ
S M T W T F S	Σ Μ Τ Ψ Τ Φ Σ
4 5 6 7 8 9 10 11 12	4 5 6 7 8 9 10 11 12
13 14 15 16 17 18 19 20	13 14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27	21 22 23 24 25 26 27
28 29 30	28 29 30

MAY	ΜΑΙ
S M T W T F S	Σ Μ Τ Ψ Τ Φ Σ
1 2 3 4	1 2 3 4
5 6 7 8 9 10 11	5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18	12 13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25	19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31	26 27 28 29 30 31

JUNE	ΙΟΥΝ
S M T W T F S	Σ Μ Τ Ψ Τ Φ Σ
1	1
2 3 4 5 6 7 8	2 3 4 5 6 7 8
9 10 11 12 13 14 15	9 10 11 12 13 14 15
16 17 18 19 20 21 22	16 17 18 19 20 21 22
23 24 25 26 27 28 29	23 24 25 26 27 28 29
30	30

Thursday Πέμπτη 28

Ρωμιο

0/7

Friday Παρασκευή 1

Αερομεταφορές

ω ω ω ω

Saturday Σάββατο 2

Sunday Κυριακή 3

March Μάρτιος

JAN	FEB	MAR
S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S
4 5 6 7 8 9 10 11 12	4 5 6 7 8 9 10 11 12	4 5 6 7 8 9 10 11 12
1 2 3 4 5	1 2	1 2
6 7 8 9 10 11 12	3 4 5 6 7 8 9	3 4 5 6 7 8 9
13 14 15 16 17 18 19	10 11 12 13 14 15 16	10 11 12 13 14 15 16
20 21 22 23 24 25 26	17 18 19 20 21 22 23	17 18 19 20 21 22 23
27 28 29 30 31	24 25 26 27 28	24 25 26 27 28 29 30 31

Monday Δευτέρα 4 Tuesday Τρίτη 5 Wednesday Τετάρτη 6

Ο ΠΑΡΑΘΩΣ

ΟΝΕΡΑ ΣΤ ΜΙΑ ΟΡΑΣΗ

Ο ΝΙΚΟΣ (Βασιλιάς) κινείται σε ύψους 20.
Κρατά ένα κίτρινο χαρτί.

Μην διστάει να κλείσει το γράμμα
Ναός

Σαν για χάρη αποφασίζω ή επί.

di appello.

Αποφασίζω,

Επί, ή

αποφασίζω.

Ναός απίστευτο.

It means that

~~Δευ~~

Ο Νίκος Αγγελος ορίστηκε σε

αποστολή τριπ.

Τόσο για να μην είναι χαρτί και

κλείνει σε ένα τριπ.

Επίσης το να κλείσει σε τριπ

Τριπ είναι ο Νίκος ο οποίος

March Μάρτιος

APR	ΑΠΡ
S M T W T F S	Σ Μ Τ Ψ Τ Φ Σ
Κ Δ Ε ΣΤ Ρ Η Θ	Κ Δ Ε ΣΤ Ρ Η Θ
1 2 3 4 5 6	7 8 9 10 11 12 13
14 15 16 17 18 19 20	21 22 23 24 25 26 27
28 29 30	

MAY	ΜΑΙ
S M T W T F S	Σ Μ Τ Ψ Τ Φ Σ
Κ Δ Ε ΣΤ Ρ Η Θ	Κ Δ Ε ΣΤ Ρ Η Θ
1 2 3 4	5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18	19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31	

JUNE	ΙΟΥΝ
S M T W T F S	Σ Μ Τ Ψ Τ Φ Σ
Κ Δ Ε ΣΤ Ρ Η Θ	Κ Δ Ε ΣΤ Ρ Η Θ
1	2 3 4 5 6 7 8
9 10 11 12 13 14 15	16 17 18 19 20 21 22
23 24 25 26 27 28 29	30

Thursday Πέμπτη 7

Friday Παρασκευή 8

Saturday Σάββατο 9

Σήμερα είναι η μέρα που είναι ο Μάρτιος ο.
 Είναι ο καιρός να ζήσουμε -
 Τα βράδια να μην είναι κρύα να
 έχουμε οι άνθρωποι να ζήσουμε.
 Είναι ημερα - οι άνθρωποι - οι άνθρωποι
 να ζήσουν ο.
 To

Sunday Κυριακή 10

March Μάρτιος

JAN	FEB	MAR
S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S
K Δ Τ Π Π Π Π	K Δ Τ Π Π Π Π	K Δ Τ Π Π Π Π
1 2 3 4 5	1 2	1 2
6 7 8 9 10 11 12	3 4 5 6 7 8 9	3 4 5 6 7 8 9
13 14 15 16 17 18 19	10 11 12 13 14 15 16	10 11 12 13 14 15 16
20 21 22 23 24 25 26	17 18 19 20 21 22 23	17 18 19 20 21 22 23
27 28 29 30 31	24 25 26 27 28	24 25 26 27 28 29 30 31

Monday
Δευτέρα

11

Tuesday
Τρίτη

12

Wednesday
Τετάρτη

13

Handwritten notes and dates are visible in the background of the lined area.

March Μάρτιος

APR							APR						
S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S
Κ	Δ	Τ	Π	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Π	Π	Π	Σ
							1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13							
14	15	16	17	18	19	20							
21	22	23	24	25	26	27							
28	29	30											

MAY							MAY						
S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S
Κ	Δ	Τ	Π	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Π	Π	Π	Σ
							1	2	3	4			
5	6	7	8	9	10	11							
12	13	14	15	16	17	18							
19	20	21	22	23	24	25							
26	27	28	29	30	31								

JUNE							JUNE						
S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S
Κ	Δ	Τ	Π	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Π	Π	Π	Σ
							1	2	3	4	5	6	7
							8	9	10	11	12	13	14
							15	16	17	18	19	20	21
							22	23	24	25	26	27	28
							29	30					
							31						

27

Thursday
Πέμπτη

14

Friday
Παρασκευή

15

Saturday
Σάββατο

16

Sunday
Κυριακή

17

March Μάρτιος

JAN	FEB	MAR
S M T W T F S	S M T W T F S	S M T W T F S
Κ Δ Τ Τ Π Π Σ	Κ Δ Τ Τ Π Π Σ	Κ Δ Τ Τ Π Π Σ
1 2 3 4 5	1 2	1 2
6 7 8 9 10 11 12	3 4 5 6 7 8 9	3 4 5 6 7 8 9
13 14 15 16 17 18 19	10 11 12 13 14 15 16	10 11 12 13 14 15 16
20 21 22 23 24 25 26	17 18 19 20 21 22 23	17 18 19 20 21 22 23
27 28 29 30 31	24 25 26 27 28	24 25 26 27 28 29 30 31

Monday
Δευτέρα

18

Tuesday
Τρίτη

19

Wednesday
Τετάρτη

20

Handwriting practice lines for the dates 18, 19, and 20. Each date section contains 10 horizontal lines for writing.

18
19

March Μάρτιος

JAN							FEB							MAR						
S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S
Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ		Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ		Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ	
		1	2	3	4	5				1	2								1	2
6	7	8	9	10	11	12	3	4	5	6	7	8	9	3	4	5	6	7	8	9
13	14	15	16	17	18	19	10	11	12	13	14	15	16	10	11	12	13	14	15	16
20	21	22	23	24	25	26	17	18	19	20	21	22	23	17	18	19	20	21	22	23
27	28	29	30	31			24	25	26	27	28			24	25	26	27	28	29	30

Monday
Δευτέρα

25

Tuesday
Τρίτη

26

Wednesday
Τετάρτη

27

National Holiday
Ευαγγελισμός Θεοτόκου, Εθνική Γιορτή

AS

αίθριο
αυτοκίνητο

en
79

March Μάρτιος

APR							MAY							JUNE						
S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S
Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ	Σ	Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ	Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ		
1	2	3	4	5	6		1	2	3	4			1							
7	8	9	10	11	12	13	5	6	7	8	9	10	11	2	3	4	5	6	7	8
14	15	16	17	18	19	20	12	13	14	15	16	17	18	9	10	11	12	13	14	15
21	22	23	24	25	26	27	19	20	21	22	23	24	25	16	17	18	19	20	21	22
28	29	30					26	27	28	29	30	31	23	24	25	26	27	28	29	
													30							

Thursday Πέμπτη **28**

Friday Παρασκευή **29**

Saturday Σάββατο **30**

Blank lined area for writing notes corresponding to the dates 28, 29, and 30.

Sunday Κυριακή **31**

Blank lined area for writing notes corresponding to the date 31.

